

RADA PRE VYSIELANIE A RETRANSMISIU
Palisády 36, 811 06 Bratislava

Rozhodnutie č.: RP/2/2021
Správne konanie č.: 124/SKO/2021

Bratislava, dňa 27.1.2021
Doložka právoplatnosti:

R o z h o d n u t i e

Rada pre vysielanie a retransmisiu (ďalej len „Rada“) ako orgán príslušný podľa § 4 ods. 1 až 3 a § 5 ods. 1 písm. g) a h) zákona č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z. z. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 308/2000 Z. z.“) postupom podľa ustanovenia § 71 zákona č. 308/2000 Z.z. rozhodla, že účastník správneho konania č. 124/SKO/2021 (pôvodne ako SK č. 1544/SKO/2020) MAC TV s.r.o.

p o r u š i l

- I. povinnosť ustanovenú v § 18aa ods. 1 písm. b) zákona č. 308/2000 Z.z.** tým, že dňa 11.6. 2020 v čase o cca 12:50 hod. odvysielal v rámci programovej služby JOJ doplnkovú obsahovú službu – titulky pre osoby so sluchovým postihnutím k programu *Inkognito*, ktoré nezachytávali hovorený prejav v programe spôsobom, ktorý osobám so sluchovým postihnutím umožnil porozumieť jeho obsahu a
- II. povinnosť ustanovenú v § 18aa ods. 1 písm. c) zákona č. 308/2000 Z.z.** tým, že dňa 11.6. 2020 v čase o cca 12:50 hod. odvysielal v rámci programovej služby JOJ doplnkovú obsahovú službu – titulky pre osoby so sluchovým postihnutím k programu *Inkognito*, ktoré neboli v súlade s ustanovením **§ 1 písm. d) vyhlášky Ministerstva kultúry č. 12/2016 Z. z. o titulkoch pre osoby so sluchovým postihnutím**, nakoľko čas zobrazenia identifikovaných titulkov nebol dostatočný na zabezpečenie ich čitateľnosti

z a č o m u u k l a d á

podľa ustanovenia § 64 ods. 1 písm. d) zákona č. 308/2000 Z.z. sankciu - **pokutu**, určenú podľa § 67 ods. 6 zákona č. 308/2000 Z.z. vo výške **3 319,- €**, slovom **tritisíc tristodevätnásť eur**.

Podľa § 64 ods. 5 zákona č. 308/2000 Z.z.: „*Uložením sankcie nezaniká povinnosť, za ktorej porušenie sa sankcia uložila.*“

V zmysle § 67 ods. 16 zákona č. 308/2000 Z. z. je pokuta splatná do 30 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia a je potrebné ju uhradiť na účet: SK09 8180 0000 0070 0008 8921, BIC/SWIFT: SPSRSKBAXXX, VS00221,KS6548.

O d ô v o d n e n i e

V zmysle § 4 zákona č. 308/2000 Z. z., Rada je orgánom verejnej správy, ktorého prvoradým poslaním je presadzovať záujmy verejnosti, pričom dohliada na dodržiavanie právnych predpisov upravujúcich vysielanie, retransmisiu a poskytovanie audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie a vykonáva štátnu správu v oblasti vysielania a retransmisie v rozsahu vymedzenom cit. zákonom.

* * *

Rada na svojom zasadnutí dňa 26.8.2020 prijala uznesenie o začatí správneho konania voči vysielateľovi MAC TV s.r.o. v súvislosti s tým že dňa 11.6. 2020 v čase o cca 12:50 hod. odvysielal v rámci programovej služby JOJ doplnkovú obsahovú službu – titulky pre osoby so sluchovým postihnutím k programu *Inkognito*, čím mohlo prísť k porušeniu:

- § 18aa ods. 1 písm. a) zákona č. 308/2000 Z. z., nakoľko titulky pre osoby so sluchovým postihnutím neboli zosynchronizované so zvukovou stopou programu,
- § 18aa ods. 1 písm. b) zákona č. 308/2000 Z. z., nakoľko titulky nezachytávali hovorený prejav v programe spôsobom, ktorý osobám so sluchovým postihnutím umožňuje porozumieť jeho obsahu
- § 18aa ods. 1 písm. c) zákona č. 308/2000 Z. z. v súvislosti s možným porušením ustanovení vyhlášky Ministerstva kultúry č. 12/2016 Z. z. o titulkoch pre osoby so sluchovým postihnutím.

Oznámenie o začatí predmetného správneho konania bolo účastníkovi konania doručené dňa 17.9.2020, na základe čoho sa začalo správne konanie č. 124/SKO/2021 (pôvodne ako SK č. 1544/SKO/2020). Účastník konania bol súčasne vyzvaný, aby v lehote do 10 dní od doručenia oznámenia v súlade s § 33 ods. 1 a § 34 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. k oznámeniu zaslal svoje stanovisko, prípadne navrhol dôkazy a vyjadril sa k podkladom pre rozhodnutie v predmetnom správnom konaní. Súčasne bol upozornený, že pokiaľ svoje práva v stanovenej lehote nevyužije, Rada môže rozhodnúť vo veci aj bez jeho stanoviska, pokiaľ uzná, že podklady a dôkazy zhromaždené v správnych konaniach sú dostačujúce podľa ustanovenia § 46 zákona č. 71/1967 Zb. v znení neskorších predpisov. Prílohu oznámenia o začatí správneho konania tvorili externý záznam obsahujúci simultánny obrazovo-zvukový záznam vysielania programu *Inkognito* odvysielaného dňa 11.6.2020 v čase o cca 12:50 hod. na programovej službe JOJ a titulkov pre osoby so sluchovým postihnutím zobrazovaných počas vysielania programu na tele textovej stránke „TXT“/ „777“ a symbol „“, vyhotovený prostredníctvom digitálnej kamery Sony HDR – CX240E, záznam vysielania programu *Inkognito* odvysielaného dňa 11. 6. 2020 v čase o cca 12:50 hod. na programovej službe JOJ, prepis/popis skutkového stavu k správne konaniu č. 124/SKO/2021 (pôvodne ako SK č. 1544/SKO/2020) a zápisnica o kontrole obsahu programovej služby.

Dňa 9.12.2020 bola účastníkovi konania prostredníctvom e-podateľne doručená opätovná výzva na vyjadrenie k podkladom v správnom konaní č. 124/SKO/2021 (pôvodne ako SK č. 1544/SKO/2020).

Vyjadrenie účastníka konania k predmetu správneho konania nebolo Rade do dňa rozhodnutia v predmetnej veci doručené.

Podkladmi pre toto rozhodnutie sú externý záznam obsahujúci simultánny obrazovo-zvukový záznam vysielania programu *Inkognito* odvysielaného dňa 11.6.2020 v čase o cca 12:50 hod. na programovej službe JOJ a titulkov pre osoby so sluchovým postihnutím zobrazovaných počas vysielania programu na tele textovej stránke „TXT“/ „777“ a symbol „“, vyhotovený prostredníctvom digitálnej kamery Sony HDR – CX240E, záznam vysielania programu *Inkognito* odvysielaného dňa 11. 6. 2020 v čase o cca 12:50 hod. na programovej službe JOJ, prepis/popis skutkového stavu k správne konaniu č. 124/SKO/2021 (pôvodne ako SK č. 1544/SKO/2020) a zápisnica o kontrole obsahu programovej služby.

Rada sa po získaní všetkých podkladov pre rozhodnutie oboznámila so skutkovým stavom a v danej veci rozhodla dňa 27.1.2021.

* * *

Ustanovenie § 18aa zákona č. 308/2000 Z. z.

„Titulky pre osoby so sluchovým postihnutím

- (1) *Titulky pre osoby so sluchovým postihnutím sú obrazovo zachytený text v slovenskom jazyku, ktorý*
- a) je synchronizovaný so zvukovou stopou audiovizuálneho diela alebo programu,*
 - b) zachytáva hovorený prejav v audiovizuálnom diele alebo v programe spôsobom, ktorý osobám so sluchovým postihnutím umožňuje porozumieť jeho obsahu a*
 - c) je v súlade s požiadavkami ustanovenými všeobecne záväzným právnym predpisom, ktorý vydá ministerstvo kultúry podľa odseku 2.*
- (2) *Všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá ministerstvo kultúry, ustanoví požiadavky, ktoré musia spĺňať titulky pre osoby so sluchovým postihnutím sprevádzajúce audiovizuálne diela, programy televíznej programovej služby a programy audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie.*

Vyhláška č. 12/2016 Z. z. o titulkoch pre osoby so sluchovým postihnutím

Ustanovenie § 1

„*Titulky pre osoby so sluchovým postihnutím (ďalej len "titulky") musia spĺňať tieto technické požiadavky:*

- a) text titulu je zarovnaný na stred,*
- b) maximálny počet znakov v riadku je 36 vrátane medzier,*
- c) titulok pozostáva maximálne z dvoch riadkov,*
- d) čas zobrazenia titulu je primeraný na zabezpečenie jeho čitateľnosti,*
- e) titulok je zobrazený na tmavom podklade a jeho farba je v kontraste voči farbe podkladu; farba titulu nesmie byť červená, fialová ani sivá.“*

* * *

Prepis/popis skutkového stavu

Monitorované vysielanie: Inkognito

Vysielané dňa: 11. 6. 2020

Čas vysielania: 12:50 hod.

Označenie podľa JSO: 12

(časy sú uvádzané cca zo záznamu z nahrávacieho zariadenia Rady)

Inkognito 12

- začiatok programu (12:50:03 hod.)

zvukovo-obrazová zložka	prepis zobrazených titulkov
Začiatok programu. Moderátor v štúdiu. Moderátor: „<i>Veľmi príjemná chvíľa pre nás. Toto je začiatok programu, ktorý všetci máme radi a verím, že tá ďalšia chvíľa bude príjemná pre vás. Sledujete Inkognito, pekný večer.</i>“ Znelka programu. Počas nej je v čase o 12:50:27 hod. v pravom hornom rohu uvedené: „TXT“, „777“ a symbol „“ v krúžku. Prestih na štúdio. Moderátor: „<i>Ďakujeme za privítanie. Potlesk si udrzte, pretože určite si ho zaslúžia aj tí, ktorí dnes budú hádať povolanie. Dnes je to pánska zostava, ale naozaj výdatná zostava. Mišo Hudák.</i>“ Hudák: „<i>Dobrý večer, dobrý večer.</i>“	(opakované načítavanie stránky teletextu 777) (spustenie titulkov) <i>zostava, ale naozaj výdatná zostava.</i> <i>Mišo Hudák! (POTLESK)</i> <i>-Dobrý večer. -Marián Čekovský.</i>

Moderátor: „Marián Čekovský.“ Čekovský: „Dobrá večer, dobrý večer, dobrý večer.“ Moderátor: „Dnes je s nami aj Ďuri Šoko Tabaček.“ Tabaček: „Dobrá večer, dobrý večer.“ Moderátor: „Aj Marcel Forgáč.“ Forgáč: „Príjemný dobrý večer.“	- Dobrá večer. - Dnes je s nami aj Ďuri Šoko Tabaček. – Dobrá večer. -Aj Marcel Forgáč. – Príjemný dobrý večer.
Moderátor: „To bude hurikán, to bude smršť, na to sa veľmi teším. Napokon vždy sa tešíme na Inkognito a hlavne na vás, na našich hostí, ktorí postupne prichádzate. V troch kolách privítame troch, ktorí dnes nasledujú telku, pretože sú tu. Jedným z nich je Miroslav.“	(opakovanie načítavanie stránky teletextu 777) postupne prichádzate. V troch kolách privítame troch, ktorí dnes nasledujú telku, pretože sú tu. Jedným z nich je Miroslav!
▪ 12:51:20 – prvý hosť – Miroslav Skovajsa – pestovateľ čili papričiek	
Prichádza hosť Miroslav. Miroslav: „Dobrá večer.“ Moderátor: „Dobrá večer, Mirko. Veľmi pekne vás vítam. Obzreli si vás, aj príchod, aj intenzitu krokov, aj či ste dupali, nedupali, čím voniate... Všetko vedia.“ Čekovský: „No tak...“ Moderátor: „Vonia.“ Čekovský: „Čo sme modelky?“ Moderátor: „Ale čo robí, Mišo, to je najdôležitejšie.“ Hudák: „Miroslav čapuje pivo. Je to ten náš priateľ, ten výčapník. Je to on.“ Moderátor: „Ten, s ktorým si tykáš behom desiatich sekúnd.“ Hudák: „Má moje telefónne číslo.“ Moderátor: „Áno. Dobrá večer, nalej, Miro.“ Čekovský: „Podľa mňa je Miroslav tréner volebalistov.“ Moderátor: „Alebo?“ Tabaček: „Podľa mňa krotí šelmy.“ Moderátor: „Marcel, tipovačka.“ Forgáč: „Správca lyžiarskeho strediska.“ Moderátor: „Toto všetko môžete robiť. Jedno povolanie robí skutočne. Či zaznelo, my s Mirom vieme. Indíciu ideme povedať. Dobré si dávajte, zapisujte, dávajte pozor. Indícia znie?“ Miroslav: „Hasiči vám nepomôžu.“	(POTLESK) – Dobrá večer. -Dobrá večer, Mirko. Pekne vás vítam. Obzreli si vás, aj príchod. Aj intenzitu krokov, aj či ste dupali, nedupali, čím voniate. Všetko vedia. (SMIECH) - No, tak ... – Vonia. – Čo sme modelky? -Ale čo robí, Mišo? To je najdôležitejšie. - Miroslav čapuje pivo. Je to ten náš priateľ. Ten výčapník. Je to on. – Ten s ktorým si tykáš behom desiatich sekúnd. – Má moje telefónne číslo. – Áno. Dobrá večer. Nalej, Miro. - <u>Podľa mňa je Miroslav tréner volebalistov. – Alebo?</u> - Podľa mňa ktorí šelmy. – Marcel, tipovačka. – Správca lyžiarskeho strediska. – Toto všetko môžete robiť. Jedno povolanie robí skutočne. Či zaznelo? My s Mirom vieme. Indíciu ideme povedať. Dobré dávajte pozor. Zapisujte. Indícia znie? – Hasiči vám
Moderátor: „Tak znie indícia. A tá indícia... opäť dva gongy tam budú pre tých, ktorí hrajú, sa spája s povolaním týmto. (zaznie gong; na obrazovke sa objaví text: „Pestovateľ chilli papričiek“) Čekovský: „Máme ho. Máme ho.“ Tabaček: „Máme ho? Výborne.“ Moderátor: „Fakt?“	<u>nepomôžu.</u> - <u>Tak znie indícia.</u> A tá indícia ... Opäť dva gongy tam budú pre tých, ktorí s nami hrajú sa spája s povolaním týmto. (GONG) - Máme ho. – Máme ho? Výborne. (SMIECH) – Fakt?

Tabaček: „Tu zaznelo, že ho máme, tak...“ Moderátor: „To bolo skoro ako odstrašujúce, lebo nechce odpovedať Mišo, nechce odpovedať...“ Hudák: „Ja chcem!“ Moderátor: „Áno?“ Čekovský: „Ale si musí vybrať Miroslav.“ Moderátor: „Ale vy si jedného vyberiete. Koho?“ Miroslav: „Pána Hudáka.“	- Tu zaznelo, že ho máme. – To bolo skoro odstrašujúce, lebo nechce odpovedať Mišo, nechce odpovedať... - Ja chcem. – Áno? Ale vy si Miroslav vyberiete koho? -Pána Hudáka. - No, vidíš. – Pod', Mišo.
Moderátor: „No pod', Mišo.“ Forgáč: „No vidíš. Mišo, pod'.“ Moderátor: „Tak sa teda ukáž.“ Hudák: „Dobre, fajn.“ Moderátor: „Tak sa ukáž.“ Hudák: „Hasiči síce hasia veľa vecí, požiare a tak ďalej, zachraňujú, robia všetko možné, ale neuhasia smäd. Dalo by sa povedať, že vy vašou prácou dokázate uhasiť smäd?“ Miroslav: „Hmm, nie.“ Forgáč: „Ale razancia dobrá. Už si ho mal.“ Tabaček: „Celé dobré. Celé dobré.“ Hudák: „Ale som ho pustil.“ Forgáč: „Jak Chuck Norris.“ Moderátor: „Ale ak by to teraz vyšlo, viete, čo by nastalo? Hneď.“ Hudák: „Jasné.“ Moderátor: „Najskôr povedal, že šenkár, krčmár, výčapník a teraz by to naozaj dal.“ Hudák: „Jasné. Jasné.“ Moderátor: „Double by mal Mišo.“ Hudák: „Vy ste mu narýchlo zmenili profesiu teraz, je to jasné.“ Forgáč: „Mišo je ako Chuck Norris, ktorý chytil ebolu, ale potom ju pustil.“	- Tak sa ukáž. – Dobre. Fajn. - Tak sa ukáž. – Hasiči síce hasiac veľa vecí požiare a tak ďalej, zachraňujú, robia všetko možné, ale neuhasia smäd. Dalo by sa povedať, že vy vašou <u>prácou dokázate uhasiť smäd?</u> - Nie. – Ale razancia dobrá. - Ale už si ho mal. (SMIECH) - Celé dobre. - Ale som ho pustil. <u>- Ale ak by to teraz vyšlo, viete, čo by nastalo? Hneď' ... - Jasné.</u> <u>- Najskôr povedal, že šenkár, krčmár-výčapník a teraz by to naozaj dal ... – Jasné. – Double by mal Mišo.</u> - By ste mu narýchlo zmenili teraz profesiu. - Mišo je ako Chuck Norris, ktorý chytil ebolu a potom ju pustil. (SMIECH) – Môže byť. Okej. Takže hasiči vám nepomôžu. To nám nepomôžu, hej? <u>- Aj. – Hasiči nám nepomôžu, to znamená, že pri výkone</u> vašej práce Miroslav, dochádza k niečomu, čomu hovoríme, že je tam teplo? – Môže byť. – Cítíme to teplo na svojom tele. – Nie. Ó, áno. – Tak potom čo? - Dobre. Opravujem sa. – Ďalšia otázka je z iného súdka. – Či tam prebieha exotermická reakcia?
Čekovský: „Môže byť, okej. Takže hasiči vám nepomôžu. To nám nepomôžu, hej?“ Moderátor: „Aj.“ Čekovský: „Hasiči nám nepomôžu, to znamená, že pri výkone vašej práce, Miroslav, dochádza k niečomu, čomu hovoríme, že je tam teplo?“ Moderátor: „Môže byť.“ Čekovský: „Cítíme to teplo na svojom tele?“ Moderátor: „Nie. Ehm, áno.“ Čekovský: „Tak potom čo?“ Moderátor: „Dobre, opravujem sa.“ Čekovský: „Ďalšia otázka je z iného súdka...“ Tabaček: „Či tam prebieha exotermická reakcia.“ Čekovský: „Toto sa mám opýtať? Viac-menej by som sa do toho bipolárneho stavu nejakým	<u>- Toto sa mám opýtať? – No.</u> <u>- Viac by som sa do toho bipolárneho</u>

spôsobom mohol vtesnať, nie?“ Čekovský: „Môžeš, môžeš, je to v intenciách...“ Forgáč: „Zatiaľ zostávaš v takej kontemplácii, tak uvidíme.“ Tabaček: „Áno.“ Čekovský: „Iste. Ja by som...“ Hudák: „Prepáčte, ja odskočím si. Ja tu nemám čo robiť vôbec.“ Čekovský: „Dobre, takže totototo, nie je to práca, ktorá by bola nebezpečná?“	stavu mohol dostať. – Môžeš. Je to v intenciách ... – Zatiaľ zostávaš v takej kontemplácii tak uvidíme. – Áno. – Iste. - Ja by som ... – Prepáčte. Odskočím si. Ja tu nemám čo robiť. (SMIECH) - Dobre. Toto, toto ... Nie je to práca, ktorá by bola nebezpečná.
Moderátor: „Nie, nie je nebezpečná. Ale dám ti nie.“ Čekovský: „Takže je bezpečná.“ Moderátor: „Nie je nebezpečná.“ Tabaček: „Nie je nebezpečná. Keď sa bavíme o hasičoch, to sú tí, ktorí hasia oheň, (Čekovský napodobňuje zvuk húkajúceho hasičského auta) a keď chceme založiť oheň, potrebujeme požiarnikov.“ Čekovský: „Musíš mať firmu, musíš založiť si firmu a potom tak založiť oheň.“ Tabaček: „Jasné. No dobre, hasiči vám nepomôžu. Je to slovo hasenie dôležité v kontexte vašej práce?“ Miroslav: „Nie.“ Moderátor: „Ani nie.“ Tabaček: „Ani nie.“ Moderátor: „V kontexte... Indícia je dôležitá.“ Čekovský: „Oni totižto dnes dostali nové indície, dostali nové.“ Forgáč: „Teraz nové?“ Čekovský: „Úplne nové.“ Forgáč: „A oni len tak ich zamiešajú a vysypú.“ Čekovský: „A dnes ich dávajú.“ Moderátor: „Pozor, ťažké indície. Podotýkam, že ťažké.“	- Nie, nie je nebezpečná. Ale dám ti nie. - Takže je bezpečná. - Nie je nebezpečná. – Nie je nebezpečná. Keď sa bavíme o hasičoch, to sú tí, ktorí hasia oheň. A keď chceme založiť oheň, potrebujeme požiarnikov. - Musíš mať firmu. Musíš založiť firmu a potom založiť oheň. - Jasné. No, dobre. Hasiči vám nepomôžu. Je to slovo hasenie dôležité v kontexte vašej práce? - Nie. - Ani nie. V kontexte ... Indícia je dôležitá. – Dnes dostali nové indície. - Teraz nové? – Úplne nové. – Oni len ich tak zamiešajú a vysypú. - Aha. – A dnes ich dávajú. – Pozor, ťažké indície.
Forgáč: „Dobre, ja som na rade, predpokladám.“ Moderátor: „Áno.“ Forgáč: „Miroslav, znamená to, že vy v rámci svojej profesie, sa stretávate s tým, že niekto trpí nadmerným teplom v podstate. Alebo že zažíva nadmerné teplo. Niekto alebo niečo.“	Podotýkam, že ťažké. – Ja som na rade. Predpokladám. – Áno. - Miroslav, znamená to, že vy v rámci svojej profesie sa stretávate s tým, že niekto trpí nadmerným teplom v podstate, alebo zažíva nadmerné teplo. Niekto alebo niečo.
▪ 12:55 hod.	
Moderátor: „Ehm...“ Forgáč: „Vidiš? Nevie! Vlado zabudol, aká je to profesia.“ Čekovský: „Máme ho!“ Moderátor: „Dávam ti že áno aj.“ Forgáč: „Kolečko. Áno aj.“	Ha! – Máme ho! – Dávam ti, že áno, aj. – Keď dajme tomu sa

Čekovský: „Keď dajme tomu sa na dovolenke trošku priškvariš, tak si vlastne spálený, nie.“ Forgáč: „A hasiči ti nepomôžu.“ Čekovský: „To tedy nie.“ Forgáč: „Miroslav asi nie dermatológ nejaký. Možno áno.“ Čekovský: „Prečo by nemohol byť?“ Forgáč: „Možno áno. Miroslav, je vysoká teplota nejakou súčasťou profesie, v ktorej sa vy pohybujete.“ Moderátor: „Vysoká teplota nie.“ Forgáč: „A toto ako mám rozumieť tomu?“	na dovolenke trochu priškvariš... Tak si vlastne spálený, nie? - A hasiči ti nepomôžu. – To vtedy nie. – Určite nie. - Miroslav asi nie je nejaký dermatológ. Možno áno. -Prečo by nemohol byť? – Miroslav, je nejaká vysoká teplota súčasťou profesie, v ktorej sa vy pohybujete. – Vysoká teplota nie. - A potom ako mám tomu rozumieť?
Hudák: „Popálenina, spálenina. To je presne týmto spôsobom. Si na to išiel dobre, Marcel, podľa mňa. Celý musíme jeden veľký kus odstrihnúť. Miroslav, pracujete v oblasti medicíny?“ Moderátor: „Nie.“ Hudák: „A práve sme ho odstrihli.“ Forgáč: „Práve sme ho odstrihli.“ Tabaček: „Výborne.“ Hudák: „Ale prečo ja?“ Forgáč: „Ty máš také nožnice!“ Hudák: „Prečo ja?“ Tabaček: „Ja si kreslím... odstrihnuté.“ Forgáč: „Ja som myslel, že Miroslav skôr že tuto ide kdesi smer sauna.“ Tabaček: „A ja že vyhňa.“ Forgáč: „Vyhňa kováčska.“ Moderátor: „Pýtajte sa, dozviete sa a zistíte.“	- Popálenina, spálenina, to je presne ... Týmto spôsobom si na to išiel dobre, Marcel podľa mňa. Musíme jeden veľký kus odstrihnúť. Miroslav, pracujete v oblasti medicíny? – Nie. – A práve sme ho odstrihli. – Práve sme ho odstrihli. – Výborne. – Ale prečo ja? – Ty máš také nožnice? – Prečo ja? – Ja si kreslím, odstrihnuté. - Ja som myslel, že Miroslav to ide kdesi smer sauna... - A je že vyhňa. - Vyhňa kováčska. – Pýtajte sa, dozviete sa, zistíte.
Čekovský: „Je to služba? Je vaša práca služba?“ Moderátor: „Nie.“ Tabaček: „A je na konci vášho pracovného snaženia nejaký produkt?“ Moderátor: „Je.“ Hudák: „Aha!“ Tabaček: „A pri výrobe toho produktu používa teplo?“ Moderátor: „Nie.“ Tabaček: „Ďakujem.“ Moderátor: „Kedykoľvek.“ Forgáč: „Používa sa pri ňom zima?“	- Je to služba? – Nie, - Je vaša práca služba? - A je na konci vášho pracovného snaženia nejaký produkt? – Je. - Aha. – A pri výrobe toho produktu sa používa teplo? – Nie. - Ďakujem. (SMIECH) – Kedykoľvek. - Používa sa pri tom zima?
Čekovský: „Počuj, ale ja som teraz zistil, že už netreba hovoriť, keď ti niekto zatelefonoje, a ty povieš: prosím. Že rovno treba ďakovať.“ Tabaček: „Ďakujem.“ Čekovský (akože do telefónu): „Ďakujem za všetko. Za teba, že ťa mám. Nie, že prosím. Vieš?“ Tabaček: „Že si sa dovolal.“	- Ale ja som teraz zistil, že už teraz netreba hovoriť, keď niekto zatelefonoje a ty povieš „Prosím?“, rovno treba ďakovať. - Ďakujem. – Ďakujeme za všetko. Za teba, že ťa mám.. (SMIECH) Ze ťa prosím. – Ze si sa dovolal. - Ze si sa dovolal, že ma máš rád.

Čekovský: „Že si dovolal a že ma máš rád. Ďakujem. Ďakujem. (Hudákovi) Dobrý nápad?“ Hudák: „Tým vyplašíš každého.“ Forgáč: „Zaujímavé je, že keď ti niekto zavolá a ty povieš: prepáčte, to je omyl.“ Tabaček: „Alebo ako minule kolega povedal, že nie, nie, vy si ma mýlite s niekým, koho nepoznáte.“	Ďakujem. – Zaujímavé je, keď ti niekto zavolá, ty zodvihneš <u>a ty povieš „Prepáčte, to je omyl.“ (SMIECH)</u> - Alebo ako minule povedal kolega „nie, nie. Vy si ma mýlite s niekým koho nepoznáte.“ (SMIECH)
Forgáč: „Miroslav, na konci vášho snaženia je produkt, pritom to nie je služba. Ale dá sa teda povedať, že niečo vyrábate.“ Moderátor: „Áno.“ Forgáč: „Je to vec, ktorú bežne poznáme?“ Moderátor: „Áno.“ Čekovský: „Je tam teplo.“ Forgáč: „Môže byť píšťalkár. Pracujete s prírodným produktom?“ Moderátor: „Áno.“ Forgáč: „A teraz buď sklo alebo kov.“ Čekovský: „Hliník.“ Forgáč: „Čo by robil s hliníkom?“ Čekovský: „Nič.“ Forgáč: „Hliník se odstěhoval do Humpolce.“ Čekovský: „Ja som myslel, že hliník je ten, čo sa akože kvetináč.“ Tabaček: „Jáj, že hlina.“ Forgáč: „Že dávaš do neho hlinu, hliník. Aha.“ Čekovský: „A hliník je, kde sú hlivy. Nebudem rušiť, prepáčte.“ Forgáč: „Aha, a hložník?“ Tabaček: „Kde sú hlože.“	- Miroslav na konci vášho snaženia je produkt. Pritom to nie je služba. <u>A dá sa teda povedať, že niečo vyrábate. – Áno.</u> - Je to vec, ktorú bežne poznáme? - Áno. – Je tam teplo. - Môže byť ... Píšťalkár. Pracujete s prírodným produktom? - Áno. – A teraz buď sklo alebo kov. – Hliník. – Čo by robil s hliníka? – Nič. – Hliník ste odstěhoval do Humpolce. - Ja som si myslel, že hliník to je ten kvetináč. – Jáj. - Na hlinu. – Hliník. Aha. - A hliník je, že kde sú hlivy. <u>Nebudem rušiť. Prepáčte.</u> <u>- A Hložník? – Kde sú hlože.</u>
Forgáč: „To je ako sused. To je to isté ako súlož, ale v sede.“ Tabaček: „Pritom lož je klamstvo.“ Hudák: „Keď už o susedoch, tak hovorí sa jedno známe slovenské porekadlo hovorí: dobrý sused požičia, dobrá suseda dá.“ Tabaček: „Alebo vráti.“ Forgáč: „Miroslav, pracujete so sklom?“ Moderátor: „Nie.“ Tabaček: „Železo zostalo na teba teda...“ Forgáč: „Som to vylúčil. Teraz prichádza, že je to z kovu?“ Hudák: „No len...“ Moderátor: „Posledné kolečko.“ Hudák: „Kov vyrába niečo, čo to teplo eliminuje. A to som sa neopýtal ešte.“	- To je ako sused. To je to isté ako súlož, ale v sede. (SMIECH) (POTLESK) - Pritom lož je klamstvo. <u>- Keď už o susedoch, hovorí sa... Jedno známe slovenské porekadlo hovorí, dobrý sused požičia, dobrá suseda dá. (SMIECH A POTLESK)</u> - Alebo vráti. - Miroslav, pracujete so sklom? - Nie. – Železo zostalo na teba. - Som to vylúčil. Teraz prichádza, že je to z kovu? – Posledné kolečko. - Skôr vyrába niečo, čo to teplo eliminuje. A to som sa ešte

Forgáč: „A čo by to mohlo byť? Čo ventilátor?“ Hudák: „Vejár, ja neviem, z peria...“ Tabaček: „Šamotové tehly.“ Hudák: „Neviem. Neviem. Vejáre, keby vyrábal, tak by to bolo zaujímavé.“ Forgáč: „Ja si myslím, že vyrába niečo práveže v tepelnom nejakom.“	neopýtal. – Nie. – Čo by to mohlo byť? Ventilátor? – Vejár. Ja neviem ... – Ventilátor? – Z peria. – Šamotové tehly. (SMIECH) – Neviem. Neviem. Vejáre keby vyrábal, tak by to bolo zaujímavé. – V tepelnom .. – Ja si skôr myslím, že Miroslav, vy vyrábate niečo čím eliminujete teplo? To znamená človeku je príjemnejšie vďaka vášmu produktu. – Nie. – To nie. – Nepočúvaš mladšieho kamaráta.
Hudák: „A ja si skôr myslím, že Miroslav, vy vyrábate niečo, čím eliminujete teplo. To znamená, človeku je príjemnejšie vďaka vášmu produktu?“ Moderátor: „Nie, nie, nie.“ Forgáč: „Nepočúvaš mladšieho kamaráta.“ Moderátor: „Takže cez vejáre nepôjdeme. Marián.“ Čekovský: „Dotýka sa to tela?“ Moderátor: „Dotýka.“ Čekovský: „V ktorých častiach?“ (smiech) Forgáč: „V Hlohovci.“ Tabaček: „V druhej, tretej a piatej a epizóde.“ Hudák: „V druhej, siedmej...“ Čekovský: „Dotýka sa to rúk?“ Moderátor: „Aj rúk.“ Čekovský: „Aj krku?“ Moderátor: „Aj krku.“ Čekovský: „Ešte máme toho dosť tam. Nohy, hlava...“ Forgáč: „Ale na čo ty myslíš, Marián?“	- Cez vejáre nepôjdeme. Marián. – Dotýka sa to tela? – Dotýka. – V ktorých častiach? (SMIECH) - V Hlohovci. – V druhej, tretej a piatej epizóde. - Dotýka sa to rúk? – Aj rúk. – Aj krku? – Aj krku. - Ešte máme toho dosť. Nohy... Hlava. – Na čo ty myslíš, Marián?
Čekovský: „Nemyslím na nič, vôbec.“ Moderátor: „Si len tak vyberá časti.“ Forgáč: „Toto na tebe obdivujem.“ Čekovský: „Aj ja na sebe. Ale týmto spôsobom sa veľakrát dostaneš k výsledku.“ Forgáč: „To je pravda.“ Hudák: „Už keď vieme, že je to prírodný materiál, nie je to sklo, možnože keby sme určili materiál, by nám to výrazne pomohlo.“ Forgáč: „Je to živočíšny materiál?“ Moderátor: „Nie.“ Hudák: „Ani pierka, ani...“ Tabaček: „Tak ja sa spýtam, či je mŕtvočíšny.“ Forgáč: „Ani perie, ani srst', ani koža živočíšna, nič.“ Hudák: „Ani koža, nič. Vôbec.“ Moderátor: „Nie. Dobrá otázka, veľa ste vylúčili.“ Tabaček: „Tak ja sa spýtam, či vyrába kozmetiku nejakú.“ Forgáč: „A ako s tým súvisia hasiči?“ Tabaček: „Priamo, ale neviem to ešte popísať.“	- Nemyslím vôbec na nič. (SMIECH) - On si tak vyberá časti. - Toto na tebe obdivujem. – Aj ja na sebe. Ale týmto spôsobom sa veľakrát dostaneš k výsledku. – To je <u>pravda. – Už keď vieme, že je to prírodný materiál, nie je to sklo, možnože keby sme určili materiál, by nám to výrazne pomohlo. – Je to živočíšny materiál? – Nie.</u> – Tak ja sa spýtam, či je mŕtvočíšny. – Ani perie, ani srst', ani koža. - Živočíšny nie. Dobrá otázka, veľa ste vylúčili. – Tak ja sa spýtam, či vyrába kozmetiku nejakú. – Ako s tým súvisia hasiči? - <u>Priamo, ale neviem to ešte</u>

Forgáč: „Vieš, že hasič, ktorý sa ráno nasprejuje.“ Hudák: „Výrobca prírodnej kozmetiky, ktorá...“ Tabaček: „Ochladí.“ Hudák: „... odstraňuje alebo nejaké popáleniny alebo niečo.“	popísať. – Hasič, ktorý sa ráno nasprejuje. – Výrobca prírodnej kozmetiky, ktorá odstraňuje alebo nejaké popáleniny alebo niečo. - Desať, chlapi. – Deväť.
Tabaček: „Desať, chlapi.“ Hudák: „Deväť, osem...“ Moderátor: „Jedenásť, dvanásť. Alebo to pri tebe zostane alebo pri Marcelovi. Viac možností nie je. Podť.“ Tabaček: „Vyrábate nejakú kozmetiku?“ Moderátor: „Pri Marcelovi.“	Osem. – Jedenásť, dvanásť alebo to pri tebe zostane alebo pri Marcelovi, viac možností nie je. Podť. – Vyrábate nejakú kozmetiku? - Pri Marcelovi.
▪ 13:00 hod.	
Čekovský: „Do kelu, dotýka sa to tela.“ Forgáč: „Kozmetiku...“ Hudák: „Trochu to zaváňa odevom. Výrobca nejakých tradičných... ľan.“ Forgáč: „Ale hasiči vám nepomôžu, ako? Nájdite súvis.“ Tabaček: „Že keď už začneš horieť...“ Hudák: „To je jedno. Nehľadaj. Oni majú teraz také indície, dostali tú novú várku.“ Čekovský: „Tak ti je v tom teplo, že ti ani hasiči napomôžu. Má to logiku? Takú svojskú, no.“ Hudák: „Že či je to odev.“ Forgáč: „Vyrábate niečo, o čom môžeme povedať, že hreje?“ Moderátor: „Áno.“ Tabaček: „Zatiaľ dobre.“ Forgáč: „Je to prírodný, ale pritom nie živočíšny materiál.“ Moderátor: „Dobre.“ Forgáč: „Drevené sako? Chápeš...“ Hudák: „Nie! Ľanové. Ľanové. Napríklad. Konope.“	- Kozmetiku? – Do kelu. Dotýka sa to tela. – Trochu to zaváňa odevom. – Áno. – Výrobca nejakých tradičných ... Ľan. – Ale hasiči vám nepomôžu. Nájdite súvis. - Že keď už začneš horieť ... - To je jedno. Nehľadaj. Oni majú teraz také indície. Dostali tú novú várku ... – Tak ti je v tom teplo, že ti ani hasiči nepomôžu. Má to logiku? Takú svojskú, no. - Či je to odev? – Vyrábate niečo o čom môžeme povedať, že hreje? - Áno. – Zatiaľ dobre. - Je to prírodný, ale nie živočíšny materiál. - Dobre. – Drevené sako? Chápeš ... - Nie, ľanové. Napríklad.
Forgáč: „Je to materiál rastlinného pôvodu?“ Moderátor: „No. Konope, ľan.“ Forgáč: „Dá sa to fajčiť?“ Hudák: „Je to materiál rastlinného pôvodu. Je to historická rastlina, ktorú poznáme na našom území už dlho, áno?“ Moderátor: „Áno.“ Čekovský: „Taká novinka.“ Forgáč: „Ľan, konope.“ Tabaček: „Ďatle z hodvábu.“ Moderátor Miroslavovi: „A tak nech sa vytrápia. No. Marcel bojuje ako drak.“ Forgáč: „Idem priamo skúsiť teraz...“ Miroslav: „Snaží sa, snaží sa. Dobre.“ Moderátor: „Ale zbytočne.“	- Je to materiál rastlinného pôvodu? - Áno. – No. Konope, ľan. Niečo z toho ... – Dá sa to fajčiť? (SMIECH) Je to materiál rastlinného pôvodu. Je to historická rastlinka, ktorú poznáme na našom území. dlho, áno? – Áno. – Je taká novinka. – Ľan, konope. - Ďatle z hodvábu. (SMIECH) - No, tak nech sa vytrápia. No. - Dobre. – Marcel bojuje ako drak. - Idem priamo skúsiť ... – Ale zbytočne. – Tú kultúrnu rastlinu.

Miroslav: „Uvidíme, počkáme.“ Forgáč: „Skúsím teda tú kultúrnu rastlinu...“ Moderátor: „Počkáme si na to?“ Miroslav: „Počkáme.“ Moderátor: „Lebo Marcel je, pozor, bojovník.“ Hudák: „Trocha znervóznel. Miroslav znervóznel trošku. Znervóznel.“ Moderátor: „Počkáme si na to.“ Forgáč: „Znamená to, že vy, Miroslav, vyrábate nejaké textilné výrobky.“ (v štúdiu zaznie zvuka nesprávnej odpovedi)	- Uvidíme. Počkáme. – Počkáme si na to? – Počkáme. Lebo Marcel je bojovník. - Znervóznel. Miroslav znervóznel trošku. – Počkáme si. – To znamená, že vy Miroslav vyrábate nejaké textilné výrobky. (ZVUK)
Moderátor: „Počkali sme si. Ludia, toto bola tak dobrá indícia, ale naozaj tak dobrá. Veľmi ľahká, ktorá... ešte jedno kolečko, mali by ste to. Je to o krku, Marián. A keď to vypiješ alebo zješ, tak to páli tak, že ani hasiči ti nepomôžu. Pestovateľ čili papričiek. Miroslav Skovajsa.“ Hudák: „Nič nevyrába. Nič.“ Moderátor: „Ale áno.“ Hudák: „Pestuje čili papričky.“ Moderátor: „Aj pestuje. Pestovanie, vyrába. Ale ukážeme, čo je finálny výrobok.“ Tabaček: „Možno aj vyrába nejaké...“ Forgáč: „Vyrába ovce. Keď si bača.“ (Miroslav podáva moderátorovi malú fľaštičku červenej farby) Moderátor: „Finálny výrobok je...“ Hudák: „Neukážeme, rozdáme.“ Moderátor: „Aj rozdáme, samozrejme.“ Forgáč: „To áno, to si dám.“ Moderátor: „Ale najskôr, takto to vyzerá. Čili papričky, to je niečo...“ Miroslav: „Úžasné.“ Moderátor: „Ja musím ísť ďaleko, priznám sa, od čili, lebo mne stačí ten najnižší stupeň a horí mi hlava.“ Čekovský: „Ukáž.“ Forgáč: „A už ti horela raz.“ Moderátor: „Aká je najvyššia stupnica? Scovillovej? Scovillivovej?“ Miroslav: „Scovillovej jednotky. To sú pomyselné jednotky, ktoré vymyslel pán Scoville.“ Moderátor: „A čo to vlastne je, tá stupnica?“	- Počkali sme si. <u>Ludia, toto bola tak dobrá indícia.</u> <u>Ale naozaj tak dobrá.</u> Veľmi ľahká, ktorá ešte jedno kolečko, mali by ste to. Je to o krku, Marián. A keď to vypiješ, alebo zješ, tak to páli, tak že ani hasiči ti nepomôžu. Pestovateľ chilli papričiek. (POTLESK) <u>Miroslav Skovajsa.</u> - Nič nevyrába. - Ale áno. Aj pestuje. Pestovanie, vyrába, ale ukážeme, čo je finálny výrobok. - Vyrába ovce, keď si bača. - Neukážeme, rozdáme! – Aj rozdáme samozrejme. – To je super. - Ale najskôr takto to vyzerá. Chilli papričky to je niečo ... - Úžasné. – Ja musím ísť ďaleko priznám sa od chilli, lebo mne stačí ten najnižší stupeň a horí mi hlava. – Ukáž. – Už ti horela. – Aká je najvyššia stupnica v skovillovej? Skovlivovej? - V skovillovej jednotke. To sú pomyselné jednotky, ktoré vymyslel pán Skovil. – A čo to
Miroslav: „Je to prakticky pomer jedného dielu výťažku z papričiek k nespočetnému množstvu iných dielov,	vlastne je tá stupnica? – Je to prakticky pomer jedného dielu výťažku z papričiek k nespočetnému

ale čistej vody. A ak na konci toho reťazca sa to zmieša a niekto to ochutná, povie, už to neštípe, tak to je, tolko tých scovillových jednotiek. “ Moderátor: „Kde ste vy v tej stupnici?“ Miroslav: „Ja som úplne na začiatku, pretože človek sa nemá zahltiť len čiste štipl'avosťou, ale musí aj chuť jedla ochutnať. “ Moderátor: „To znamená, že tie štipl'avé papričky môžu mať rôznu chuť?“ Miroslav: „Rôznu chuť, rôznu farbu, rôznu vôňu, rôznu štipl'avosť. Každý jeden druh má svoje vlastnosti. “ Moderátor: „Aká by mala byť taká naozaj top čili paprička. “ Miroslav: „Každému podľa chuti. “ Moderátor: „Vážne? Takže takto to je. To znamená... “ Miroslav: „Určite. “ Moderátor: „Vy vyrábate niekoľko takýchto štipl'avých vodičiek. “ Miroslav: „Áno, je to čistá šťava. “ Moderátor: „Čistá šťava z čili papričiek. “ Miroslav: „Áno. “ Moderátor: „Koľko tých druhov môžete vyrobiť? Zhruba. “	množstvu iných dielov, ale čistej vody. A ak na konci toho reťazca sa to zmieša, a niekto to ochutná a povie, že už to neštípe, tak to je .. Tolko tých skvovilových jednotiek. – <u>Kde ste vy v tej stupnici? – Ja som úplne na</u> začiatku, pretože človek sa nemá zahltiť len čiste štipl'avosťou, ale musí aj chuť jedla ochutnať. - To znamená, že tie štipl'avé papričky môžu mať rôznu chuť? - Rôznu chuť, rôznu farbu, rôznu štipl'avosť. Každý jeden druh má svoje vlastnosti. – Aká by mala byť taká top chilli paprička? - Každému podľa chuti. – Vážne? Takto to je. To znamená, že vy vyrábate niekoľko takýchto <u>štipl'avých vodičiek? – Áno, je to čistá šťava. – Čistá šťava z chilli</u> <u>papričiek. – Áno. – Koľko tých druhých môžete vyrobiť?</u>
Miroslav: „Nespočetné množstvo, ale vyrábam okolo 12 druhov. Úplne stačí na ten dopyt, ktorý je. “ Moderátor: „Mekka čili papričiek?“ Miroslav: „Je Carolina Reapper, tá ma okolo 2 200 000 tých scovillových jednotiek. “ Moderátor: „Mne stačí trošičku a horí mi hlava. Vám sa to stane? Že naozaj je pre vás niečo extrémne štipl'avé?“ Miroslav: „Je, určite. Už od tých milióna hore už je to veľmi štipl'avé a ja hlavne dostávam tieto papričky do seba dýchaním, do očí, cez ruky, cez tvár. “ Moderátor: „To môže byť dosť nebezpečné... “ Miroslav: „Veľmi. Veľmi. “ Moderátor: „Stalo sa aj niečo fatálne v súvislosti s čili?“ Miroslav: „Áno, frklo mi do oka, no ale potom vám poviem pravdu, že zo všetkých otvorov mi všetko vytekalo. “ Moderátor: „A nebolo to čili. “ Miroslav: „Nie. “ Moderátor: „Svet pozná nejaký fatálny prípad?“	- Nepočetné množstvo, ale vyrábam 12 druhov. Úplne stačí na ten dopyt, ktorý je. – <u>Mekka chilli papričiek?</u> – Je Karolína ripper. Tá ma okolo 2 milióny 200-tisíc tých skvovilových jednotiek. - Mne stačí trošička a horí mi hlava. Vám sa to stane, že naozaj je pre vás niečo extrémne štipl'avé? - Je určite. Od tých milión hore je to štipl'avé. A ja hlavne dostávam tieto papričky do seba dýchaním, do očí, cez ruky, cez tvár. – <u>To môže byť nebezpečné. – Veľmi. – Stalo sa aj niečo fatálne v súvislosti ...</u> - Áno, frklo mi do oka. Ale potom vám poviem pravdu, že zo všetkých otvorom mi všetko vytekalo. - <u>A nebolo to chilli? – Nie.</u> <u>(SMIECH) – Svet pozná nejaký fatálny prípad, že by niekto</u>

Miroslav: „Neviem, neviem.“ Moderátor: „Žeby niekto na čili úplne odišiel?“ Forgáč: „Dá sa predávkovať čili?“ Miroslav: „Je možné, je možné sa tým predávkovať, ale...“ Moderátor: „Je možné získať, ja neviem, príklad, trvalý následok z toho? Predávkovaním.“ Miroslav: „Určite. Človek si zvyká. Zvyká si hlavne na to, čiže môže návyk nejaký získať.“ Moderátor: „Takže aj čili s rozumom.“ Miroslav: „Určite, určite to platí. Pred pár rokmi som predával tieto výťažky na istej výstave v Nitre a išli okolo také dva manželské páry v strednom veku a boli v dobrej nálade, dobre sa bavili, a jedna z tých manželiek sa zastavila, pýtala sa, čo to mám, tak som jej to vysvetlil. Potom prišiel jej manžel a hovorí: čo? Toto si ja dávam na raňajky za lyžičku. A tak som zbystril a hovorím: pane, ak dovoľíte, to najmenej, čo mám štiplavé, ak otvoríte ústa, streknem vám do úst a vy to prehltnete, túto fľaštičku vám darujem. Samozrejme, nie je problém. Otvoril ústa, dal som si záležať, až na mandle som mu strekol. Hodilo ho dozadu, zatvoril ústa, prehltol, zatvoril som fľaštičku: nech sa páči, je vaša. Otočil sa a odišiel. Prišiel asi za hodinu a hovorí, že už je dobre, ale že ešte ho oči zvnútra štípu.“	na chilli úplne odišiel? – Či sa dá predávkovať chilli. – Môže sa tým predávkovať... – Alebo je možné ... Ja neviem. Napríklad trvalý následok z toho? – Určite. - Predávkovaním? – Človek si zvyká. Zvyká si hlavne na to, čiže nejaký návyk môže získať. - Aj chilli s rozumom. – Určite. Pred pár rokmi som predával tieto výťažky istej výstave v Nitre, a išli okolo také dva manželské páry v strednom veku a (vo) veľmi dobrej nálade, dobre sa bavili a jedna z tých manželiek <u>sa zastavila pýtala sa, čo to mám. Tak som jej vysvetlil, potom</u> prišiel je manžel a hovorí „Čo toto? To si ja dávam na raňajky za lyžičku. “, a tak so zbystril a hovorím „Pane, ak dovoľíte. Najmenej, čo mám štiplavé, ak otvoríte ústa a streknem vám do úst a vy to prehltnete, túto fľaštičku vám darujem.“ <u>Samozrejme, nie je problém. Otvoril ústa, dal som si záležať až</u> na mandle som mu strekol ... (SMIECH) Hodilo ho dozadu. <u>Zatvoril ústa, prehltol, zatvoril som fľaštičku a nech sa páči</u> je vaša. Otočil sa a odišiel. Prišla asi za hodinu a hovorí „Už je dobre, ale že ho ešte oči zvnútra štípu.“ (SMIECH)
▪ 13:05 hod. Moderátor: „Koľko to trvalo? Hodinu?“ Miroslav: „Tak za pol hodinu, za trištvrté hodinu.“ Moderátor: „Lebo Marcel vie, často chodí do Thajska, že tam tí ľudia tak si grilujú všelijaké tie...“ Forgáč: „Ale tam keď vidíš 5-ročné dieťa ako dlávi polievku takú, že ty bojuješ a kropaje na čele. Je to zvyk.“ Moderátor: „Hej, len o mne všetci vedia, že ja veľmi štiplavé, že mi to jednoducho telo neznáša a tie grilované mäská na tých ihličkách sa začínajú čili	- Koľko to trvalo? Hodinu? – Tak za pol hodinu ... – Lebo Marcel vie. Často chodí do Thajska, že tam tí ľudia si grilujú tie ... - Ale tam keď vidíš ako 5-ročné dieťa je polievku, že ty bojuješ a kropaje na čele... – Hej. – Je to zvyk. – Len o mne všetci vedia, že ja štiplavé ... že mi to jednoducho telo neznáša. A tie grilované mäská ma tých ihličkách sa začínajú chilli papričkou a končia

papričkou a končia čili papričkou.

A keď sa to prigriluje, tak to má rovnakú farbu ako to mäso. A chalani mi to dali a ja som tak akože (naznačí vloženie celej ihly do úst) dobre.

A dobre to bolo tri minúty. “

Miroslav: „A za chvíľu.“

Moderátor: „A potom mi bolo pol dňa ale že naozaj veľmi zle. Úplne taký som bol, ako váš sveter.“

Hudák: „No hlavne nehasiť vodou.“

Moderátor: „Nehasiť vodou a ani hasiči by ti nepomohli.“

Hudák: „Tukom najlepšie. Mliekom alebo...“

Moderátor: „Mlieko je úplne ideálne.“

Hudák: „Alebo maslom alebo niečím.“

Moderátor: „Vy ste hovorili, že máte niečo aj pre nich. Sú to veľkí gurmáni, ktorí to radi používajú.“

Čekovský Tabačkovi: „Pod, dáme si takú stávkú, že kto to vypije celé.“

Tabaček: „Presne.“

Moderátor: „Dobre, beriem.“

Hudák: „Vlado, nenúť ho. Kto to potom s ním má vydržať.“

Moderátor: „Chcel.“

Čekovský: „Nechcel. Ja som tak akože.“

Moderátor: „2 200 000.“

Forgáč: „Ukáž, čo to je. Carolina Reaper?“

Miroslav: „Áno.“

Forgáč: „Carolina Reaperová je veľmi príjemná dáma.“

Moderátor: „Dáš?“

Forgáč: „Nie, prečo? Nemám dôvod. Ak áno, kvapku, ale do jedla.“

Moderátor: „Zmäkli.“

Čekovský: „Nezmäkli. Ale máme ešte nejakú prácu dnes.“

Forgáč: „Vlado, počúvaj. Bol u mňa nedávno Jaro Bekr. A mám také z Jolokie alebo Cholokie.“

Miroslav: „Áno, z Jolokie.“

Forgáč: „Mám také kvapky, a hovorím, že to si daj do polievky jednu. A on že a čo, tak dám si štyri. Jarko, pekne ťa pozdravujem, na tvoju farbu nikdy nezabudnem.“

Miroslav: „Naga Jolokia má okolo 1 000 000 skvovilových jednotiek.“

(Moderátor z fľaštičky kvapne Čekovskému na hánok prsta)

chilli papričkou. A keď sa to prigriluje, tak to má rovnakú farbu ako to mäso. A chalani mi to dali a ja som, že ...

(ZVUK MLASKANIA)

Dobre. A dobre to bolo tri minúty.

- A zachvíľu. – A potom mi bolo pol dňa, že naozaj veľmi zle. Taký som bol ako váš sveter.

- No, hlavne nehasiť vodou.

- Nehasiť vodou ale ani hasiči by ti nepomohli ... – Tukom.

Najlepšie. Mliekom. – Mliekom je úplne ideálne. – Maslom alebo niečím. – Vy ste hovorili, že máte niečo aj pre nich. – Áno, mám.

- Sú to veľkí gurmáni, ktorí to radi používajú. – Pod, dáme si takú stávkú, že kto to vypije celé. – Presne. – Beriem ...

- Vlado, nenúť ho. Kto to

potom s ním má vydržať...

- Chcel. – Nechcel. Ja som tak

akože ... – 2 milióny 200.

- Co to je? Karolina riper?

- Áno. – Karolíne Riperová je veľmi príjemná dáma. – Dáš? – Nie.

Ak áno, kvapku, ale do jedla.

Ja mám ... – Zmäkli. – Nie, zmäkli, ale máme ešte dnes nejakú prácu.

(SMIECH) – Bol u mňa nedávno

Jaro Bekr a ja mám také z Jolokli alebo Choloklie. – Áno, z Jolokie. – A mám také kvapky

a hovorím, že to si daj do polievky jednu a on čo, že dám si štyri.

Jarko, pekne ťa pozdravujem.

Na tvoju farbu nikdy nezabudnem.

- Jolokia má okolo milióna skvovilových jednotiek. – Lízni to.

Forgáč: „No a lízni to.“ Moderátor: „2 200 000.“ Hudák: „Vieš čo, ešte mám lepší nápad, šňupni! Šňupni to jak tabak.“ Forgáč: „Marián, do oka.“ (spoluúčinkujúci aj v hľadisku ho povzbudzujú) Čekovský to najprv ovonia, prikývne. Tabaček „Ukáž. (privonia si) Ty vole.“ Forgáč: „Veď to olízni. Olízne, lebo ti to prežerie palec.“ Moderátor: „Nechci aby ti malíček lízal niekto iný.“ Čekovský olízal čili z prsta. Miroslav: „Treba chvíľočku počkať.“ Čekovský olízne opäť. Forgáč: „Nič mi to nerobí.“	- 2 milióny 200. - Áno. - Mám lepší nápad. Šňupni to ako tabak. – Marián. – Do oka. Pod'. - No, pod'. (POTLESK) - Ukáž. Ty vole. – Veď to olízni. - No, nechci aby ti malíček lízal niekto iný. - Chvíľočku počkať. - Nič mi to nerobí.
Čekovský moderátorovi: „Daj ešte.“ Moderátor vstane a podíde k nemu: „Zlý nápad?“ Forgáč: „Hej, veľmi.“ Čekovský: „Jazyk už nemám.“ Čekovský občas vykrikne, načiahne sa po vode. Hudák: „Nie, vodu nie. Voda to znásobuje.“ Moderátor: „Ako by to opisovali tí, ktorí chodia...“ Fogáč: „To ešte len začne.“ Moderátor: „... na prezentáciu čili papričiek? Lebo ja som čítal niekde takú tú súťaž v jedení čili papričiek. A boli tam popisy také že výborná chuť, skvelý nástup.“ Čekovský: „Vynikajúca chuť, skvelý nástup, ale ááá (strasie sa)“ Moderátor: „Príjemná hrejivosť.“ viacerí hovoria naraz, nezrozumiteľné. Forgáč: „(nezrozumiteľné) ... aj dobrú chuť.“ Miroslav: „Dá sa to aj ochutnať, ale v menšom množstve.“ Moderátor: „V menšom množstve.“ Miroslav: „Áno. Môžeme im dať?“ Moderátor: „Marián, ale pozor.“ Forgáč: „To ešte len začne, Marián. Ešte máš čas, kým to začne.“ Moderátor berie fľaštičku a hovorí Miroslavovi: „Dajte malíček.“ Miroslav: „Ja? Nie.“ Moderátor: „Fakt?“ Miroslav krúti hlavou. Moderátor: „Marián, si čávo.“ Hudák: „Keď videl Mariána...“	- Daj ešte. Á! Jáj! <u>- Zlý nápad? – Hej, veľmi.</u> <u>- Jazyk už nemám.</u> (SMIECH) Á! - Nie, vodu nie. Voda to znásobuje. – Ako by to opisovali tí, ktorí chodia na prezentáciu chilli papričiek ... (VÝKRIK) Lebo ja som čítal niekde takú tú súťaž v jedení chilli papričiek a boli tam popisy také, že výborná chuť, skvelý nástup. - Vynikajúca chuť, skvelý nástup ale ... (VYKRIK) - Príjemná hrejivosť. Vyrovnáva chuť. <u>- Dá sa to aj ochutnať, ale v menšom množstve. – V menšom množstve.</u> - Áno. Môžem im dať? - Marián, ale pozor. – Ešte máš čas, kým to začne. – Dajte malíček. - Ja? - Fakt? – Nie. – Marián, si čávo. Ak to výrobca nedá ...

Moderátor: „Ak to výrobca nedá.“ Čekovský: „Tak ste mi to mali teraz dať.“ Miroslav: „Nech sa páči.“ Moderátor: „Je to jeho?“ Miroslav: „Áno, samozrejme. Aj pre ostatných.“ Moderátor: „Môžem im rozdať? Ako?“ Miroslav: „Áno. Po jednom.“ (podáva mu škatuľku s fľaštičkami) Tabaček: „V pohode? Bomby?“ Čekovský: „Bomby.“ Tabaček: „A že už sa potíš?“ Moderátor donesie škatuľku s fľaštičkami účinkujúcim, tí si postupne fľaštičky vyberajú: „Samoobsluha.“	- Tak ste mi to teraz mali dať. - Nech sa páči. – Je to jeho? – Áno. Samozrejme. Aj pre vás. (POTLESK) - <u>Môžem ich rozdať?</u> - <u>Áno.</u> - Ako si? – Dobre. - V pohode? A že už sa potíš? - Samoobsluha.
Čekovský: „Fúha. Zdravotník je tu?“ Hudák: „Je.“ Čekovský: „Tak dajte ešte.“ Moderátor: „Marián, hráš alebo naozaj to píše?“ Čekovský: „Silné to je, veľmi.“ Moderátor: „Ide to, hej.“ Čekovský: „A hlavne teraz to cítim všade.“ (chytá si hrdlo) Miroslav: „Tie s tými bielymi čiapočkami sú hanabera a tie majú okolo 350 000 tých scovillových jednotiek.“ Forgáč: „To je výborné. Habanero je perfektné.“ Moderátor: „A ako dlho to Mariánovi môže účinkovať, 2 200 000 scovillov.“ Miroslav: „Á, to za chvíľku prejde. Ono to začína účinkovať, veľmi je to príjemná chuť, všetko dobré a potom to chytí (drží si hrdlo) za krk a drží a drží.“ Čekovský vyvaľuje naňho oči, v hľadisku smiech. Moderátor: „Do rána si v poriadku, Marián.“ Tabaček: „A je pritom taký problém, že štípe dvakrát?“ Forgáč: „Nie. Čili nie.“ Miroslav: „Toto nie, toto sa dávkuje po kvapkách a oni sa spália v tenkom čreve, takže už na druhej strane to necítiť.“ Moderátor: „Opýtam sa, keď som sa pýtal na...“ Forgáč: „Budeš mať o čosi tenšie.“ Moderátor: „... na zábavné veci, milovníkov čili papričiek je aj na Slovensku...“ Miroslav: „Habadej.“ Moderátor: „Veľmi veľa. Mariánko, ideš ešte do toho?“ Čekovský: „Žijem, žijem ešte.“ Hudák: „Zapi to tým habanerom, tá je slabšia.“ Čekovský: „Klin sa klinom vybíja?“	- Fúha! Zdravotník je tu. – Je. (SMIECH) – Tak dajte ešte. - <u>Marián, hráš alebo naozaj to píše? – Silné to je veľmi.</u> - Ide to. – Teraz to cítim všade... - Tie s tými bielymi ... - Tie s tými bielymi čiapočkami sú habaner a ten má okolo <u>350 tisíc tých skvovilových jednotiek.</u> – <u>To je výborné.</u> Habaňero (je) perfektné. – <u>Ako dlho to Mariánovi môže účinkovať 2 milióny 200 skvovilových?</u> - <u>To zachvíľu prejde. Ono to</u> začne účinkovať veľmi. Je to príjemná chuť. Potom to chytí za krk a drží a drží ... (SMIECH) - Do rána si v poriadku, Marián. - A je to pritom že štípe dvakrát? - Nie. – Toto nie. Toto sa dávkuje po kvapkách a oni sa spália v tenkom čreve, takže už na druhej strane to necítiť. - <u>Opýtam sa ... – Budeš mať ...</u> - <u>Ked som sa pýtal na fatálne</u> veci a milovníkov chilli papričiek je na Slovensku ... – Habadej. - Veľmi veľa. Mariánko, ideš ešte do toho? – Žijem ešte. - Zapi to tým habanerom, tá je slabšia. (SMIECH)

Moderátor: „<i>Dámy a páni, Miroslav Skovajsa, výrobca čili papričiek. Ďakujeme veľmi pekne.</i>“ Miroslav: „<i>Ďakujem pekne aj ja.</i>“ Tabaček Čekovskému: „<i>V pohode?</i>“ (on prikývne) Moderátor: „<i>A Marián Čekovský, hrdina tohto kola.</i>“ Marián zatvára fľaštičku a zhlboka vydychuje. Moderátor: „<i>Marián, do druhej nohy.</i>“ Čekovský: „<i>Už som si dal.</i>“ (kašle) Miroslav: „<i>Komu niet rady...</i>“	- Klin sa klinom vybája? - Dámy a páni. Miroslav Skovajsa výrobca chilli papričiek. (POTLESK) Ďakujeme veľmi pekne. - Ďakujem pekne. - V pohode? – A Marián Čekovský hrdina tohto kola. Marián, do druhej nohy. (KAŠLANIE) - Už som si dal. (SMIECH)
▪ 13:10:15 hod. – 2. hosť – Eugen Pokorný – opravár lietadiel	
Moderátor: „<i>Marián, žiješ?</i>“ Čekovský: „<i>Žijem, žijem.</i>“ Forgáč: „<i>To habanero je také, to habanero je veľmi chutné.</i>“ Moderátor: „<i>Si v pohode?</i>“ Čekovský: „<i>Uhm.</i>“ (hlavu zvesí na stôl) Moderátor: „<i>Lebo ideme do druhého kola, vieš. Chceme ho uviesť. Či môžeme?</i>“ Čekovský: „<i>Poznáš tú pieseň? (spieva) Páli nás, páli nás.</i>“ Moderátor: „<i>Lebo chceme, aby sme boli štyria, piaty som ja a šiesty príde z tejto strany. Eugen prichádza.</i>“ Do štúdia prichádza Eugen, víta sa s moderátorom a sadá si na miesto. Moderátor: „<i>Pekne vás vítam, dobrý večer.</i>“ Eugen: „<i>Dobrý večer.</i>“ Tabaček: „<i>Dobrý večer.</i>“ Moderátor: „<i>Sme veľmi radi, že ste prišli. Pán Eugen, ideme hádať vaše povolanie. Nemusíte teraz nič, len sed'te. A tu sa bude diať množstvo vecí. Mišo, pod'. Hudák:</i> „<i>Eugen píše rozprávky pre deti, kde sám vystupuje ako hlavný hrdina.</i>“ Čekovský: „<i>Eugen je hudobný skladateľ.</i>“ Hudák: „<i>Suchoň.</i>“ Čekovský: „<i>Osobne.</i>“ Tabaček: „<i>Mne prišlo, že on, pán Eugen hrá na v kostole tú vec, orgán.</i>“ Forgáč: „<i>Ja by som povedal, že pán Eugen skúma rodokmene slávnych rodov na Slovensku.</i>“ Moderátor Eugenovi: „<i>Evidentne vám ide</i>	- Marián, žiješ? – To hanaňero je veľmi chutné. – Si v pohode? (SMIECH) Lebo ideme do druhého kola, vieš? Chceme ho uviesť, či môžem. – Poznáš tú pieseň? (SPEV) „<i>Páli nás, páli nás ...</i>“ - Lebo chceme, aby sme boli štyria. Piaty som ja a šiesty príde Eugen z tejto strany. Eugen prichádza. (POTLESK) Pekne vás vítam. Dobrý večer. - Dobrý večer. - Sme veľmi radi, že ste prišli. Pán Eugen, ideme hádať vaše povolanie. Nemusíte teraz nič, len sed'te. Ale tu sa bude diať množstvo vecí. Mišo, pod'. - Eugen píše rozprávky pre deti. Kde sám vystupuje ako hlavný hrdina. (SMIECH) – Eugen je hudobný skladateľ. – Suchoň! - Osobne. – Mne prišlo, že pán Eugen hrá ... V kostole tú vec, orgán. – Ja by som povedal, že pán Eugen skúma rodokmene <u>slávnych rodov na Slovensku.</u> - Evidentne vám ide z tváre niečo
<i>z tváre niečo veľmi pokojné, niečo tak trochu vzdelania, teda dosť vzdelania, a presne to, čo chalani hovorili, to znamená aj kusisko umenia. Či toto je to povolanie, nevieme, vy sa to o chvíľočku dozviete, vy až o malú</i>	veľmi pokojné, niečo tak trochu vzdelanie, tak dosť vzdelania. A presne to, čo chalani hovorili aj kusisko umenia. Či toto je to povolanie, nevieme. Vy sa to

chvíľočku. Ale najskôr indícia. A tá indícia je. “ Eugen: „Aby sa opäť odlepilo.“ Hudák: „Aby sa opäť odlepilo.“ Moderátor: „A teraz ten servis pre vás, lebo nepochybujem, že aj vy ste si zatipovali a teraz na to čakáte. Nech sa páči.“ Na obrazovke text: „Opravár lietadiel“. Čekovský: „Ťažké.“ Tabaček: „Niečo pečie a dáva tam niečo, aby sa to odlepilo.“ Moderátor: „Aj v tomto je Inkognito veľmi zaujímavé, že môžete s nami hrať alebo, keďže už to viete, evidovať tie pochody myšlienkové, kde asi tak sa nachádzajú moji štyria kamaráti. Ktorý z nich začne?“	ochvíľu dozviete. Vy až o malú chvíľočku, ale najskôr indícia. A tá indícia je? – Aby sa opäť odlepilo. - Aby sa opäť odlepilo. – A teraz ten servis pre vás, lebo nepochybujem, že aj vy ste si zatipovali a teraz na to čakáte. (GONG) Nech sa páči. - Ťažké. – Niečo pečie a dáva tam niečo, aby sa to ... – Aj v tomto je Inkognito veľmi zaujímavé, že môžete s nami hrať alebo keďže už to viete, evidovať tie myšlienkové pochody, kde asi tak sa nachádzajú moji štyria kamaráti. Ktorý z nich začne?
Eugen: „Marián.“ Čekovský: „Ďakujem pekne.“ Hudák: „Tak čo myslíš? Vyrába leukoplasty, nie?“ Čekovský: „Uhm, aby sa dobre odlepili.“ Hudák: „Lebo sú len dva druhy leukoplastov, také, čo sa nedajú prilepiť a také, čo sa nedajú odlepiť. Normálne som ešte nemal nikdy.“ Čekovský: „A najhoršie, keď ich tak veľmi citlivo strhnú. To je milé.“ Moderátor: „To sú depilačné už, to je iné.“ Čekovský: „Tam je p alebo b?“ Forgáč: „Debilačné.“ Moderátor: „Odchádzaš s b, prichádzaš v nádeji, že tam je p, ale odchádzaš ako s b.“ Čekovský: „Okej.“	- Marián. – Ďakujem pekne. – Tak čo myslíš? Milan mám leukoplasty, nie? - Hm, aby sa prilepili. – Lebo sú len dva druhy leukoplastov, také čo sa nedajú prilepiť a také čo sa nedajú odlepiť. (SMIECH) Normálne som ešte nemal nikdy. - A najhoršie, keď ti to tak veľmi citlivo strhnú. To je milé. - Ale to sú depilačné. To je iné. - Tam je „P“ alebo „B“? - Debilačné. – Odchádzaš s „B“ prichádzaš v nádeji, že tam je „P“, odchádzaš ako „B“. - Okej. Eugen, vy niečo vyrábate? - Nevyrába. – Do kelu. Nevyrábajú.
▪ 13:12:44 – 13:20:19 hod. – prerušenie upútavkovým a reklamným blokom ▪ 13:20:43 hod. – v pravom hornom rohu označenie: „TXT“, „777“ a symbol „“ v krúžku	
Čekovský: „Eugen, vy niečo vyrábate?“ Moderátor: „Nevyrába.“ Čekovský: „Do kelu, nevyrábajú.“ Tabaček: „Aby sa opäť odlepilo. No, takto, pracujete s ľuďmi?“ Moderátor: „Nie.“ Tabaček: „No tak nie teda.“ Forgáč: „A čakal som chvíľu na rozmýšľanie, ste mi ju nedali.“ Forgáč: „Eugen, vy sa teda venujete niečomu, čo ak je prilepené, tak je to nežiaduce, áno?“ Moderátor: „Takto by som nehm, nie.“ Tabaček: „Ale...“ Forgáč: „Nie? Takto by som to netoto?“	Eugen, vy niečo vyrábate? - Nevyrába. – Do kelu. Nevyrábajú. - Aby sa opäť odlepilo. No, takto. Pracujete s ľuďmi? - Nie. - Tak nie teda. – Cakal som chvíľu na rozmýšľanie, ste mi ju nedali. Eugen, vy sa teda venujete niečomu, čo ak je prilepené tak je to nežiaduce, áno? – Takto by som to ... Nie. – Takto by som to netoto? – Takto by som to netoto.

Moderátor: „Takto by som to netoto. Aby to netoto.“ Tabaček: „Možno známky, nie?“ Moderátor: „Takto nie. Mišo, pod.“ Hudák: „Dobre. Eugen, pomerne štandardná otázka, ale dostaneme sa asi o krok ďalej.“ Moderátor: „Mišove štandardné otázky sú: ste muž? A či prichádza iná?“ Hudák: „Práca, ktorú vykonávate, je práca, s ktorou sme sa mohli stretnúť?“ Moderátor: „Mohli.“ Hudák: „Je pravdepodobné, že sme sa stretli?“ Moderátor: „Určite áno.“	Aby to netoto. – Možno známky, nie? – Mišo, pod'. – Dobre. Eugen, pomerne štandardná otázka, ale dostaneme sa asi o krok ďalej... - Mišové štandardné otázky sú <u>ste muž? (SMIECH) A či prichádza iná?</u> - Práca, ktorú vykonávate je práca, s ktorou sme sa mohli stretnúť? - Mohli. – Je pravdepodobné, že sme sa stretli. – Určite áno.
Hudák: „Nič nevyrába, to už vieme. Nebude to ani žiadne remeslo s najväčšou pravdepodobnosťou. Mohla by to byť nejaká služba, tak sa pýtam, či to je služba teda?“ Moderátor: „Môže to byť služba, áno.“ Hudák: „S ľuďmi nepracuje Eugen. (pozrie sa na Čekovského, ktorý si pretiera oko prstom) Ty si si to dal do oka? Prepáčte. Ale môj veľmi dobrý priateľ si niečo urobil teraz a sám nerozumie, čo.“ Čekovský: „Nie, nič sa nedeje, okej.“ Moderátor: „Tvoj jednookový priateľ.“ Tabaček: „Vypol si 3D.“ Forgáč: „Neverím, že si si dal tie prsty z toho...“ Hudák: „Ešte si neskúšal ucho a nos. Prosím.“ Moderátor: „Mišo.“ Hudák: „Vy už robíte túto prácu dlho, Eugen?“ Moderátor: „Áno.“ Hudák: „To znamená, že to robíte celý život, dobre tomu rozumiem?“ Moderátor: „Áno, budeme sa potom rozprávať, kde budem presnejší.“ Hudák: „Aby sa opäť odlepilo? Ale čo, preboha?“ Čekovský: „Lietadlo.“ Hudák: „Od zeme.“ Tabaček: „Opäť. Že aby zas mohlo štartovať. Žeby tankoval lietadlá?“ Hudák: „Nosíte pri výkone vašej práce pracovný odev? Používate pracovný odev.“ Moderátor: „Nosí.“ Hudák: „Je to bezpečnostný odev? To znamená, chráni vás pred niečím?“	- Nič nevyrába. Už vieme. Nebude to ani žiadne remeslo s najväčšou pravdepodobnosťou. Mohla by to byť nejaká služba. Tak sa pýtam, či to je služba? – Môže to byť služba. Áno. – S ľuďmi nepracuje Eugen. Ty si to dal do oka? Prepáčte, ale môj veľmi dobrý priateľ si teraz niečo urobil. A sám nerozumie čo. – Nie, nič sa nedeje. Okej. (SMIECH) - Tvoj jednookový priateľ. - Vypol si 3D. - Neverím, že si si dal tie prsty z toho ... – Ešte si neskúšal ucho a nos. Prosím. – Mišo, pod'. - Vy už robíte túto prácu dlho, Eugen? – Áno. – To znamená, že to robíte celý život. Dobre tomu rozumiem. – Áno. Budeme sa potom rozprávať, kde budem presnejší. – Aby sa opäť odlepilo? A čo preboha? – Lietadlo. – Od zeme. – Opäť? Aby zas mohlo štartovať? Že by tankoval lietadlá? – Nosíte pri výkone vašej práce, pracovný odev? Používate pracovný odev? – Nosí. - Je to bezpečnostný odev? To znamená, chráni vás pred niečím? – Áno.
Moderátor: „Áno, áno. Ak vnímame aj, ja neviem, špinu, tak áno.“ Forgáč: „Iste.“ Moderátor: „Lebo chráni, hej.“	Ak vnímame aj ... Ja neviem. Špinu, tak áno. – Iste. – Lebo chráni. - Áno.

Hudák: „Áno, áno, áno.“ Moderátor: „Čakal si, že bude súvetie.“ Hudák: „Jasné.“ Čekovský: „Dáva si pozor, dávaš si pozor.“ Tabaček: „Aby sa opäť... môže niečo čistiť, akože odstraňovať.“ Čekovský: „Aby sa opäť odlepilo? Žuvačka aby sa odlepila?“ Hudák: „No, musíme prísť na to, že čo sa má odlepiť. Je dobré, keď sa to, čo je v indicii ukryté, odlepi, áno?“ Moderátor: „Je.“ Hudák: „Možnože to je blbosť, čo tu odznelo, že lietadlo od zeme, ale tak ako... To niečo sa odlepuje od zeme?“ Moderátor: „Áno.“ Tabaček: „Žeby až?“ Čekovský: „Keď to je tak, tak som to bol ja.	- Čakal si, že bude súvetie. - Jasné. – Dávaš si pozor. - Aby sa opäť ... Môže niečo čistiť, odstraňovať. – Aby sa opäť odlepilo? Žuvačka by sa odlepila? – No, musia prísť na
Keď to tak nie je, nebol som to ja.“ Tabaček: „Všetko letí, čo má krídla.“ Hudák: „Aby sa opäť odlepilo. Lietadlo je zaparkované, natankuje do toho.“ Čekovský: „Musí urobiť špeciálnu obhliadku, musí urobiť špeciálny okruh okolo lietadla. My to vieme, piloti.“ Forgáč: „Ty si pilot!“ Čekovský: „No a nie?“ Forgáč: „A čo ty už si plachtár?“ Čekovský: „No, ešte mi chýba 30 hodín. Ale už na tom makám, hej.“ Hudák: „A ja mu robím letušku.“ Čekovský: „A hovorí mi, tu máš le-tušku.“ Forgáč: „Veľmi blbo sa obsluhuje vo vetroni.“ Čekovský: „No a čo.“ Hudák: „Ale ja to zvládam. Trošku mi zavadzia uniforma.“ Forgáč: „Podávaš mu sáčky.“ Čekovský: „Kávu nosí.“ Hudák: „No, Eugen, vy pracujete na letisku?“ Moderátor: „Áno.“ Tabaček: „Hi!“ Forgáč: „No, tak je to tak.“ Hudák Čekovskému: „Tak si to bol ty potom.“ Tabaček: „Ale toto si ty.“ Forgáč: „Aby sa lietadlo opäť odlepilo...“	to, že čo sa má odlepiť. Je dobré, keď sa to, čo je v indicii ukryté odpelí, áno? – Je. – Možno, že to je blbosť čo tu odznelo, že lietadlo od zeme, ale ako... To niečo sa odlepuje od zeme? - Áno. - Žeby až? – Keď to je tak, tak som to bola ja! (SMIECH) Keď to tak nie je, nebol som to ja. - Všetko letí čo má krídla ... - Aby sa opäť odlepilo. Lietadlo je zaparkované, natankuje do toho ... – Musí urobiť špeciálnu obhliadku. Musí urobiť špeciálny okruh okolo lietadla. My to vieme piloti. – Ty si pilot. - A nie? - A čo ty už si plachta? - No, ešte mi chýba ... Tridsať hodín, ale už na tom makám. – Ja mu robím letušku. (SMIECH) - A hovorí mi „Tu máš let tušku.“ - Veľmi blbo sa obsluhuje vo vetroni. – No a čo? Ale ja to zvládam. – A čo? Trošku. - Trošku mi zavadzia uniforma. - Podávaš mu sáčky. – Nosí kávu. - No, Eugen. Vy pracujete na letisku? – Áno. - No, tak je to tak. – Tak si to bol ty potom. – Ale toto si ty. - Aby sa lietadlo opäť odlepilo. - Si teraz ... - To si ty. Sýty hladnému ... - Tak mu to nechajte. – Nie,
Čekovský: „Nie, musím to byť. Ja som si toto lízol (ukazuje fľaštičku čili) a mám už dosť.“ Hudák: „Nie, ale musím k tomu dobehnúť“	<u>nemusí to byť. Ja som toto lízol, ja mám dosť. – Nie, ale musím k tomu dobehnúť, lebo ešte kým</u>

ešte, lebo kým by sa opýtal správne, tak ešte tam je veľa medziotázok. Môže robiť všeličo možné. “ Tabaček: „LT-čko. Letecký technik. “ Forgáč: „Letový dispečer môže byť. “ Hudák: „Dá sa povedať, že nejakým spôsobom servisujete lietadlá, Eugen? “ Moderátor: „Áno. “ Forgáč: „Áno. Tak je to letecký mechanik. “ Tabaček: „Spýtaj sa, či je to z kovu. “ Hudák: „Vyrábate figúrky zo šúpolia? “ Moderátor: „Čakal som túto, Marián, veľmi kamarátsku otázku voči tebe. “ Forgáč: „Áno, nahrávačku. “ Tabaček: „Džentlmenský ťah. “ Čekovský: „Boli ste niekedy v Lučenci? “ Hudák: „Marián! “ Tabaček: „Samozrejme, že bol. “ Moderátor: „Jasné. “ Hudák: „Neblbni. “ Čekovský: „Lebo v Lučenci je môj kamarát, volá sa Marián Sloga, on je letec, pilot. Môj kamarát dobrý. Poznáte ho? Mariána Sloga? “ Hudák: „To nie je súťažná otázka, prosím. “ Čekovský: „Asi nepozná. “ Hudák: „Marián, opýtaj sa, čo robí. “ Čekovský: „Tak podľa mňa vy pracujete na letisku a ste inžinier, technik, takzvaný letecký... “ Tabaček: „Údržbár, technik. “ Hudák: „Mechanik. “ Čekovský: „Údržbár nemôže byť. Mechanik... (zaznie víťazný gong) lietadiel. “ Hudák: „Bravo! “	by sa opýtal správne, tak tam je veľa otázok. Medziotázok. Môže byť všeličo možné. - LT-éčko. Letecký technik. - Letový dispečer môže byť. - Dá sa povedať, že nejakým spôsobom servisujete lietadlá? - Áno. – Áno, tak je to letecký mechanik. - Spýtaj sa, či to je z kovu. - Vyrábate figúrky zo šúpolia? (SMIECH) - Čakal som túto ... Marián, kamarátsku otázku voči tebe. - Boli ste niekedy v Lučenci? (SMIECH) – Marián! - Samozrejme, že bol. – Jasné. - Lebo v Lučenci je môj kamarát. - Volá sa Marián Sloga, on je letec-pilot. Môj kamarát. <u>Poznáte ho? Marián Sluka?</u> - To nie je súťažná otázka, prosím. - Asi nepozná. – Marián, opýtaj sa čo robí. – Podľa mňa, vy pracujete >na letisku a ste inžinier-technik, takzvaný letecký ... - Údržbár. – Údržbár nemôže byť. - Mechanik. – Mechanik ... (ZVUK) - Lietadiel. – Lietadiel. – Bravo. - To si dal veľmi pekne.
▪ 13:25 hod. Tabaček: „No to si dal veľmi pekne. To si dal ale, že odlepilo. “ Hudák: „Ako mne mohlo to šúpolie do toho prísť, ja neviem. “ Čekovský: „Neviem. “ Tabaček: „Náhoda. “ Moderátor: „Marcel sa pýtal, či je dôležité, aby to bolo na zemi, je dôležité, aby to bolo vo vzduchu a aby to bolo bezpečné samozrejme. Pretože lietadlá musia byť hlavne vo vzduchu. A s nami sedí pán Eugen Pokorný, ktorý je tu dnes ako reprezentant povolania opravár lietadiel alebo teda letecký mechanik. Ale pozor, my sme sa tak	- Ako mne mohlo to šúpolie do toho prísť. No, neviem. - Náhoda. – Marcel sa pýtal, či je to dôležité, aby to bolo na zemi. Je dôležité, aby to bolo vo vzduchu, a aby to bolo samozrejme bezpečné, pretože lietadlá musia byť hlavne vo vzduchu a s nami sedí pán Eugen Pokorný. Ktorý je tu dnes <u>ako reprezentant povolania opravár lietadiel alebo teda letecký mechanik.</u> Ale pozor, my

dohovárali a povedal som, že počas rozhovoru vysvetlím a dopoviem, je toto pilot, ktorý to robí od svojho útleho detstva, ktorý lietal skoro na všetkom, čo lietať môže a vie, a je to doteraz, môžem to povedať?“ Eugen: „Nech sa páči.“ Moderátor: „Lebo slovo najstarší sa mi nevyslovuje dobre, ale jeden z troch najstarších aktívnych pilotov v súčasnosti pán Eugen Pokorný. A môžem povedať aj ten vek?“ Eugen: „Nech sa páči.“ Moderátor: „V nádhernom zdraví a v kondícii 83-ročný človek, ktorý ešte stále pilotuje lietadlo.“ Forgáč: „Wau.“ (potlesk)	sme sa tak dohovárali a povedal som, že počas nášho rozhovoru vysvetlím a dopoviem. Je to pilot, ktorý to robí od svojho útleho detstva, ktorý lietal skoro na všetkom, čo lietať môže a vie. Je to doteraz ... <u>Možem to povedať? – Nech sa páči. – Lebo slovo najstarší sa mi nevyslovuje dobre. Ale jeden z troch najstarších aktívnych pilotov v súčasnosti, pán Eugen Pokorný. A môžem povedať aj ten vek? – Nech sa páči. – V nádhernom zdraví a kondícii 83-ročný človek, ktorý ešte stále pilotuje lietadlo. (POTLESK) – Tak to áno.</u>
Hudák: „Tak to áno.“ Forgáč: „Ujo Eugen. A ešte prezradte nám, ktorý naozaj máme lietadlá a lietanie radi, na čom si ešte zalietate.“ Eugen: „Na čom teraz?“ Moderátor: „To je veľmi dôležité, lebo počúvaj dobre.“ Eugen: „Na čom lietam?“ Moderátor: „Áno, to opäť zvyšuje váš kredit.“ Eugen: „Lietam na lietadle, ktoré sme si sami vyrobili.“ Forgáč: „Čiže na ultralighte?“ Eugen: „Neni to ultralight. Je to klasické lietadlo Piper J-3, je to staré lietadlo ešte z roku 1938, áno, replika, ktoré sme si sami postavili.“ Forgáč: „To je úžasné.“ Moderátor: „Jediné, na čom ste nelietali, vy ste mi to povedali, že sú stíhačky, lebo ja som čistý civil.“ Eugen: „Ja som čistý civil.“ Moderátor: „Ale vy ste mi povedali aj veľmi zaujímavú vec. Ja viem, že od vás by som to asi nedostal, tak poviem to ja. Keď sme sa rozprávali pred Inkognitom, že: ja som vyžral tie najkrajšie letecké roky, pretože vy ste ešte v časoch veľkého totalitného režimu mal tú výsadu, že ste boli pilotom dopravných lietadiel v Československých aerolíniách. Koľko ste tam lietal, ako dlho?“ Eugen: „Ja som sa vlastne prepracoval	- Ujo Eugen. Ešte prezradte nám, ktorí máme lietadlá a lietanie radi. Na čom si ešte zalietate? – Na čom... - To je veľmi dôležité, lebo počúvaj dobre. – Na čom lietam? - Áno. – To opäť zvyšuje váš kredit. – Lietam na lietadle, ktorý sme si sami vyrobili. - Či na ultralajte? – Nie je to ultralajt. Je to klasické lietadlo Pajper J3. Je to staré lietadlo z roku 1938 a replika, ktorú sme si sami postavili. – To je úžasné. – Jediné na čom ste <u>nelietali je ... Vy ste mi to povedali sú to stíhačky, lebo ja som čistý civil. – Ja som ...</u> - Ale vy ste mi povedali aj <u>veľmi zaujímavú vec. Ja viem, že od vás by som to asi nedostal.</u> Poviem to ja. Keď sme sa rozprávali pred Inkognitom, že ja som vyžral tie najkrajšie letecké roky, pretože vy ste ešte v časoch veľkého totalitného režimu mal tú výsadu, že ste boli pilotom dopravných lietadiel v Československých aerolíniách. Koľko ste tam lietal? Ako dlho? – Ja som sa
z funkcie leteckého mechanika až do funkcie pilota. V Československých aerolíniách som pracoval od '59 roku.	vlastne prepracoval z funkcie leteckého mechanika až do funkcie pilota. U Československých

<i>Predtým som pracoval aeroklube mechanika, vypracoval som sa na pilota, 25 rokov som lietal na dopravných lietadlách, z toho 11 rokov som lietal na turbovrtuľových Iliušin-18.</i> Forgáč: „Il-14, Il-18.“ Eugen: „To sme lietali Európu, Afriku, potom ten zbytok 14 rokov som lietal diaľkové linky z Il-62 po celom svete okrem Južnej Ameriky a Japonska.“ Moderátor: „A zaspomínajte na tie časy a porovnajte ich so súčasnými. Dnes je to samozrejme veľký a krutý biznis, vtedy to bola ešte zábava alebo už vtedy t o bolo...“ Eugen: „Samozrejme, že museli sme spĺňať určité podmienky, ale podstatne lepší život bol letecký ako toho času je.“ Moderátor: „Užili ste si to zahraničie?“ Eugen: „Veľmi. Sme lietali celú Európu, Stredný východ, Ďaleký východ, Bombaj, Singapur, Jakarta, Hanoj, Sajgon. Na západ som lietal New York, Montreal, Havana, Mexico City. Čiže polietal som sa a všade sme boli na pobyte.“ Moderátor: „To znamená?“ Eugen: „To znamená, že napríklad keď som mal napríklad trip dole na Ďaleký východ, tak sme boli, leteli sme do Bombaja, v Bombaji sme boli týždeň, vymenila nás posádka, pokračovali sme cez Kuala Lumpur, do Singapuru, týždeň pobytu v Singapure a späť zase cez Bombaj domov. Lietali sme do Hanoja cez Taškent. Najďalší let som absolvoval na Fidži.“ Forgáč: „Wau, Suva.“	aerolíniách som pracoval od 59. roku. Predtým som robil v aeroklube mechanika, vypracoval som sa na pilota ... 25. rokov som lietal na dopravných lietadlách. z toho 11 rokov som lietal na turbo vrtuľových ... To sme lietali Európu, Afriku. Potom ten zbytok 14 rokov som lietal diaľkové linky s IL 62. Po celom svete okrem Južnej Ameriky a Japonska. - A zaspomínajte na tie časy a porovnajte ich so súčasnými. Dnes je to samozrejme veľký a krutý biznis. Vtedy to bola ešte zábava alebo už vtedy to bolo... - Samozrejme, že museli sme spĺňať určité podmienky, ale v podstate lepší letecký život bol ako toho času je. - Užili ste si to zahraničie? - Veľmi. Lietali sme celú Európu, Stredný východ, Ďaleký východ, Bombai, Singapur, Jakarta. Hanoj, Sajgon. Na západ som lietal New York, Montreal, Havana, Mexico City. Čiže polietal som. A všade sme boli na pobyte. – To znamená? – To znamená, že napríklad, keď som mal dolet na Ďaleký východ, tak sme leteli do Bombaja, v Bombaji sme boli týždeň, vymenila nás posádka pokračovali sme cez Kuala Lumpur do Singapuru, týždeň pobytu v Singapure a späť zase cez Bombaj domov. Lietali sme do Hanoja cez Taškent. Najďalší let som absolvoval na Figi. – Wau.
Eugen: „Viezli sme tam ľudí z Golanských výšin, čo boli OSN vojská.“ Moderátor: „Spomínate na to nepochybne veľmi rád.“ Eugen: „Veľmi rád.“ Moderátor: „Ale vaša ďalšia generácia takisto sa tomu venuje, lebo syn je takisto pilot, takisto pilotuje dopravné lietadlá v Čechách.“ Eugen: „Áno, je v Českých aerolíniách.“ Moderátor: „Vy ste povedali, že dnes by sa mal	- Viezli sme tam ľudí z golánskych výšin, čo boli OSN vojská. - Spomínate na to nepochybne veľmi rád. – Veľmi rád. – Ale vaša ďalšia generácia sa rovnako tomu venuje, lebo syn je rovnako pilot, rovnako pilotuje dopravné lietadlá v Čechách. – Áno. Je v českých aerolíniách. – Vy ste povedali, že dnes by sa mal

vrátiť zo Soulu, ale to je nič, to je len týždňovka, šup-šup. Takže už také iné užívanie. Povedzte, trúfli by ste si na pilotovanie súčasných lietadiel, ktoré sú preplnené elektronikou? “ Eugen: „Občas som mal možnosť si zalietat' so synom na simulátore, je to iná technika dnes, ale dá sa to zvládnuť. “ Moderátor: „Napĺňalo by vás to stále? “ Eugen: „Áno, áno. “ Moderátor: „Takže keď si zalietate, už je to veľká vašeň, veľká radosť. Ako často ste vo vzduchu? “ Eugen: „No minulý týždeň som bol v Nitre napríklad. A zajtra letím do Maďarska. “ Forgáč: „Na tom Piperi? “ Eugen: „Na tom Piperi, áno. “ Moderátor: „Bola to radosť. Piloti sa poznajú aj podľa toho, že si hovoria, koľko majú nalietaných hodín. Koľko máte vy? “ Eugen: „Niečo cez 15 000 hodín. “ Forgáč: „Fú! “ Moderátor: „Nie je veľa pilotov na Slovensku, ktorý majú takéto nálety. Jeden z nich bol tu. Veľký potlesk vás poprosím pre pána, ktorý sedel vedľa nás, pán Eugen Pokorný. “ Diváci aj účinkujúci tleskajú.	vrátiť zo Soulu, ale to je nič. To je len týždňovka. Šup, šup. <u>Takže už také iné užívanie.</u> <u>Povedzte, trúfli by ste si na</u> pilotovanie súčasných lietadiel, ktoré sú preplnené elektronikou? - Občas som mal možnosť zalietat' si so synom na simulátore. Je to iná technika dnes, ale dá sa to zvládnuť. <u>- Napĺňalo by vás to stále. – Áno.</u> <u>- Takže, keď si zalietate je to</u> úplne iná vašeň, veľká radosť. Ako často ste vo vzduchu? <u>- Minulý týždeň som bol napríklad</u> <u>v Nitre. A zajtra letím do</u> Maďarska. – Na tom pajpri? - Na tom pajpri. Áno. - Bola to radosť. Piloti sa poznajú aj podľa toho koľko majú nalietaných hodín. Koľko máte vy? – Vyše cez 15-tisíc. - Fú! – Nie je veľa pilotov na Slovensku, ktorí majú takéto nálety. Jeden z nich bol tu. Veľký potlesk vás poprosím ... Pre pána, ktorý sedel vedľa nás. (POTLESK) Pán Eugen Pokorný.
▪ 13:30:18 hod. – 3. hosť – Zuzka Tanglmayerová – výrobyňa tort	
Moderátor: „Sme veľmi radi, že prichádzate k nám do Inkognita, že vás máme aj takto máme možnosť spoznať, lebo je to vždy veľmi, veľmi príjemné. A takto to bude aj v treťom kole. Dáma príde, volá sa Zuzka. “ Do štúdia prichádza Zuzka, víta sa s moderátorom a sadá si na miesto. Tabaček: „Dobrý deň. “ Moderátor: „Zuzi. “ Zuzka: „Dobrý večer. “ Moderátor: „Dobrý večer. Zuzka Tanglmayerová. To „t“ ma pomýlilo v priezvisku. Zuzi, my sme si povedali, že si môžeme teda tykať... “ Zuzka: „Áno. “ Moderátor: „Nebude ti to teda prekážať. Už tykám, vidíš. Môžu aj chalani? “ Zuzka: „Určite áno. “ Forgáč: „Ďakujeme. “ Hudák: „Čau, ahoj Zuzka, čau. “ Moderátor: „Zuzka je veľmi sympatická dáma	Sme veľmi radi, že prichádzate k nám do Inkognita, že vás aj takto máme možnosť poznať, lebo je to vždy veľmi veľmi príjemné, A takto to bude aj v treťom kole. Príde dáma, volá sa Zuzka. (POTLESK) - Dobrý deň. - Zuzi? - Dobrý večer. - Dobrý večer. Zuzi Tanglmayerová, to „tm“ to ma pomýlilo v priezvisku. Zuzi, my si povedali, že si môžeme tykať. – Áno. – Nebude ti to prekážať. Už tykám, vidíš? Môžu aj chalani? – Určite áno. <u>- Dakujeme. – Ahoj, Zuzka.</u> <u>- Zuzka je veľmi sympatická</u> dáma. Mladá, ktorá sa venuje

mladá, ktorá sa venuje svojmu povolaniu, ale akému? “	svojmu povolaniu, ale akému?
Hudák: „Zuzka je produkčná.“ Moderátor: „Alebo?“ Čekovský: „Pracuje s deťmi.“ Moderátor: „Oblasť?“ Tabaček: „Oblasť? Permakultúra.“ Moderátor: „Natipujme, Marcel.“ Forgáč: „Permakultúra?“ Moderátor: „To je záhradníctvo.“ Forgáč: „Áno, áno, okej. Naftové vrty.“ Moderátor: „Trebárs. Zuzi, dajme im indíciu, lebo sa zbláznili evidentne.“ Zuzka: „Bez výťahu.“ Moderátor: „Bez výťahu. Opäť jedna z tých pekných indícií, priamych. Ale nie prvoplánových. Toto je inak to povolanie.“ (zaznie gong, na obrazovke sa objaví text: „Výrobkyňa tort“) Bez výťahu. Dajte si to dokopy, či to funguje. Zuzi, koho si vyberieš? Štyria chlapi.“	- Zuzka je produkčná. – Alebo? - Pracuje s deťmi. – Oblasť? - Oblasť permakultúra. – Zatipujme. - Permakultúra? – Záhradníctvo. - Ano. Nafotvé vrty. (SMIECH) - Zuzi, dajme im indíciu, lebo sa zbláznili a vyberte. - <u>Bez výťahu. – Bez výťahu. Opäť jedna z tých pekných indícií, priamych ale nie prvoplánových. Toto je inak to povolanie. (GONG) Bez výťahu. Dajte si to dokopy, či to funguje. Funguje. Zuzi, koho si vyberieš? Štyria chlapi. – Michala. Začnime</u>
Zuzka: „Michala, začnime od začiatku.“ Hudák: „Zuzka, máme mať dojem z tejto indície, že niečo stúpa hore?“ Moderátor: „Môže byť, áno.“ Čekovský: „Daj si tú štyrku preč.“ (na tablete je číslo 4) Moderátor: „To už mám pripravenú pre teba. Mám tam štvorku?“ Forgáč: „No, ale to nevadí.“ Hudák: „Daj to na 3,14, prosím ťa.“ Čekovský: „Prepáč. (Hudákovi) Som ti získal čas, vieš.“ Hudák: „Mal som myšlienku, ale počas toho zbytočného času som ju stratil. Ale díky inak. Fakt díky.“ Moderátor: „Ale vrátim ťa, máme pocit, že niečo by mohlo stúpať hore.“ Hudák: „Máme pocit, že niečo by mohlo stúpať hore. Nemusí to nevyhnutne byť niečo hmatateľné, môže to byť napríklad pokojne aj teplý vzduch alebo hocičo iné.“ Forgáč: „Alebo koeficient alebo hodnoty na burze.“ Hudák: „Alebo áno. To, čo stúpa hore, sa nedá fyzicky chytiť do ruky, však? (moderátor posunie číslo) Dá sa chytiť.“ Moderátor: „Dá.“ Hudák: „Dobre, dobre, dobre, dobre.“ Čekovský: „A už keď to držíme v ruke teda, je to	<u>od začiatku. – Zuzka, máme mať dojem z tejto indície, že niečo stúpa hore? – Môže byť. Áno.</u> - Daj si tú štvorku preč. - To už mám pripravenú pre teba. Mám tam štvorku? - No, ale ... – Daj to na 3,14. Prosím ťa. – Prepáč. Som ti získal čas, vieš? – Mal som myšlienku a počas toho zbytočného času som ju stratil. (SMIECH) Ale díky! Fakt díky. - Ale vrátim ťa. Máme pocit, že niečo by mohlo stúpať hore. - Máme pocit, že niečo by mohlo stúpať hore. Nemusí to byť nevyhnutne niečo hmatateľné, môže to byť pokojne aj teplý vzduch, aj niečo iné. – Alebo koeficient alebo hodnoty na <u>burze. – Alebo áno. To, čo stúpa hore sa nedá fyzicky chytiť do ruky, však?</u> Dá sa chytiť. – Dá. – Dobre. Dobre. - A už keď to teda držíme v ruke, je to z dreva?

z dreva? “ Moderátor: „Nie. “	(SMIECH)
Čekovský: „Z kovu, daj z kovu, z kovu. “ Tabaček: „Takže to, čo stúpa hore, je nejaký predmet? “ Moderátor: „Volajme to tak. “ Tabaček: „Alebo objekt, alebo niečo. “ Moderátor: „Je niečo hmatateľné. “ Tabaček: „Niečo hmatateľné, stúpa hore a nie je to z dreva. “ Čekovský: „Bohužiaľ, asi to bude z kovu. Skús. “ Tabaček: „Tak hneď, že by som... “ Forgáč: „Jasné, jasné. “ Tabaček: „Je to, čo stúpa hore, z kovu? “ Moderátor (posunie číslo): „Ty nepočúvaj Mariána. “ Tabaček: „Nie je, tipujem. “ Moderátor: „Ty máš celkom dobrú dedukciu. “ Hudák: „Nie vždy to vyjde, no. Dokonca mám pocit, že to snád' ešte ani nikdy nevyšlo, nie? “ Čekovský: „Vyšlo to, ale tebe. “ Forgáč: „Vyšlo to, raz už bolo z kovu. “ Moderátor: „Dobre, dostali ste preč veľa možností. “ Forgáč: „Je dôležité, aby ten objekt stúpал nahor? “ Moderátor: „Nie je to dôležité. “	- Nie. – Z kovu. – Čiže to čo stúpa hore, je nejaký predmet? - Volajme to tak. – Alebo objekt alebo niečo. – Niečo hmatateľné. - Hmatateľné, stúpa hore a nie je to z dreva. – Bohužiaľ, asi to bude z kovu. Skús. – Tak hneď, že by som ... – Jasné. – Je to, čo hore stúpa z kovu? Nie je. - Ty nepočúvaj Mariána. Ty máš celkom dobrú dedukciu... – Nie vždy to výjde. Dokonca mám pocit, <u>že to snád' ešte ani nevyšlo.</u> - Nie. Vyšlo, ale tebe. – Vyšlo. Raz už bolo z kovu. – Dobre, dostali ste preč veľa možností. - Je dôležité, aby ten objekt stúpал nahor? – Nie je to dôležité.
Forgáč: „Akože či je to... “ Čekovský: „Je to bezpredmetné. “ Forgáč: „Nie dôležité, ale v zmysle, či je to náplň tej práce, aby tá vec stúpala hore. “ Moderátor: „Hej, dobre som ti povedal. Nie je to dôležité. “ Forgáč: „Nie je. “ Hudák: „Šoko keď sa opýtal, či je to predmet, tak Vlado tak zaváhal. Ja si myslím, že objekt sa má na myslí niečo živé. To, čo stúpa hore, je živé? “ Moderátor: „Nie. “ Čekovský: „Okej. Tak ja sa opýtam, či to je mŕtve. To, čo stúpa, je mŕtve? To, čo stúpa, je neživé. “ Moderátor: „Áno. “ Forgáč: „Ja som myslel najprv teplovzdušný balón. “ Tabaček: „Aj ja, aj ja. Potrubná pošta. “ Čekovský: „Je to práca, ktorú poznáme všetci? “ Moderátor: „Uhm. “ Čekovský: „Nie je to služba. “ Forgáč: „Poviem pravdu, chcel pred tým povedať. “ Čekovský: „Poviem pravdu. “	- Je to akože ... – Je to bezpredmetné. – Či je to náplň tej práce, aby tá vec stúpala hore. - Dobre som ti povedal. Nie je to dôležité. – Soko, keď sa opýtal, či je to predmet, tak Vlado tak zaváhal. Ja si myslím, že objekt sa má namysli niečo živé. To čo stúpa hore je živé? - Nie. - Tak sa ja opýtam, či je to mŕtve. (SMIECH) To čo stúpa je neživé. – Áno. - Ja som myslel najprv teplovzdušný balón. – Aj ja. - Co ako ... Ale.. – Potrubná pošta. – Je to práca, ktorú všetci poznáme. – Áno. - Nie je to služba. – Poviem pravdu ... – Poviem pravdu ...

Zuzka: „Nie je to služba.“ Moderátor: „Toto si myslím, že patrí do kategórie služieb.“ Čekovský: „No tak ale Zuzka vraví, že nie...“ Moderátor: „Patrí to do kategórie služieb.“	- Nie je to služba. – Toto si myslím, že patrí do kategórie služieb. – No, tak ale Zuzka vraví, že nie... – Patrí to do kategórie služieb. – Hej? Takže som ti pomohol. Je to služba. – Aha.
Čekovský: „Hej? Takže som ti pomohol, je to služba.“ Tabaček: „Aha. Ehm...“ Forgáč: „Môže vyrábať lampióny šťastia, ale nemyslím si, že toto by robila Zuzka.“ Tabaček: „Keď ti niekto pošle teplú vodu, ktorá ide v stupačke hore, je to služba?“ Moderátor: „Vodári hej.“ Hudák: „Teplomer ti dá pod pazuchu a tam ortuť.“ Forgáč: „Ale nie je dôležité, aby to stúpalo.“ Hudák: „No to nie je dôležité, napríklad teplota tvoja, keď ti dá teplomer (Čekovskému rukou ukazuje na pazuchu), a to som ho dobre umiestnil ešte, lebo zvyknú dávať aj malým deťom inde.“ Forgáč: „Áno.“ Hudák: „Teraz stúpa tam hore tá ortuť napríklad.“ Forgáč: „Už ortuť ani nie je.“ Moderátor: „Áno, áno. Už sa nesmie ortuť.“ Hudák: „Kto povedal? Brusel? Dobre.“ Tabaček: „Tak to skúsím teda. Skúsím to vylúčiť.“ (zatvári sa, akoby zatlačil)	- Môže vyrábať lampióny šťastia. Ale nemyslím si, že by to bola Zuzka. – Keď ti niekto pošle teplú vodu, ktorá ide v stupačke hore. Je to služba? – Vodári, hej. - Teplomer pod pazuchu a tam... – Ale nie je dôležité, aby to stúpalo. - No, to nie je dôležité. Napríklad tvoja teplota. Keď ti dá <u>teplomer a to som ho dobre umiestnil, lebo ho zvyknú dávať</u> aj malým deťom inde. – Áno. - Teraz stúpa tam hore tá ortuť, napríklad. – Už ortuť ani nie je. – Áno, už sa nesmie ortuť. - Kto povedal? Brusel? Dobre. - Bruice. (SMIECH) – Skúsím to vylúčiť.
▪ 13:35 hod.	
Forgáč: „Už ide.“ Tabaček: „Teda keď riešime niečo, čo stúpa, môžeme sa baviť o zdravotníctve?“ Moderátor: „Nie.“ Hudák: „Tak to všetko, aj tým pádom, aj váha, aj teplomer, aj čokoľvek.“ Moderátor: „Tak už ste prišli na zdravotníctvo, tak skúsme nejaké iné oblasti trebárs, aby sme sa zapasovali.“ Forgáč: „Zuzka, vašimi klientmi sú ľudia?“ Moderátor: „Áno.“ Zuzka sa zasmieje. Hudák: „Prečo sa tak zasmiala?“ Forgáč: „Už sme tu mali kadečo.“ Moderátor: „Nie, ľudia, ľudia.“ Forgáč: „Môžu to byť aj zvieratá. Alebo ja neviem, stromy.“ Moderátor: „Tie vždy chodia...“ Tabaček: „Alebo so štyrmi.“ Forgáč: „So štyrmi. Znamená to, že vy im poskytujete nejaký servis, za ktorý si oni platia?“ Moderátor: „Áno. Polka vety, vieš, bola tak	- Už ide. – Teda keď riešime niečo čo stúpa, môžeme sa baviť o zdravotníctve? – Nie. – Tak to všetko. Tým pádom aj váha, aj teplomer aj čokolovky. – Tak už ste prišli na zdravotníctvom, tak skúsme trebárs nejaké iné oblasti, aby sme sa zapasovali. - Zuzka, vašimi klientmi sú ľudia. - Áno. (SMIECH) – Prečo sa tak zasmiala? - Už sme tu kadečo. – Nie, ľudia. - Možu to byť aj zvieratá alebo ... Ja neviem stromy. – Tie vždy chodia ... – Alebo so štyrmi. - So štyrmi. To znamená, že by im poskytujete nejaký servis za ktorý si oni platia? – Áno. Polka vety bola tak dobrá. Poskytuje

dobrá. Poskytuje im niečo, za čo si platia. “ Forgáč: „Vy im poskytujete, Zuzka, informácie?“ Moderátor: „Informácia to nie je. Mišo.“	im niečo, za čo si platia. - <u>Vy im poskytujete Zuzka, informácie? – Informácia to nie je.</u>
Hudák: „Ona im niečo navarí, oni sa najedia a im stúpa váha. “ Tabaček: „Cukor. Alebo váha. “ Forgáč: „Ale tak varenie je jasná služba. Ale tak to že bez zaváhania. “ Moderátor: „Pozor, opäť opakujem, že toto nie je prvoplánová indícia. “ Tabaček: „Môže stúpať cukor a môže variť pre diabetikov. “ Moderátor: „Mišo, stále ideš. “ Hudák: „Ja skúsím gastronómiu, lebo naozaj sme v slepej uličke. “ Moderátor: „Skúšaš. “ Hudák: „Tak teda pracujete v oblasti gastronómie?“ Moderátor: „Pod’ ďalej. “ Čekovský: „Kuko! Teraz to dáš. “ Hudák: „Stúpa hladina niečo... “ Forgáč: „Teplota. “ Hudák: „Alebo samotná váha. “ Moderátor: „S tým stúpaním, to je také, no. “ Čekovský: „To sú tie nové indície. Tie nové. “ Hudák: „Tie, tie. Taká tá vadná dodávka z Číny prišla. “ Moderátor: „Nie, nie, to nie. Naozaj je to dobrá indícia. “ Tabaček: „Niečo sa im dvihne bez výťahu. “ Moderátor: „Len ste sa veľmi chytili toho stúpania. “ Čekovský: „Nevie, čo má povedať. “ Hudák: „Teraz že či niečo vyrába, sme sa už pýtali?“ Moderátor: „Nepýtali. “	Mišo? – Ona im niečo navarí, oni sa najedia a im stúpa ... – Cukor. - Váha. – Cukor alebo váha, - Tak varenie je jasná služba. - Opať opakujem, že toto nie je prvoplánová indícia. - Može stúpať cukor a môže variť pre diabetikov. Tak no... – Mišo, stále ideš. - Ja skúsím gastronómiu, lebo naozaj ... – Skús. – Skúšaš? - Lebo sme v slepej ... – Tak? - Tak teda pracujete v oblasti gastronómie? – Pod ďalej. - Kuko! – Pod ďalej. – Teraz to dáš. – Stúpa hladina niečoho... - Teplota. – Samotná váha. – S tým stúpaním to je také... - To sú tie nové indície. – Taká tá vadná dodávka z Číny prišla. - Nie, nie. To je naozaj dobrá indícia. – Niečo sa im dvihne bez výťahu. – Len ste sa veľmi chytili toho stúpania. - Nevie čo má povedať. – Či niečo vyrába sme sa už pýtali?
Tabaček: „Nie. “ Hudák: „Keď niekto niečo uvarí alebo pripraví jedlo, tak to vyrába, myslíte si?“ Forgáč: „Jasné. Jasné. “ Hudák: „V zásade. Asi áno. Zuzka, vy niečo vyrábate?“ Moderátor: „Pod’ ďalej, vyrába. “ Hudák: „Je to niečo, čo keď človek zje, tak priberie, však?“ Moderátor: „Áno. “ Hudák: „Tak keď sa napiješ vody, tak nepriberieš. “ Moderátor: „Ako kto. “ Hudák: „Aj keď... “ Forgáč: „Načas. “	- Nepýtali. – Nie. – Keď niekto niečo uvarí alebo pripraví jedlo, tak to vyrába? – Jasné. - V zásade áno. Zuzka, vy niečo vyrábate? - Pod’ ďalej. Vyrába. – Je to niečo, čo keď človek zje priberie? – Ano. (SMIECH) - Ak sa napiješ vody, tak nepriberieš. – Ako kto.

Čekovský: „A či to je sladké?“ Forgáč: „Áno.“ Hudák: „Asi áno, to je najlepšia cesta. Zuzka, to, čo vy vyrábate, je sladké?“ Moderátor: „Je.“ Forgáč: „Cukrová vata.“ Tabaček: „Jasné, ona robí torty. Tie majú poschodia a ide sa po poschodiach bez výťahu.“ Forgáč: „Bez výťahu.“ Hudák: „To je super. Zuzka, robíte torty?“ Správna odpoveď, znie víťazná znelka. Moderátor: „Toto bola dedukcia výborná.“ Spoluúčinkujúci Tabačkovi gratulujú. Moderátor: „Šoko, toto bolo presné pomenovanie indície. Áno.“ Tabaček: „Jasné.“ Moderátor: „Mali sme na mysli výťah verzus poschodia. A keďže sa bavíme o tortách, tak sa bavíme aj o poschodových tortách a v tvojom prípade o výborných tortách. Ale pozor, zaujímavé je, že ty nie si vyučená cukrárka.“ Zuzka: „Nie.“	- A či to je sladké. – Ano. - Asi áno. To je najlepšia cesta. Zuzka, to čo vy vyrábate je sladké? – Je. - Cukrová vata. – Jasné, ona robí torty. Tie majú poschodia a ide sa po poschodiach bez výťahu. – Bez výťahu. - To je super. Zuzka, robíte torty? (ZVUK) – Toto bola dedukcia výborná, (POTLESK) – Pane. - Soko, toto bolo presné pomenovanie indície. Ano. Mali sme namysli výťah verzus poschodia. A keďže sa bavíme o tortách, bavíme sa o poschodových tortách a v tvojom prípade o výborných tortách. Ale pozor, zaujímavé je, že ty nie si vyučená cukrárka. – Nie.
Moderátor: „Ty si čo vyučená? Respektíve čo si vyštudovala.“ Zuzka: „Technológiu a manažérstvo stavieb.“ Moderátor: „Prosím ťa, ako sa to spája...“ Hudák: „Jasné, v pohode.“ Moderátor: „... ako sa toto dá spojiť s cukrárstvom?“ Zuzka: „Ja som bola v Amerike a tam sa mi vlastne veľmi páčil ten koncept tých cupcakes a cakes, a vlastne moja rodina je už veľmi, veľmi dávno celá pekárska. Takže vlastne ja som tak prirodzene bola dohnaná k tomu. A tak som si pustila youtube, naučila som sa piecť na youtube, a začala a rozbehla som si firmu.“ Moderátor: „A dnes ťa to živí.“ Zuzka: „Áno.“ Moderátor: „Dnes máš firmu, ktorá pečie koľko tort zhruba denne? Dá sa to? Je to na kilá alebo na...“ Zuzka: „Ono je to skôr na víkendy tie torty.“ Moderátor: „A koľko ich upečieš mesačne?“ Zuzka: „Fú, takých 20 – 30? Lebo ja som sama, takže...“ Moderátor: „Uhm. Pri torte je dôležité, aby vyzerala...“ Zuzka: „Áno.“ Moderátor: „... alebo chutila?“ Zuzka: „Je to tak jedna k jednej.“ Moderátor: „V tvojom prípade.“	- Ty si čo vyučená? Respektíve, čo si vyštudovala? - Technológiu a manažérstvo stavieb. – Prosím ťa ... – V pohode. – Ako sa toto dá spojiť s cukrárstvom? – Ja som bola v Amerike a tam sa mi veľmi páčil ten koncept tých cupcakes a cakes, a vlastne moja rodina je veľmi veľmi dávno celá pekárska. Takže ja som tak prirodzene bola dohnaná k tomu a tak som si pustila youtube, naučila som sa piecť na youtube a rozbehla som si firmu. - A dnes ťa to živí. – Ano. – Dnes máš firmu, ktorá pečie kolko tort zhruba denne? Dá sa to? je to na kilá alebo ... – Ono je <u>to skôr na víkendy tie torty. – A koľko ich upečieš mesačne?</u> - Takých 20-30. Lebo ja som sama. - Pri torte je dôležité, aby vyzerala... – Ano. – Alebo chutila. - Je to tak 1:1. – V tvojom prípade

Zuzka: „Áno.“ Moderátor: „Lebo torty sa obyčajne už teraz robia v mojom ponímaní, tak to vidím ja, skôr aby to bolo pompézne, aby sa páčila. A nie som si celkom istý, keď to rozkroja, či to môže aj dobre chutiť.“	- Ano. – Lebo torty sa obyčajne už teraz robia ... V mojom ponímaní takto to vidím ja, skor, aby to bolo pompézne, <u>aby sa páčila. Nie som si celkom istý, keď to rozkroja, či to môže aj dobre chutiť.</u> – Ono
Zuzka: „Ono momentálne ľudia už tým všetci, že chcú byť bio a tak, však poznáme to všetci, tak je to skôr, že musí to vynikajúco vyzeráť, ale zároveň to musí samozrejme vynikajúco chutiť.“ Moderátor: „Musí sa to dať aj zjesť. Niektorí majú iba toto kritérium, že dá sa to zjesť. Torta klasická, vieme.“ Zuzka: „Áno.“ Moderátor: „Jednopošchodová, mnohí poznáme. Troj už pri lepších príležitostiach.“ Zuzka: „Svadby.“ Moderátor: „Ale aká najvyššia.“ Zuzka: „Tak najvyššiu som robila päť, to bola svadba veľká. Päťpošchodová.“ Moderátor: „Ako sa to prenáša, prosím ťa pekne.“ Zuzka: „Tak musíte to dobre vystužiť. Tým, že som stavbár, to má obrovskú výhodu.“ Moderátor: „To som sa chcel opýtať, že či...“ Tabaček: „Roxory.“ Moderátor: „... tam prichádzajú...“ Čekovský: „Karirohož.“ Moderátor: „Výstuž dá aj zjesť?“ Zuzka: „Výstuž, môžem vám prezradiť, sú slamky obyčajné. Ja používam tie koktailové, tie hrubšie, a v podstate to je výstuž.“ Moderátor: „Nesmie to padnúť.“ Zuzka: „Nie. Tak to je základ.“ Moderátor: „Najmodernejšia ozdoba torty je aká momentálne? Trend.“	momentálne ľudia, už tým, že chcú byť bio a tak... Všetci to poznáme všetci. Tak je to skor, že musí to vynikajúco vyzeráť, ale zároveň to musí samozrejme vynikajúco chutiť. – Musí sa to dať aj zjesť. Niektorí majú iba toto kritérium, že da sa to zjesť. Torta klasická vieme. – Ano. - Jednopošchodová, mnohí poznáme. Troj už pri lepších príležitostiach. - Svadby. – Ale aká najvyššia? – Tak najvyššiu som robila päť. To bola veľká svadba. Päťpošchodová. - Ako sa to prenáša, prosím ťa. - No, musíte to dobre vystužiť. Tým, že som stavbár mám obrovskú výhodu. – To som sa chcel opýtať, že či - <u>Roxory. – Karirohož. – Výstuž sa dá zjesť?</u> – Výstuž sú obyčajné slamky. Ja používam tie kokteilové tie hrubšie. A v podstate to je výstuž. – Nesmie to padnúť. - Nie. To je základ. - <u>Najmodernejšia ozdoba torty je aká momentálne?</u>
▪ 13:40 hod.	
Tabaček: „Tablet.“ Zuzka: „Trend je teraz práveže neozdobovať. Teraz sú hlavne, možno ste si všimli na svadbách, teraz sú samé tie takzvané nahé torty. To znamená ukázať ten korpus a to, čo obsahuje tá torta.“ Forgáč: „Show me your body.“ Moderátor: „Sledovala si program na JOJ-ke, ktorý kedysi dávno JOJ-ka vysielala a volalo sa to myslím Najväčšie svetové torty?“	<u>Trend.</u> – Tablet. – Trend ... (SMIECH) Trend je teraz práveže neozdobovať. Teraz sú hlavne... Možno ste si všimli na svadbách sú samé tie takzvané nahé torty. To znamená ukázať ten korpus a to, čo obsahuje tá torta. (HOVORI ANGLICKY) – <u>Sledovala si program na JOJ-ke, ktorý kedysi dávno JOJ-ka vysielala? A volala sa to tuším najväčšie</u>

Zuzka: „Ja sledujem tieto programy, lebo človek sa tam dokáže veľa naučiť.“ Moderátor: „A tam robili ale že extrémne zaujímavé torty.“ Zuzka: „A nejdle.“ Moderátor: „No a o tom som hovoril, že to je tá na krásu. Vedela by si aj ty takúto tortu urobiť? Ak by prišla zákazka a chcem zemeguľu, kde obieha nejaká planéta, pretože to je pre bývalého astronauta.“ Zuzka: „Tak v podstate všetko sa dá, keď si nájdete ten systém, ako to spraviť.“ Moderátor: „Toto, čo nám už technik prináša, je maketa nejdle na ukážku.“ Forgáč: „To je nejdle?“ Zuzka: „Nie je to polystyrén. Nie je to polystyrén.“	svetové torty. - Ja sledujem tieto programy, lebo človek sa tam dokáže veľa naučiť. – A tam robili teda, že extrémne zaujímavé torty. – A nejdle. (SMIECH) - No, a o tom som hovoril, že to je tá na krásu. Vedela by si aj ty takúto tortu urobiť? Ak by prišla zákazka, chcem zemeguľu kde obieha nejaká planéta pretože to je pre bývalého astronauta. – Tak v podstate všetko sa dá, keď si nájdete ten systém ako to spraviť. - Toto čo nám už technik prináša... – Áno. - Je maketa nejdle na ukážku. - To je nejdle? – Nie je to polystyrén. – Je to jeden z tvojich
Moderátor: „Je to jeden z tvojich výrobkov. A toto je taký ten trend, také to postekané, také to kvázi nedbalé?“ Zuzka: „Toto je v podstate torta, ktorú si ľudia najčastejšie objednávajú. Že chcú, aby tam bolo to ovocie, nie moc pompézne, nie moc veľa tej hmoty. Všetci to volajú marcipán, nie je to marcipán. Ale v podstate takáto akože jednoduchá elegancia to nazvime.“ Moderátor: „Ochutnáme ju, teda ak môžeme.“ Zuzka: „Je vaša.“ Moderátor: „Vážne.“ Forgáč: „Vlado, skoč do nej rybičku, nebuď mäkký.“ Moderátor: „Ale nie teraz. Dáme si z toho veľmi chutnú ale dosť kalorickú večeru. Len ešte jednu otázku. Torty – na svadby, na krstiny, na oslavy narodenín, možno menín. Aj na kar?“	výrobkov. – Áno. - A toto je taký ten trend, také to postekané? Také to kvázi nedbalé? – Toto je v podstate torta, ktorú si ľudia najčastejšie objednávajú. Že chcú, aby tam bolo to ovocie, nie moc pompézne, nie moc veľa tej hmoty. Všetci to volajú marcipán, nie je to marcipán. Ale v podstate takáto jednoduchá elegancia to nazvime. – Ochutnáme, teda, ak môžeme. – Je vaša. - Vážne? – Vlado, skoč do nej rybičku. - Dáme si z toho veľmi chutnú, ale dosť kalorickú večeru. Len ešte jednu otázku. Torty na svadby, na krstiny, na oslavy narodenín, možno menín. Aj na kar? – Na kar nie. Tam skor
Zuzka: „Na kar nie, tam skôr také malé koláčiky, že aspoň do tej smútočnej.“ Moderátor: „Torta má byť veselá, nie smútočná.“ Zuzka: „Áno, áno.“ Moderátor: „Zuzka Tanglmayerová. Výrobkyňa tort. náš tretí hosť. Zuzi, ďakujeme veľmi pekne.“ Zuzka: „Ďakujem aj ja.“ Moderátor: „A ďakujeme veľmi pekne aj za tortu.“ Zuzka: „Ďakujem aj ja. Nie je zač.“	také malé koláčiky, že aspoň ten ... - Torta má byť veselá, nie smútočná. - Ano. – Zuzka Tanglmayerová, výrobkyňa tort. (POTLESK) náš tretí hosť. Zuzi, ďakujeme veľmi pekne. - Ďakujem aj ja. - A ďakujeme veľmi pekne aj za tortu ... – Nie je zač.

Moderátor: „Ste pozvaní.“ Účinkujúci sa spolu zabávajú. Tabaček: „Tam jahodu netreba.“	- Ste pozvaní. – Tam jahodu netreba.
▪ 13:42:05 – 4. hosť – Marianna Ďurianová – tajný hosť	
Moderátor: „Pestovateľ čili papričiek, pilot, opravár letecký a cukrárka, výrobkyňa tort. To sú krásne povolania, ktoré už vieme, že existujú, vieme, kto ich robí. Máme to za sebou. Potrebujeme sem dostať aj tajného hosťa. Nevieme, kto príde, ale vy tajného hosťa určite spoznáte. Toto je on.“ Do štúdia prichádza Marianna Ďurianová, víta sa s moderátorom a sadá si na miesto. Moderátor: „No my sme pripravení, Michal.“ Hudák: „To je najnevďačnejšia moja úloha v Inkognite...“ Moderátor: „Začínaš.“ Hudák: „... že sedím na tejto strane a začínam. A málokedy sa mi potom podarí toho tajného hosťa uhádnuť.“ Moderátor: „Počkaj, Marcel ti do toho pravdepodobne skočí.“ Forgáč: „Počúval si reakcie publika?“ Hudák: „Áno.“ Forgáč: „Tam niekto mal, neviem či teda mal žľzníkový záchvat alebo... Lebo všetci tleskali a niekto robil že eeeee. Tam tým smerom.“ Tabaček: „Si nevedel spomenúť na slovíčko, že jak to bravó.“ Hudák: „Je v ruji práve teraz.“ Forgáč: „Je to možné.“	- Pestovateľ chilli papričiek, pilot-opravár letecký a cukrárka výrobkyňa tort. To sú krásne povolania, o ktorých vieme, že existujú, vieme kto ich robí. Máme to za sebou. Potrebujeme sem <u>dostať aj tajného hosťa. Nevieme kto príde, ale vy tajného hosťa určite spoznáte. Toto je on.</u> (POTLESK) No my sme pripravení, Michal. - To je najnevďačnejšia moja úloha v Inkognite... – Začínaš. - Že sedím na tejto strane a začínam. A málokedy sa mi potom podarí toho tajného hosťa uhádnuť. - Marcel ti do toho pravdepodobne skočí... – Počúval si reakcie publika? – Áno. – Tam niekto mal ... Teda neviem, či mal žľzníkový záchvat alebo ... Všetci tleskali a niekto ... (VYDAVA ZVUKY) Tamtým smerom. – Si nevedel spomenúť na slovíčko, že ako je to bravó. – Je v ruji práve teraz. – Je to možné.
Moderátor: „No musíme to nejako rozlúsknuť, tak skúsme.“ Hudák: „Ale dobre. Ja začínam štandardnými otázkami štartovacími, aby potom moji kamaráti uhádli...“ Moderátor: „Či je to...“ Hudák: „Či je to hosť zo Slovenska.“ Moderátor: „Je.“ Hudák: „A či je to žena?“ Moderátor: „Trafil si dobre.“ Čekovský: „Konečne.“ Moderátor: „Ideš ďalej.“ Hudák: „Sa od teba učím, Marián.“ Čekovský: „Ale nerob to.“ Forgáč: „Prišla vôňa.“ Hudák: „Je to žena, ktorá sa pohybuje v slovenskom šoubiznise?“ Moderátor: „Pohybuje.“	- No musíme to nejako rozlúsknuť. - Ale dobre. – Tak skúsme. - Začínam štandardnými otázkami štartovacími. A potom moji kamaráti uhádnu... – Či je to? - Či je to hosť zo Slovenska? - Je. - A či je to ... Žena? – Trafil si. Dobre. (POVZDYCH) - Konečne. – Ideš ďalej. - Od teba sa učím, Marián. - Ale nerob to. - Je to žena, ktorá sa pohybuje v slovenskom šoubiznise? - Pohybuje. – Pohybuje sa tam elegantne a s istotou. Mohla

13:43:55 – 13:51:51 hod. – prerušenie upútavkovým a reklamným blokom 13:52:15 hod. – v pravom hornom rohu označenie: „TXT“, „777“ a symbol „“ v krúžku	
Hudák: „<i>Pohybuje sa tam elegantne a s istotou. Mohla by to byť speváčka?</i>“ Moderátor: „<i>Mohla, ale vydala sa inou cestou.</i>“ Hudák: „<i>Už sa vydala?</i>“ Moderátor: „<i>Marián.</i>“ Čekovský: „<i>Dobre, tak to by sme mali. Speváčka nie. Je tento náš tajný hosť, táto naša hosťka herečkou?</i>“ Moderátor: „<i>Nie. Ani herečka.</i>“ Tabaček: „<i>Je naša tajná hosťka alebo hostka?</i>“ Forgáč: „<i>Hostka.</i>“ Tabaček: „<i>Hostka, myslím, že je spisovne.</i>“ Čekovský: „<i>Braňo Hostka.</i>“ Forgáč: „<i>Braňo Hostka, áno.</i>“ Tabaček: „<i>Je moderátorkou?</i>“ Moderátor: „<i>Je.</i>“ Tabaček: „<i>Je. Jeeee.</i>“ Čekovský: „<i>A už si uhádol. Moderátorka!</i>“ Hudák: „<i>Áno.</i>“ Tabaček: „<i>A teraz že čoho.</i>“ Moderátor: „<i>Že kto.</i>“ Tabaček: „<i>Že kto. Tak skúsime zúžiť. Čo takto televízne noviny?</i>“	- Pohybuje. – Pohybuje sa tam elegantne a s istotou. Mohla by to byť speváčka? - Mohla, ale... Vydala sa inou cestou. - Už sa vydala? (SMIECH) - Marián. – Dobre, tak to by sme mali. Speváčka, nie. Je tento náš tajný hosť, táto naša tajná hosťka herečkou? – Nie. Ani herečka. – Je naša tajná hosťka alebo hostka ... - Hostka. – Hostka myslím, že je spisovne. – Braňo Hostka. - Braňo hostka, áno. – Je moderátorkou? – Je. – Je. - Už si ju uhádol. Moderátorka. - Áno. – A teraz, že čoho? – Že kto? - Že kto? Tak skúsime zúžiť. Čo takto televízne noviny.
Moderátor: „<i>Svojím spôsobom áno.</i>“ Tabaček: „<i>Dobre. Čo znamená svojím spôsobom?</i>“ Čekovský: „<i>Takým Vladovým.</i>“ Hudák: „<i>Myslíš správy na JOJ-ke?</i>“ Tabaček: „<i>Tak. Skúsim šport?</i>“ Moderátor: „<i>Nie.</i>“ Čekovský: „<i>Tak už len kulturistika.</i>“ Tabaček: „<i>Alebo nohejbal.</i>“ Forgáč: „<i>Mohla to byť Lenka. Znamená to, že sú to správy, ktoré idú u nás v priebehu dňa?</i>“ Moderátor: „<i>U nás čo?</i>“ Forgáč: „<i>No v televízii JOJ. V priebehu dňa.</i>“ Moderátor: „<i>Nie.</i>“ Forgáč: „<i>Čiže sú večerné.</i>“ Hudák: „<i>Počkaj, my nevieme, že či na JOJ-ke dokonca.</i>“ Tabaček: „<i>Áno, my nevieme.</i>“ Hudák: „<i>Vídavame...</i>“ Čekovský: „<i>Vydávame obed.</i>“ Hudák: „<i>... túto šikovnú moderátorku na obrazovkách televízie JOJ?</i>“ Moderátor: „<i>Nie.</i>“ Čekovský: „<i>Jáj tak!</i>“	- Svojím spôsobom áno. - Dobre. Čo znamená svojím spôsobom? – Takým Vladovým. - Myslíš správy na JOJ-ke? - Tak. Skúsim Šport. - Nie. - Tak už len kulturistika. (SMIECH) - Mohla to byť Lenka. Znamená to, že sú to správy, ktoré idú u nás v priebehu dňa? – U nás, čo? - V televízii JOJ? V priebehu dňa? - Nie. - Čiže sú večerné. – Počkaj, my nevieme či na JOJ-ke. – Áno. nevieme. - Vídavame ... – Vydávame obed. – Túto šikovnú moderátorku na obrazovkách televízie JOJ? – Nie. - Jáj, tak. – Dobre ste si overili.

Moderátor: „Dobre ste si overili.“ Čekovský: „Takže ju môžeme vidieť kdekoľvek.“ Tabaček: „Alebo nevídať. Možno je rádiová.“ Hudák: „Ja už viem.“ Čekovský: „Čo to?“ Forgáč: „Čo vieš?“ Hudák: „Ona robí správy na internete a keďže je to moja kmotra, lebo je krstná mama mojej dcéry Evky, tak je to Marianna Ďurianová. A ju mám veľmi rád.“ <i>A to si mal uhádnuť ty ale.</i> Čekovský: „Počkaj, ja to poviem.“	- Takže ju môžeme vidieť kdekoľvek. - Alebo nevídať. Možno je rádiová. - Ja už viem! – Čo to? – Čo vieš? - Ona robí správy na internete a keďže je to moja kmotra, lebo je krstná mama mojej dcéry Evky, tak je to Marianna Ďurianová a ja ju mám veľmi rád. (SMIECH A POTLESK) <i>A to si mal uhádnuť ty, ale.</i> - Počkaj. Ja to poviem.
Hudák: „Musíš to ty.“ Forgáč: „Myslíš, že je to Marianna?“ Hudák: „Určite je to Marianna.“ Forgáč: „A podľa čoho tak dedukuješ?“ Hudák: „Podľa toho, že na JOJ-ke nie. A už čo iné, že by si sem z inej televízie zavolali niekoho, to je hlúposť.“ Forgáč: „Áno, áno. To asi nie.“ Hudák: „A tak jediné, čo je priechodné, je teda internet.“ Čekovský: „Dobre, dobre, dobre. Však ja to poviem. A chcem sa opýtať, má naša tajná hostka také meno podobné môjmu menu?“ Moderátor: „Áno.“ Hudák: „Ale ona má dve n predsa.“ Čekovský: „Keď chcem, mám aj ja.“ Forgáč: „Tak je to Marianna celkom evidentne.“ Hudák: „Či je z Kremnice ešte sa opýtaj.“ Čekovský: „Si z Kremnice?“ Moderátor: „Je.“ Čekovský: „Marianna Ďurianová!“ Hudák: „Majka!“ Marianna: „Čaute.“ Tabaček: „Dobrý večer.“	- Myslíš, že je to Marianna? - Určite je to Marianna. – A podľa čoho tak dedukuješ? – Podľa toho, že na JOJ-ke nie, a už čo iné, že by sme si z inej televízie zavolali niekoho... - Áno, správakov. – Čo je hlúposť. A tak jediné, čo je priechodné je teda internet. – Dobre, dobre. Však ja to poviem. (SMIECH) A chcem sa opýtať, má naša tajná hostka také meno podobné môjmu menu? – Áno. - Ale ona má dve „n“, predsa. - Áno. – Keď chcem, mám aj ja. - Tak je to Marianna. Celkom evidentne. – Že či je z Kremnice sa opýtaj. – Si z Kremnice? - Je. – Marianna Ďurianová! - Majka! (ZVUK A POTLESK) - Ahojte! - Dobrý večer.
Marianna: „Dobrý večer.“ Moderátor: „No, Marianna, veľmi rýchli boli.“ Marianna: „A ja som vsádzala na Miša, že to dá.“ Hudák: „Však som to aj dal.“ Marianna: „A dal, a dal.“ Moderátor: „Tak pozri. Že ty si rodina s Mišom, Mišo je s Mariánom.“ Čekovský: „Takže sme rodina spolu tým pádom.“ Marianna: „Krásna big family.“ Čekovský: „Okej. Škoda nie, teraz tak som si uvedomil.“	- Dobrý večer. – No, Marianna. Veľmi rýchli boli. – A ja som vsádzala na Miša, že to dá. – Však som to aj dal. – Dal. (SMIECH) - Tak pozri, ty si rodina s Mišom, Mišo je s Mariánom. – Takže sme rodina spolu. Tým pádom. - Áno. – Krásna „big family“. (SMIECH) - Škoda... – Výborná šoubiznisová rodina. Správy stále fungujú,

Moderátor: „Výborná šoubiznisová rodina. Správy stále fungujú. Teda ty si sa vrátila na obrazovku aj televíziu na JOJ-ke, pretože spolu sme robili pred rokom, pred dvoma taký charitatívny projekt.“ Marianna: „No, projekt.“ Moderátor: „Srdce pre teba.“	teda ty si sa vrátila na obrazovku aj televíziu aj na JOJ-ke, pretože spolu sme robili ... Pred rokom? Dvoma? Charitatívny projekt Srdce pre teba... – Pre deti. - Pre teba. (SMIECH)
▪ 13:55 hod.	
Marianna: „Pre deti.“ Čekovský: „Pre teba.“ Marianna: „Pre mňa.“ Forgáč: „Pošta pre deti. To je iné. Vlado, daj tú mentálnu stenu preč.“ Moderátor: „Čo chceš? Veď to sedí všetko.“ Čekovský: „Na transplantáčnom. Srdce pre teba.“ Forgáč: „Pošta pre deti.“ Moderátor: „Aj teraz tá obrazovka je, ale rôznych veľkostí.“ Hudák: „Ospravedlňte prosím zníženie mentálnej kvality moderátora. Ďakujem.“ Moderátor: „To som tak, Marianna, chcel v inotajoch, objavili ma.“ Marianna: „Prepáč.“ Moderátor: „Ale srdce pre deti je tiež veľmi fajn. To bol krásny projekt, kedy my sme... Ty si tam ukázala svoju absolútnu profesionalitu a niekedy som sa tak sám seba pýtal, že ako je možné, že v úvodzovkách iba internet.“ Marianna: „Ono to nie je iba, vieš, práve naopak.“ Moderátor: „Veď toto.“ Marianna: „Tak momentálne je to podľa mňa veľký fenomén...“ Forgáč: „Vlado, starneš.“ Marianna: „... a hlavne to má absolútne geniálnu budúcnosť. Lebo televízie podľa mňa časom asi pôjdu do úzadia a pôjde ten internet do popredia, pretože tá generácia dnes našich detí...“ Moderátor: „Tá mladá generácia samozrejme ten internet.“ Marianna: „Mladšia, povedzme. Mladá sme aj my, nie?“ Moderátor: „Ty už nie. Ja áno.“ Marianna: „Tak som to myslela, presne.“ Čekovský: „Džentlmen Vlado.“ Moderátor: „A cítiš to podľa odoziev,	- Pošta pre deti. Ale, Vlado. Daj tú mentálnu stenu preč. (SMIECH) - Čo chceš? Veď to sedí všetko. - Na transplantáčnom. Srdce pre teba. (SMIECH) – Teraz obrazovka je, ale rôznych veľkostí <u>a ... – Ospravedlňte prosím zníženie mentálnej kvality moderátora.</u> (SMIECH) - To som tak Marianna chcel v inotajoch, ale objavili ma. - Prepáč. – Ale Srdce pre deti je tiež veľmi fajn. To bol krásny projekt, keď my sme. Ty si tam ukázala svoju absolútnu profesionalitu. A niekedy som sa sám seba pýtal, že ako je možné, že v úvodzovkách, že iba internet. - Ono to nie je iba. Vieš, práve naopak momentálne je to veľký fenomén. A hlavne to má absolútne geniálnu budúcnosť. Pretože televízie podľa mňa časom asi pôjdu do úzadia, a pôjde ten internet do popredia, pretože tá generácia dnes našich detí... - Tá mladá generácia. Samozrejme, ten internet. – Mladšia povedzme. Mladá sme aj my, nie? (SMIECH) – Ty už nie. Ja áno. (SMIECH) – Tak som to presne myslela. – Džentleman Vlado. - Cítiš to tam? Cítiš to podľa

že tí mladší ľudia, mladí ľudia, ale samozrejme aj tí starší, na ten internet a za tými správami chodia čoraz častejšie?“ Marianna: „Chodia, chodia. A podľa mňa je to aj tým, že máme podstatne kratšie správy ako majú televízie v tom primetime, a tí ľudia si to môžu pozrieť kedykoľvek naozaj, aj niekoľkokrát za deň, keby si to chceli zopakovať. Ale hlavne v krátkej dobe dostanú podstatné rýchle informácie a nepotrebujú sedieť dlhodobo pred televízorom. Čo teda akože samozrejme chápem, že tá staršia generácia sa na to teší, pretože je to pre nich zvyk, je to pre nich určitý rituál denný a sadnú pred tú obrazovku a tú hodinku si pozrú.“ Moderátor: „Jasné. Ty si, keď sa pýtali, že herečka, tak ty si mala skúsenosti. Bol kontakt aj s rôznymi seriálmi, kde si sa objavila.“ Hudák: „V divadle hrala aj.“ Moderátor: „Ale pozor. Aj so spevom, aj v divadle. Neláka ťa práve aj toto odvetvie, žeby si tam bola tak trošku aktívnejšia?“ Marianna: „Vieš čo, mne to takto stačí, že som si to skúsila, dotkla som sa toho tak okrajovo a veľmi sa mi to páčilo. A myslím si, že bol to taký zážitok akurát. Že to stačilo.“ Moderátor: „Ale teraz si predstav, že príde ponuka.“ Marianna: „No, z Hollywoodu.“ Moderátor: „No, tak čo? Trebárs. Tak niekde treba začať. Dajme tomu aj v Hollywoode. Ale príde ponuka do divadelnej inscenácie alebo dajme tomu, že pekná postava v televíznom seriáli. Ide Marianna Ďurianová alebo nejde?“	<u>odozvy, že ty mladší, mladí</u> ľudia, samozrejme aj tí starší, na ten internet a za tými správami chodia čoraz častejšie? – Chodia. A podľa mňa je to aj tým, že máme podstatne kratšie správy, ako majú televízie v tom prime-time. A tí ľudia si to môžu pozrieť kedykoľvek. Naozaj aj niekoľkokrát za deň keby si to chceli zopakovať... Ale hlavne v krátkej dobe dostanú podstatné rýchle informácie a nepotrebujú sedieť dlhodobo pred televízorom. Čo teda akože samozrejme aj chápem, že tá staršia generácia sa na to teší, pretože je to pre nich zvyk, <u>je to pre nich určitý denný rituál a sadnú si pred tú obrazovku a</u> tú hodinu si pozrú. – Jasné. A ty si, keď sa pýtali, že herečka. Tak ty si mala skúsenosti. Bol kontakt aj s rôznymi seriálmi, kde si sa objavila. – Áno. - V divadle hrala. – Ale pozor, aj so spevom, aj v divadle. Neláka ťa práve aj toto odvetvie, že by si tam bola trocha aktívnejšia? – Vieš čo, mne to takto stačí, že som si to skúsila, dotkla som sa toho, tak okrajovo, <u>A veľmi sa mi to páčilo. A myslím si, že to bol taký zážitok</u> akurát, že to stačilo. – Ale teraz si predstav, že príde ponuka. - Áno? Z Hollywoodu. (SMIECH) - Tak čo? Niekde treba začať. Dajme tomu aj v Hollywoode. Ale príde ponuka do divadelnej inscenácie alebo dajme tomu, že pekná postava v televíznom seriáli. Ide Marianna Ďurianová
Marianna: „Uhm. Tak budem...“ Moderátor: „Stačilo alebo nestačilo?“ Marianna: „... uvažovať, keď príde, ako dopredu načo, že. Keby to prišlo, tak sa nad tým zamyslím a potom sa rozhodnem.“ Moderátor: „Trúfla by si si?“ Marianna: „Tak nejde o to, či by som si trúfla.“ Moderátor: „Jasnačka, ale vždy o to ide.“ Marianna: „Hej?“	alebo nejde? – Tak budem uvažovať, keď príde ako dopredu na čo, že? Keby to prišlo, tak sa nad tým zamyslím a potom sa rozhodnem. - Trúfla by si si? – Nejde o to, či by som si trúfla. – Jasnačka, ale vždy o to ide. – Hej? (SMIECH)

Moderátor: „No na začiatok treba poznať tak niekde svoje mantinely, či áno alebo nie.“ Marianna: „Určite, záviselo by asi aj od tej konkrétnej ponuky.“ Moderátor: „Ale mnohí ťa tam videli a išlo ti to. Kde sa vidí Marianna Ďurianová o niekoľko rokov?“ Marianna: „Taká neštandardná otázka, že?“ Hudák: „To sa ťa ešte nikto neopýtal.“ Moderátor: „Tak chcem to vedieť. Jasnačka, lebo internet...“ Forgáč: „Čo by si si zobrala na opustený ostrov?“ Marianna: „Teba.“ Forgáč: „Ó, dobrá otázka.“ Moderátor: „Internet expanduje... Načo by ti tam bol?“ Marianna: „Robil by mi zábavu.“ Forgáč: „Tata taratatatáda.“ Marianna: „Lepšie jak televízor.“	- No, na začiatku treba poznať asi tak niekde svoje mantinely. - Určite. – Či áno alebo nie. - Záviselo by aj od tej konkrétnej ponuky. – <u>Ale mnohí ťa tam videli a išlo ti to. Kde sa vidí Marianna Ďurianová o niekoľko rokov?</u> - Taká neštandardná otázka. (SMIECH) – <u>To sa ešte nikto neopýtal. – Chcem to vedieť, lebo... Internet.</u> – Čo by si si zobrala na opustený ostrov. (SMIECH) - Teba. – Dobrá otázka. - Internet expanduje. Na čo by ti tam bol? – Robil by mi zábavu. - Hej? (POSPEVOVANIE) - Lepšie než televízor. (SMIECH)
Moderátor: „Tak na opustenom ostrove super sa robí zábava. Ale predsa len to chcem vedieť.“ Tabaček: „Opustený si jak ostrov.“ Moderátor: „Si v správach, ktoré sú na internete, internet expanduje, správy samozrejme sú tvoja doména. Ale ak cítiš, že by si sa mala posúvať aj v tejto oblasti, tak kam?“ Marianna: „No ono, vieš, to v mojom prípade to je trochu ťažšie sa posúvať, čo sa správ týka, pretože ja som začala vlastne na tom najvyššom poste, keď som prišla do televízie, tak som dostala miesto moderátorky hlavného spravodajstva.“ Moderátor: „To je výkladná skriňa samozrejme v každej televízii.“ Marianna: „Presne tak. Číže v podstate ťažko už mi bolo ísť niekam ďalej v tomto smere, hej. Ale presne, ako si spomínal, robili sme napríklad aj spolu krásne projekty a ja som aj sama robievala, čo sa týka aj iných relácií ako spravodajských. Číže ja to neberiem akože idem si teraz stavať kariéru a musím sa niekam dostať. Prosto robím si svoju prácu, ktorá ma baví, ktorá je pre mňa svojím spôsobom	- Na opustenom ostrove... Super sa robí zábava. Ale predsa len to chcem vedieť. - Opustený si ako ... - <u>Si v správach, ktoré sú na internete, internet expanduje</u> správy samozrejme sú tvoja doména, ale ak cítiš, že by si sa mala posúvať, aj v tejto oblasti, tak kam? - No, ono vieš. V mojom prípade je to trochu ťažšie sa posúvať, čo sa správ týka, pretože ja som začala na tom najvyššom poste, <u>keď som prišla do televízie. Tak som dostala miesto moderátorky hlavného spravodajstva ... – To je výkladná skriňa, samozrejme...</u> - Presne tak. – <u>V každej televízii.</u> - Číže v podstate ťažko už by <u>mi bolo ísť niekam ďalej v tomto smere, hej? Ale presne ako si</u> spomínal, robili sme napríklad aj spolu krásne projekty a ja som aj sama robievala, čo sa týka aj iných relácií ako spravodajských. Číže ja to neberiem, že idem si teraz stavať kariéru a musím sa niekam dostať. Robím si prosto svoju prácu, ktorá ma baví, ktorá je pre mňa svojím spôsobom

<i>už bez stresu, hej. Lebo za tie roky ten človek už získa tú rutinu v tom celom. A mňa to na tom baví, že je to práca, ktorá mi ide tak od ruky.“</i> Moderátor: „<i>A je to vidno aj na tebe, že si spokojná, šťastná.“</i> Marianna: „<i>Áno? Ďakujem.“</i> Moderátor: „<i>Rob to ďalej. Marianna Ďurianová.“</i> Marianna: „<i>Ďakujem veľmi pekne.“</i> Moderátor: „<i>Ďakujeme veľmi pekne. (potlesk) Po štvrtom kole sa obyčajne Inkognito končí, ale prvým sa začína. Bude to nabudúce, sledujte nás. Želáme vám krásny zvyšok večera.“</i> Potlesk.	už bez stresu. Lebo za tie roky človek získa tú rutinu v tom celom a mňa to na tom baví, že je to práca, ktorá mi ide tak od ruky. - <i>A je to vidno aj na tebe, že si spokojná, šťastná. – Ďakujem.</i> - <i>Rob to ďalej. Marianna Ďurianová.</i> - <i>Ďakujem veľmi pekne. – Ďakujeme veľmi pekne. (POTLESK)</i> - <i>Po štvrtom kole sa obyčajne Inkognito končí, ale prvým sa začína. Bude to nabudúce. Sledujte nás. Želáme vám krásny zvyšok večera.</i> (KONIEC)
Zostrih z neodvysielaných scén počas vysielania záverečných titulkov: Hudák: „<i>Marián, tu je napísané, že máš spotrebovať do 31. 12. 2007. Máš čo robiť, kámo!“</i> (prestrih) Čekovský: „<i>Však chodievame spolu na dovolenku, nie?</i> (prestrih) Forgáč: „<i>Čo má spoločné vozenie sa na babete a sex so škaredou ženou? Oboje je v podstate veľmi v pohode, kým ťa pritom nevidia kamaráti.“</i> (prestrih) Forgáč: „<i>Sedí chlapík v autobuse a oproti nemu stojí taký chlap s obrovským bruchom a hovorí: synku, nepustil by si ma sadnúť si s akváriom? A kde máte akvárium? Ved' tu. Štyri pivká a dve kyslé ryby.“</i>	
▪ 14:00:53 hod. – koniec programu	

Trvanie programu: **1 hod. 10 min. 50 s**

Pozn.

- **hrubým vyznačené a podčiarknuté titulky** označujú také titulky, ktoré boli zobrazené iba na veľmi krátky moment, teda ich prečítanie nebolo možné.

* * *

Správne konanie bolo začaté z dôvodu, že vysielateľ odvysielal dňa 11.6. 2020 v čase o cca 12:50 hod. odvysielal v rámci programovej služby JOJ doplnkovú obsahovú službu – titulky pre osoby so sluchovým postihnutím k programu *Inkognito*, ktoré vykazovali určité nedostatky.

Doplnková obsahová služba je definovaná v § 4 ods. 2 zákona č. 220/2007 Z.z. o digitálnom vysielaní, v zmysle ktorého ide o obsahovú službu, ktorá priamo súvisí s televíznou programovou službou alebo rozhlasovou programovou službou, ak informácie alebo komunikáty, ktoré tvoria jej obsah, tvoria spolu alebo jednotlivito aj obsah, ktorý je určený na príjem verejnosťou alebo koncovému užívateľovi spolu s programovou službou; doplnkovou obsahovou službou je najmä rozhlasová dátová služba,

teletext, jazyková mutácia programovej služby, multimodálny prístup k programovej službe a interaktívny prístup k programovej službe.

Multimodálny prístup k programovej službe je doplnková obsahová služba vysielaná súbežne s príslušnou televíznou programovou službou umožňujúca prístup nepočujúcich alebo nevidiacich k reláciám vysielania alebo iným zložkám programovej služby, najmä prostredníctvom titulkov pre osoby so sluchovým postihnutím, tlmočenia do posunkovej reči nepočujúcich a hlasového komentovania pre nevidiacich. (§ 4 ods. 7 zákona č. 220/2007 Z. z.)

Ako vyplýva z Národného programu rozvoja životných podmienok občanov so zdravotným postihnutím na roky 2014-2020, potreba zabezpečiť osobám so zdravotným postihnutím osobitnú starostlivosť je zakotvená a zvýraznená v rôznych medzinárodných dokumentoch, medzi ktorými má osobitné postavenie Dohovor OSN o právach osôb so zdravotným postihnutím (ďalej len „Dohovor“) a jeho Opčný protokol. Európska únia (ďalej len „EÚ“) jednoznačne uznala práva osôb so zdravotným postihnutím v Európskej charte základných práv „*Únia uznáva a rešpektuje právo osôb so zdravotným postihnutím využívať opatrenia, ktoré sú určené na zabezpečenie ich nezávislosti, sociálnej integrácie a integrácie v zamestnaní a účasti na spoločenskom živote*“ (článok 26 „*Integrácia osôb so zdravotným postihnutím*“).

Dohovor predstavuje základný východiskový dokument pre všetky ostatné medzinárodné dokumenty, ktoré sa prijímajú na európskom alebo širšom medzinárodnom fóre, a ktoré sa týkajú ochrany práv osôb so zdravotným postihnutím. Cieľom Dohovoru je presadzovať, ochraňovať a zabezpečiť plnohodnotný a rovný výkon ľudských práv a základných slobôd pre všetky osoby so zdravotným postihnutím a podporovať úctu k ich dôstojnosti bez akejkoľvek diskriminácie na základe zdravotného postihnutia.

Slovenská republika sa stala zmluvnou stranou Dohovoru jeho ratifikáciou prezidentom SR v roku 2010. Dohovor zaväzuje zmluvné strany, aby zabezpečili, že osoby so zdravotným postihnutím budú môcť plne využívať svoje práva na rovnakom základe ako všetci ostatní občania. Ustanovuje minimálne normy ochrany a zabezpečenia celého rozsahu občianskych, politických, sociálnych a ekonomických práv osôb so zdravotným postihnutím. Vláda SR sa zaviazala vytvoriť optimálne podmienky pre implementáciu Dohovoru, výsledkom čoho bolo prijatie Národného programu rozvoja životných podmienok občanov so zdravotným postihnutím, cieľom ktorého je vytváranie rovnakých príležitostí a integrácia osôb so zdravotným postihnutím do života spoločnosti.

Ustanovenia § 18 až 18d zákona č. 308/2000 Z.z. zabezpečujú v súlade s Národným programom rozvoja životných podmienok občanov so zdravotným postihnutím spoločenskú inklúziu nepočujúcich a nevidiacich do procesov masovej komunikácie tak, aby sa eliminovali handicap, ktoré determinujú tieto skupiny obyvateľstva pri prístupe k vysielaným, resp. poskytovaným informáciám.

Vysielatelia sú povinní podľa § 18 a nasl. zákona č. 308/2000 Z.z. vysielat' zákonom stanovené percentuálne podiely programov sprevádzaných titulkami pre osoby so sluchovým postihnutím, v posunkovej reči nepočujúcich alebo s hlasovým komentárom pre nevidiacich (ďalej len „multimodálny prístup“).

Podľa §18aa zákona č. 308/2000 Z. z. je nutné, aby vysielateľom odvysielané titulky pre osoby so sluchovým postihnutím naplnili aj kvalitatívne požiadavky, t.j. aby obrazovo zaznamenaný text bol synchronizovaný so zvukovou stopou audiovizuálneho diela alebo programu, zachytával hovorený prejav v audiovizuálnom diele alebo v programe spôsobom, ktorý osobám so sluchovým postihnutím umožňuje porozumieť jeho obsahu, a aby bol v súlade s požiadavkami ustanovenými všeobecne záväzným právnym predpisom, ktorý vydá Ministerstvo kultúry SR. Takýmto všeobecne záväzným právnym predpisom je *Vyhláška Ministerstva kultúry Slovenskej republiky z 15. decembra 2015 o titulkoch pre osoby so sluchovým postihnutím č. 12/2016 Z. z.* Tá vo svojich jednotlivých ustanoveniach stanovuje technické požiadavky, ktoré musia titulky pre osoby so sluchovým postihnutím spĺňať.

Ustanovenie § 18aa bolo do zákona o vysielaní a retransmisii zavedené s účinnosťou od 1. 1. 2016. Zákon o vysielaní a retransmisii dovtedy poznal skryté a otvorené titulky, ktoré korešpondujú s dejom vysielaťného programu, pričom na ich obsahovú kvalitu neustanovoval žiadne podmienky. Skryté a otvorené titulky boli nahradené súborným názvom titulky pre osoby so sluchovým postihnutím, ktoré musia spĺňať podmienky ustanovené v odseku 1 a vo všeobecne záväznom právnom predpise, ktorý vydá ministerstvo kultúry (Vyhláška č. 12/2016 Z.z.) . Účelom zavedenia podmienok na titulky pre osoby so sluchovým postihnutím je zabezpečiť jednotný štandard týchto titulkov a tiež zabezpečiť, aby bola ich obsahová aj formálna stránka na takej úrovni, aby mali reálny prínos pre nepočujúcich pri pozeraní programu.

V rámci posudzovania predmetu tohto správneho konania bolo potrebné vysporiadať sa s kolíziou ústavou zaručených práv a právom chránených záujmov.

Právo slobody prejavu patrí medzi základné politické práva v právnom poriadku každej demokratickej spoločnosti a v právnom poriadku Slovenskej republiky je zakotvené v čl. 26 Ústavy Slovenskej republiky. Avšak sloboda prejavu nie je bez hraníc, t.j. nemá absolútny charakter. Ústava SR ustanovuje možnosť obmedzenia slobody prejavu a práva na vyhľadávanie a šírenie informácií ako ochranu pred zneužitím slobody prejavu na zásah do iných ústavou garantovaných práv, cit.:

„Slobodu prejavu a právo vyhľadávať a šíriť informácie možno obmedziť zákonom, ak ide o opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejného poriadku, ochranu verejného zdravia a mravnosti.“ (čl. 26 ods. 4 Ústavy SR)

V prípade vzájomného konfliktu ústavou garantovaných práv Ústavný súd SR (ďalej len „US SR“) vo svojej doterajšej judikatúre už viackrát zdôraznil, že každý konflikt vo vnútri systému základných práv a slobôd (resp. ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodných zmlúv o ľudských právach a základných slobodách) treba riešiť prostredníctvom zásady ich spravodlivej rovnováhy (IV. ÚS 362/09, PL. ÚS 22/06, m. m. PL. ÚS 6/04, III. ÚS 34/07).

Všetky základné práva a slobody sa chránia len v takej miere a rozsahu, kým uplatnením jedného práva alebo slobody nedôjde k neprimeranému obmedzeniu, či dokonca popretiu iného práva alebo slobody (IV. ÚS 362/09, PL. ÚS 7/96). Pri posúdení kolízie dvoch základných práv je uznávaný tzv. trojstupňový test proporcionality, s ktorým sa vo svojich nálezochoch stotožnil aj US SR (napr. II. ÚS 152/2008, II. ÚS 326/2009, II. ÚS 340/09, IV. ÚS 107/2010, IV. ÚS 302/2010, IV. ÚS 472/2012).

Z vyššie uvedeného jednoznačne vyplýva, že sloboda prejavu je garantovaná len do tej miery, pokiaľ v neprimeranom rozsahu nezasahuje do základných práv a slobôd a právom chránených záujmov iných, prípadne do iných záujmov chránených právnym poriadkom krajiny. V takých prípadoch je nutné hovoriť o jej obmedzení a výnimkách, kedy je potrebné zasiahnuť do slobody prejavu.

Z citovaného ustanovenia Ústavy SR vyplýva, že slobodu prejavu je možné obmedziť na základe kumulatívneho splnenia troch podmienok. Obmedzenie musí

- vyplývať zo zákona (požiadavka legality),
- byť nevyhnutné v demokratickej spoločnosti (požiadavka proporcionality)
- a sledovať legitímny cieľ (požiadavka legitimacy), ktorý vyplýva z ustanovenia čl. 26 ods. 4 Ústavy SR.

Ústava SR zakotvuje legitímny cieľ obmedzenia slobody prejavu taxatívne, ako ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejného poriadku a ochranu verejného zdravia, mravnosti. Z uvedeného vyplýva, že obmedzenie slobody prejavu je možné z dôvodu ochrany verejného záujmu, ako aj ochrany individuálnych záujmov. Požiadavka zaviesť a uplatňovať ustanovenia § 18 až § 18d zakotvené v zákone č. 308/2000 Z. z., vychádza z potreby ochrany záujmov chránených Ústavou SR - práv a slobôd iných, ktoré môžu byť ohrozené na jednej strane vysielaťním programov či sprístupňovaním programov s multimodálnym prístupom bez dodržania zákonom stanovených kvalitatívnych požiadaviek. Účelom dodržiavania týchto požiadaviek je potreba zabezpečiť pri pozeraní programu reálny prínos pre nepočujúcich pri pozeraní. Táto požiadavka je jednoznačne

zakotvená v právnom poriadku SR. Právo na slobodu prejavu je teda celkom zrejme obmedzené osobitnou ochranou práv a slobôd sluchovo postihnutých osôb, t.j. práva na informácie sluchovo postihnutých osôb, a to na základe zákona. Práve takéto obmedzenie slobody prejavu umožňuje citované ustanovenie čl. 26 ods. 4 Ústavy SR. Podmienka legality a legitimacy je teda nepochybné naplnená.

Proporcionalitu obmedzenia slobody prejavu je možné vnímať v dvoch rovinách. Prvou je obmedzenie slobody prejavu zakotvením určitých konkrétnych povinností všeobecne záväzným právnym predpisom, v tomto prípade zakotvením povinnosti zabezpečiť kvalitatívne požiadavky pre titulky pre osoby so sluchovým postihnutím podľa zákona č. 308/2000 Z. z. Keďže zákonodarcu využil ústavné splnomocnenie (čl. 26 ods. 4 Ústavy SR) na zakotvenie obmedzenia formou zákona, je potrebné považovať tento princíp za zachovaný. Rade neprináleží zachovanie proporcionality v tejto rovine skúmať.

Druhou, je rovina obmedzenia slobody prejavu uplatnením konkrétnych zákonných ustanovení v konkrétnom prípade. Aplikácia ustanovení § 18aa obmedzujúceho slobodu prejavu je teda v každom konkrétnom prípade otázkou posúdenia, či existujúci skutkový stav možno pod toto ustanovenie subsumovať. V tomto konkrétnom prípade by mala byť sloboda prejavu obmedzená v dôsledku uplatnenia povinnosti zabezpečiť požiadavky na titulky sprevádzajúce program podľa § 18aa zákona č. 308/2000 Z.z. sledujúc legitímny cieľ ochranu práv a slobôd iných, konkrétne osôb so sluchovým postihnutím, t.j. právo na informácie sluchovo postihnutých osôb.

Rada preto pristúpila k posúdeniu, či účastník konania odvysielaním doplnkovej obsahovej služby – titulky pre osoby so sluchovým postihnutím v rámci programu *Inkognito* splnil všetky požiadavky stanovené na odvysielanie takejto doplnkovej obsahovej služby podľa zákona č. 308/2000 Z.z., konkrétne ustanovenia ustanovenia § 18aa ods. 1 písm a), b) a c) zákona č. 308/2000 Z.z.

Nakoľko nie je povinnosťou vysielateľa uchovávať záznamy doplnkovej obsahovej služby, teda teletextu, a ani nahrávacie zariadenia Rady neumožňujú takéto zaznamenávanie, bol vzhľadom na technické možnosti monitoring sporného programu vykonaný externým záznamom predmetného programu s multimodálnym prístupom (konkrétne skrytých titulkov pre nepočujúcich) vysielaným súbežne s programom na teletextovej stránke „TXT“/ „777“ a symbol „“, prostredníctvom digitálnej kamery Sony HDR – CX240E. Programová služba JOJ bola v čase vykonaného monitoringu (t.j. 11.6.2020) súčasťou programovej ponuky spoločnosti UPC BROADBAND SLOVAKIA s.r.o., Bratislava, ktorá Rade poskytovala službu retransmisie. Vzhľadom na písomnosť správneho konania a konečný výstup vo forme písomného rozhodnutia, tvorí okrem záznamu vysielania, podklad pre rozhodnutie v správnom konaní aj prepis/popis skutkového stavu vyhotovený Radou. Tento tvorí obsah ako tohto materiálu, tak i Oznámenia o začatí správneho konania. Účastník konania bol s jeho obsahom náležite oboznámený, a tento do momentu rozhodnutia Rady v predmetnej veci ho nerozporoval a podklady zhromaždené pre rozhodnutie nenamietal. Na základe uvedeného nemá Rada o správnosti jeho obsahu a grafického vyhotovenia žiadne pochybnosti.

* * *

Podľa ustanovenia § 18aa ods. 1 písm. b) zákona č. 308/2000 Z. z.:

„Titulky pre osoby so sluchovým postihnutím sú obrazovo zachytený text v slovenskom jazyku, ktorý zachytáva hovorený prejav v audiovizuálnom diele alebo v programe spôsobom, ktorý osobám so sluchovým postihnutím umožňuje porozumieť jeho obsahu.“

Ustanovenie § 18aa ods. 1 písm. b) nestanovuje povinnosť, aby v textovej rovine titulkov odznali bez akejkoľvek zmeny všetky informácie obsiahnuté v zvukovej zložke. V prípade, ak isté informácie absentujú, je na posúdení Rady, či takýmto konaním prišlo k porušeniu § 18aa ods. 1 písm. b), a teda, či bolo v dôsledku tejto skutočnosti znemožnené porozumieť obsahu. Zároveň Rada považuje za potrebné na tomto mieste poukázať na skutočnosť, že vysielateľ je oprávnený v zmysle

§ 2 ods. 7 Vyhlášky č. 12/2016 Z. z. text titulkov skrátiť alebo inak upraviť, za zachovania podmienky, že takto skrátený alebo upravený text nemení alebo neskršuje zmysel hovoreného prejavu. Rada teda nepopiera určitú slobodu vysielateľa pri úprave rozsahu titulkov, avšak takýto zásah musí byť náležite odôvodnený sledovaným záujmom, a teda možnosťou zjednodušiť čítanie textu a tým skvalitniť prijímanie vysielaných informácií.

Účelom ustanovení § 18aa zákona č. 308/2000 Z. z. je zabezpečiť pre osoby so sluchovým postihnutím možnosť prijímať odvysielané informácie v určitej kvalite. Posúdiť nevyhnutnú mieru totožnosti, resp. podobnosti obsahu textu titulkov a obsahu hovoreného prejavu na náležité pochopenie obsahu programu, je úlohou správneho orgánu. Je nesporné, že schopnosť divákov porozumieť deju programu závisí od individuálnych schopností divákov, vo všeobecnosti však Rada zastáva názor, že v záujme zákonodarcu nebolo ponechať vysielateľovi pri príprave textu titulkov tak široký priestor, aby bol divák v dôsledku absencie istých informácií nútený porozumieť deju na základe vlastných domnienok či odhadov.

Zo záznamu vysielania predmetného programu vyplýva, že v závere programu bol odvysielaný zostrih scén, ktoré sa diali mimo hlavného nakrúcania. Tieto úryvky nesprevádzali titulky pre osoby so sluchovým postihnutím. Titulky boli ukončené slovom „KONIEC“ po poslednom slove moderátora. Ustanovenie § 18 ods. 1 písm. a) však hovorí, že titulky „sú obrazovo zachytený text v slovenskom jazyku, ktorý je synchronizovaný so zvukovou stopou audiovizuálneho diela alebo programu.“ Podľa ustanovenia § 3 písm. i) 2) je program „zvukovo-obrazový, zložený z pohybujúcich sa obrazov so zvukom alebo bez zvuku, tvoriaci svojím obsahom, formou a funkciou uzavretý celok.“ Z toho vyplýva, že aj úvodné či záverečné titulky sú súčasťou programu. Tým, že vysielateľ záverečný úsek programu titulkami nesprevádzal, znemožnil pochopenie odohrávajúcich sa scén nepočujúcim divákom, vzhľadom k čomu Rada dospela k názoru, že nepočujúci divák nemal v tomto prípade možnosť porozumieť, čo je obsahom zobrazovaných scén či replík protagonistov programu.

Išlo o nasledovné situácie:

.....

Moderátor: „To bude hurikán, to bude smršť, na to sa veľmi teším. Napokon vždy sa tešíme na Inkognito a hlavne na vás, na našich hostí, ktorí postupne prichádzate. V troch kolách privítame troch, ktorí dnes nesledujú telku, pretože sú tu. Jedným z nich je Miroslav.“	(opakovanie načítavanie stránky teletextu 777) postupne prichádzate. V troch kolách privítame troch, ktorí dnes nesledujú telku, pretože sú tu. Jedným z nich je Miroslav!
Moderátor: „Tak na opustenom ostrove super sa robí zábava. Ale predsa len to chcem vedieť.“ Tabaček: „Opustený si jak ostrov.“ Moderátor: „Si v správach, ktoré sú na internete, internet expanduje, správy samozrejme sú tvoja doména. Ale ak cítiš, že by si sa mala posúvať aj v tejto oblasti, tak kam?“ Marianna: „No ono, vieš, to v mojom prípade to je trochu ťažšie sa posúvať, čo sa správ týka, pretože ja som začala vlastne na tom najvyššom poste, keď som prišla do televízie, tak som dostala miesto moderátorky hlavného spravodajstva.“	- Na opustenom ostrove... Super sa robí zábava. Ale predsa len to chcem vedieť. - Opustený si ako ... - Si v správach, ktoré sú na internete, internet expanduje správy samozrejme sú tvoja doména, ale ak cítiš, že by si sa mala posúvať, aj v tejto oblasti, tak kam? - No, ono vieš. V mojom prípade je to trochu ťažšie sa posúvať, čo sa správ týka, pretože ja som začala na tom najvyššom poste, keď som prišla do televízie. Tak som dostala miesto moderátorky hlavného spravodajstva ... – To

Moderátor: „To je výkladná skriňa samozrejme v každej televízii.“ Marianna: „Presne tak. Čiže v podstate ťažko už mi bolo ísť niekam ďalej v tomto smere, hej. Ale presne, ako si spomínal, robili sme napríklad aj spolu krásne projekty a ja som aj sama robievala, čo sa týka aj iných relácií ako spravodajských. Čiže ja to neberiem akože idem si teraz stavať kariéru a musím sa niekam dostať. Prosto robím si svoju prácu, ktorá ma baví, ktorá je pre mňa svojím spôsobom už bez stresu, hej. Lebo za tie roky ten človek už získa tú rutinu v tom celom. A mňa to na tom baví, že je to práca, ktorá mi ide tak od ruky.“ Moderátor: „A je to vidno aj na tebe, že si spokojná, šťastná.“ Marianna: „Áno? Ďakujem.“ Moderátor: „Rob to ďalej. Marianna Ďurianová.“ Marianna: „Ďakujem veľmi pekne.“ Moderátor: „Ďakujeme veľmi pekne. (potlesk) Po štvrtom kole sa obyčajne Inkognito končí, ale prvým sa začína. Bude to nabudúce, sledujte nás. Želáme vám krásny zvyšok večera.“ Potlesk.	je výkladná skriňa, samozrejme... - Presne tak. – V každej televízii. - Čiže v podstate ťažko už by <u>mi bolo ísť niekam ďalej v tomto smere, hej? Ale presne ako si</u> spomínal, robili sme napríklad aj spolu krásne projekty a ja som aj sama robievala, čo sa týka aj iných relácií ako spravodajských. Čiže ja to neberiem, že idem si teraz stavať kariéru a musím sa niekam dostať. Robím si prosto svoju prácu, ktorá ma baví, ktorá je pre mňa svojím spôsobom už bez stresu. Lebo za tie roky človek získa tú rutinu v tom celom a mňa to na tom baví, že je to práca, ktorá mi ide tak od ruky. - A je to vidno aj na tebe, že si spokojná, šťastná. – Ďakujem. - Rob to ďalej. Marianna Ďurianová. - Ďakujem veľmi pekne. – Ďakujeme veľmi pekne. (POTLESK) - Po štvrtom kole sa obyčajne Inkognito končí, ale prvým sa začína. Bude to nabudúce. Sledujte nás. Želáme vám krásny zvyšok večera. (KONIEC)
Zostrih z neodvysielaných scén počas vysielania záverečných titulkov: Hudák: „Marián, tu je napísané, že máš spotrebovať do 31. 12. 2007. Máš čo robiť, kámo!“ (prestrih) Čekovský: „Však chodievame spolu na dovolenku, nie?“ (prestrih) Forgáč: „Čo má spoločné vozenie sa na babete a sex so škaredou ženou? Oboje je v podstate veľmi v pohode, kým ťa pritom nevidia kamaráti.“ (prestrih) Forgáč: „Sedí chlapík v autobuse a oproti nemu stojí taký chlap s obrovským bruchom a hovorí: synku, nepustil by si ma sadnúť si s akváriom? A kde máte akvárium? Ved' tu. Štyri pivká a dve kyslé ryby.“	
■ 14:00:53 hod. – koniec programu	

Okrem prípadu úplnej absencie prepisu zvukovej roviny do roviny textovej, ktorá bola predmetom analýzy vyššie, boli taktiež zaznamenané situácie, kedy v prepise zobrazené vety obsahovali určité nedostatky, konkrétne, gramatické a pravopisné chyby, pričom podľa názoru Rady, to častokrát malo vplyv aj na porozumenie textu. V predmetnej tabuľke sú uvedené časti prepisu zvukovej zložky, v rámci ktorého **je problematický text zvýraznený nažltlo a významový náprotivok v zvukovej zložke je zvýraznený šedou farbou**:

Išlo o nasledovné situácie, cit.:

zvukovo-obrazová zložka	prepis zobrazených tituliek
Moderátor: „Čistá šťava z čili papričiek.“ Miroslav: „Áno.“ Moderátor: „Kolko tých druhov môžete vyrobiť?“	– Čistá šťava z chilli papričiek. – Áno. – Kolko tých druhých môžete vyrobiť?
Moderátor: „Zmäkli.“ Čekovský: „Nemäkli. Ale máme ešte nejakú prácu dnes.“	Ja mám ... – Zmäkli. – Nie, zmäkli, ale máme ešte dnes nejakú prácu.
Eugen: „Marián.“ Čekovský: „Ďakujem pekne.“ Hudák: „Tak čo myslíš? Vyrába leukoplasty, nie?“	- Marián. – Ďakujem pekne. – Tak čo myslíš? Mám leukoplasty, nie?
Čekovský: „My to vieme, piloti.“ Forgáč: „Ty si pilot!“ Čekovský: „No a nie?“ Forgáč: „A čo ty už si plachtár?“	My to vieme piloti. – Ty si pilot. – A nie? – A čo ty už si plachta?
Moderátor: „Trebárs. Zuzi, dajme im indíciu, lebo sa zbláznili evidentne.“ Zuzka: „Bez výťahu.“ Moderátor: „Bez výťahu. Opäť jedna z tých pekných indícií, priamych. Ale nie prvoplánových. Toto je inak to povolanie.“	- Zuzi, dajme im indíciu, lebo sa zbláznili a vyberte. Bez výťahu. – Bez výťahu. Opäť jedna z tých pekných indícií, priamych ale nie prvoplánových. Toto je inak to povolanie.
Miroslav: „Naga Jolokia má okolo 1 000 000 skvovilových jednotiek.“	- Jolokia má okolo milióna skvovilových jednotiek.

Ustanovenie § 18aa ods. 1 definuje titulky ako „obrazovo zachytený text v slovenskom jazyku.“ Z tohto dôvodu by teda zobrazované titulky mali spĺňať všetky náležitosti súvisiace s pravopisom a gramatikou slovenského spisovného jazyka. V monitorovanom vysielaní Rada zaznamenala pravopisné či gramatické chyby, a to aj v súvislosti s interpunkciou.

Podľa pravidiel slovenského pravopisu má byť oslovenie oddelené čiarkou. Pri monitorovaní Rada zaznamenala okrem správneho uvádzania oslovenia, teda s čiarkou, taktiež niekoľko prípadov uvedenie oslovenia aj bez oddelenia čiarkou, resp. čiarkami, napr. „Miroslav vyberiete koho?“; „Hasiči nám nepomôžu, to znamená, že pri výkone vašej práce Miroslav, dochádza k niečomu, čomu hovoríme, že je tam teplo?“; „Miroslav na konci vášho snaženia je produkt.“; „To znamená, že vy Miroslav vyrábate nejaké textilné výrobky.“; „Vy im poskytujete Zuzka, informácie?“; „To som tak Marianna chcel v inotajoch, ale objavili ma.“

V súvislosti s interpunkciou Rada zaznamenala aj množstvo ďalších chýb, kedy vo vete absentovala čiarka, v mieste chýbajúcej čiarky je súvisiaci text podčiarknutý: „Ten s ktorým si tykáš behom desiatich sekúnd.“; „Hasiči síce hasia veľa vecí požiare a tak ďalej, zachraňujú, robia všetko možné, ale neuhasia smäd.“; „Vy si ma mýlite s niekým koho nepoznáte.“; „Ja si skôr myslím, že Miroslav, vy vyrábate niečo čím eliminujete teplo? To znamená človeku je príjemnejšie vďaka vášmu produktu.“; „Vyrábate niečo o čom môžeme povedať, že hreje?“; „Ja musím ísť ďaleko priznám sa od chilli, lebo

mne stačí ten najnižší stupeň a hori mi hlava.“; „Otvoril ústa, dal som si záležať až na mandle som mu strekol ... Zatvoril ústa, prehltol, zatvoril som fľaštičku a nech sa páči je vaša.“ „Nehasiť vodou ale ani hasiči by ti nepomohli ...“; „No, nechci aby ti malíček lízal niekto iný.“; „Lebo sú len dva druhy leukoplastov, také čo sa nedajú prilepiť a také čo sa nedajú odlepiť.“; „Jediné na čom ste nelietali je ... Vy ste mi to povedali sú to stíhačky, lebo ja som čistý civil.“; „Možno, že to je blbosť čo tu odznelo, že lietadlo od zeme, ale ako...“; „Piloti sa poznajú aj podľa toho koľko majú nalietaných hodín.“; „Zuzka, to čo vy vyrábate je sladké?“; „Naozaj aj niekoľkokrát za deň keby si to chceli zopakovať...“; „Tak v podstate všetko sa dá, keď si nájdete ten systém ako to spraviť.“ Zaznamenaná bola aj nesprávne umiestnená čiarka: „A keď to vypiješ, alebo zješ, tak to páli, tak že ani hasiči ti nepomôžu.“; „Nosíte pri výkone vašej práce, pracovný odev?“

V súvislosti s interpunkciou bola nesystematicky zapisovaná apoziopéza, teda neukončená výpoveď hovoriaceho. Správne sa teda tri bodky, ktoré znakovito vyjadrujú takúto výpoveď, zapisujú bezprostredne za posledným slovom (napr. „Chcel pomôcť, avšak...“). V posudzovaných titulkoch však boli písané mnohoro, jednak s medzerou „A tá indícia ... Opäť dva gongy tam budú pre tých, ktorí s nami hrajú sa spája s povolaním týmto.“, inokedy ako dve bodky „– Ďakujeme za všetko. Za teba, že ťa mám.“ (SMIECH); „A ak na konci toho reťazca sa to zmieša, a niekto to ochutná a povie, že už to neštípe, tak to je ...“, či dokonca aj štyri bodky „– To som sa chcel opýtať, že či“.

Nesprávne interpunkčné znamienka boli použité aj v iných vetách, kde tak menili význam:

zvukovo-obrazová zložka	prepis zobrazených titulkov
Čekovský: „ <u>Fúha. Zdravotník je tu?</u> “ Hudák: „Je.“ Čekovský: „ <u>Tak dajte ešte.</u> “	- <u>Fúha! Zdravotník je tu.</u> – Je. (SMIECH) – <u>Tak dajte ešte.</u>
Miroslav: „Potom prišiel jej manžel a hovorí: <u>čo?</u> <u>Toto</u> si ja dávam na raňajky za lyžičku.	<u>potom</u> prišiel je manžel a hovorí „ <u>Čo</u> <u>toto?</u> To si ja dávam na raňajky za lyžičku.
Forgáč: „Miroslav asi nie dermatológ nejaký. Možno áno.“ Čekovský: „ <u>Prečo by nemohol byť?</u> “	- Miroslav asi nie je nejaký dermatológ. Možno áno. - <u>Prečo by nemohol byť?</u>

Pri posudzovaní predmetného programu boli taktiež zaznamenané aj preklepy či pravopisne nesprávne napísané slová, a to: „Opäť dva gongy tam budú pre tých, ktorí s nami hrajú sa spája s povolaním týmto.“; „- Najskôr povedal, že šengár, krčmár-výčapník a teraz by to naozaj dal ...“; – Zatiaľ zostávaš v takej konteplácii tak uvidíme.“; – Čo by robil s hliníka?“; – Hliník ste odsťahoval do Humpolca.“; „- Nepočetné množstvo, ale vyrábam 12 druhov.“; – Áno, frklo mi do oka. Ale potom vám poviem pravdu, že zo všetkých otvorom mi všetko vytekalo.“; „- To zachvíľu prejde.“; „Vy sa to ochvíľu dozviete.“; „- A najhoršie, keď ti to tak veľmi citlovi strhnú.“; „- Mišové štandardné otázky sú ste muž?“, „- A zaspomínajte na tie časy a porovnajte ich so súčasnými.“; „- Áno. Nafotvé vrty.“; „Ja si myslím, že objekt sa má namysli niečo živé.“; „– Tak už ste prišli na zdravotníctvom, tak skúsme trebárs nejaké iné oblasti, aby sme sa zapasovali.“; „Že chcú, aby tam bolo to ovocie, nie moc ponpézne, nie moc veľa tej hmoty.“; – Si z Kreminice?“; „A niekedy som sa sám seba pýtal, že ako je možné, že v uvodzkách, že iba internet.“; „- Cítiš to tam? Cítiš to podľa odozvy, že ty mladší, mladí ľudia, samozrejme aj tí starší, na ten internet a za tými správami chodia čoraz častejšie?“, „- Áno? Z Holywoodu.“

Problematický bol aj zápis niektorých čísel, resp. číslíc: „Tie s tými bielymi čiapočkami sú habaner a ten má okolo 350 tisíc tých skvovilových jednotiek.“; „Predtým som robil v aeroklube mechanika, vypracoval som sa na pilota ... 25. rokov som lietal na dopravných lietadlách.“; „Tá ma okolo 2 milióny 200-tisíc tých skvovilových jednotiek.“; „- 2 milióny 200.“

V rámci titulkov niekedy absentovala aj diakritika: *d'* (*ked, ved*), *l'* (*velmi, priatel, podla, chvílu, hmatateľné*), *ä* (*smad*), *í* (*mrtvy*), *ž* (*že*), *ň* (*mňa, výrobkyňa*), *ô* (*sposobom, nepomozu, dôležité, možem*), *ó* (*technologie, kategorie*), *á* (*Áno*).

Vzhľadom na dĺžku programu a rozsah dialógov (cca 1 hod. a 10 min. vrátane reklamných prerušení) nemožno frekvenciu predmetných nedostatkov považovať za zanedbateľnú, a preto má Rada za to, že vysielateľ týmto konaním porušil ustanovenie § 18aa ods. 1 písm. b) zákona č. 308/2000 Z.z., a to jednak tým, že zobrazované titulky sa častokrát zobrazili s určitými nedostatkami, a v ďalšom prípade aj na základe toho, že vysielateľ v závere monitorovaného programu vôbec nezobrazil titulky, ktoré by korešpondovali so zvukovou stopou posudzovaného programu. Rada má za to, že uvedené nedostatky ukrátili nepočujúceho diváka o porozumenie vypovedaného.

Podľa ustanovenia § 18aa ods. 1 písm. c) zákona č. 308/2000 Z. z. musia byť titulky v súlade s požiadavkami ustanovenými všeobecne záväzným právnym predpisom, ktorým je vyhláška č.12/2016 Z. z., účinná od 1. 1. 2016. Ustanovenia vyhlášky podrobne definujú požiadavky na vysielanie titulkov pre osoby so sluchovým postihnutím.

Ustanovenie § 1 vyhlášky 12/2016 Z. z.

(1) Titulky pre osoby so sluchovým postihnutím (ďalej len "titulky") musia spĺňať tieto technické požiadavky:

- text titulu je zarovnaný na stred,
- maximálny počet znakov v riadku je 36 vrátane medzier,
- titulok pozostáva maximálne z dvoch riadkov,
- čas zobrazenia titulu je primeraný na zabezpečenie jeho čitateľnosti,
- titulok je zobrazený na tmavom podklade a jeho farba je v kontraste voči farbe podkladu; farba titulu nesmie byť červená, fialová ani sivá.

Ako už bolo vyššie spomenuté podľa ustanovenia § 18aa ods. 1 písm. c) – titulky majú byť „v súlade s požiadavkami ustanovenými všeobecne záväzným právnym predpisom, ktorý vydá ministerstvo kultúry podľa odseku 2. Týmto predpisom je vyhláška č. 12/2016 Z. z. o titulkoch pre osoby so sluchovým postihnutím, podľa ktorej titulky musia spĺňať technické požiadavky, medzi ktorými je aj ustanovenie § 1 písm. d):

- d) čas zobrazenia titulu je primeraný na zabezpečenie jeho čitateľnosti,

Rada vyznačila podčiarknutím a boldom také titulky, ktoré boli zobrazené iba na veľmi krátky moment, teda ich prečítanie nebolo možné. Titulky vyznačené iba boldom, bez podčiarknutia, sú tie, ktoré boli zobrazené o niečo dlhšie, avšak tiež nie dostatočne dlho nato, aby recipient vedel prečítať celý zobrazovaný obsah.

Išlo o nasledovné prípady:

12:51:20 – prvý hosť – Miroslav Skovajsa – pestovateľ čili papričiek	
Prichádza hosť Miroslav. Miroslav: „Dobry večer.“ Moderátor: „Dobry večer, Mirko. Velmi pekne vás vítam. Obzreli si vás, aj príchod, aj intenzitu krokov, aj či ste dupali, nedupali, čím voniate... Všetko vedia.“ Čekovský: „No tak...“ Moderátor: „Vonia.“ Čekovský: „Čo sme modelky?“ Moderátor: „Ale čo robí, Mišo, to je najdôležitejšie.“ Hudák: „Miroslav čapuje pivo. Je to ten náš priateľ, ten výčapník. Je to on.“ Moderátor: „Ten, s ktorým si tykáš behom	(POTLESK) – Dobry večer. -Dobry večer, Mirko. Pekne vás vítam. Obzreli si vás, aj príchod. Aj intenzitu krokov, aj či ste dupali, nedupali, čím voniate. Všetko vedia. (SMIECH) - No, tak ... – Vonia. – Čo sme modelky? -Ale čo robí, Mišo? To je najdôležitejšie. - Miroslav čapuje pivo. Je to ten náš priateľ. Ten výčapník. Je to on. – Ten s ktorým si tykáš

desiatich sekúnd. “ Hudák: „Má moje telefónne číslo. “ Moderátor: „Áno. Dobrý večer, nalej, Miro. “ Čekovský: „Podľa mňa je Miroslav tréner volejbalistov. “ Moderátor: „Alebo? “ Tabaček: „Podľa mňa krotí šelmy. “ Moderátor: „Marcel, tipovačka. “ Forgáč: „Správca lyžiarskeho strediska. “ Moderátor: „Toto všetko môžete robiť. Jedno povolanie robí skutočne. Či zaznelo, my s Mirom vieme. Indíciu ideme povedať. Dobre si dávajte, zapisujte, dávajte pozor. Indícia znie? “ Miroslav: „Hasiči vám nepomôžu. “	behom desiatich sekúnd. – Má moje telefónne číslo. – Áno. Dobrý večer. Nalej, Miro. <u>- Podľa mňa je Miroslav tréner volejbalistov. – Alebo?</u> - Podľa mňa ktorí šelmy. – Marcel, tipovačka. – Správca lyžiarskeho strediska. – Toto všetko môžete robiť. Jedno povolanie robí skutočne. Či zaznelo? My s Mirom vieme. Indíciu ideme povedať. Dobre dávajte pozor. Zapisujte. Indícia znie? – Hasiči vám
Moderátor: „Tak znie indícia. A tá indícia... opäť dva gongy tam budú pre tých, ktorí hrajú, sa spája s povolaním týmto. (zaznie gong; na obrazovke sa objaví text: „Pestovateľ chilli papričiek“) Čekovský: „Máme ho. Máme ho. “ Tabaček: „Máme ho? Výborne. “ Moderátor: „Fakt? “ Tabaček: „Tu zaznelo, že ho máme, tak... “ Moderátor: „To bolo skoro ako odstrašujúce, lebo nechce odpovedať Mišo, nechce odpovedať... “ Hudák: „Ja chcem! “ Moderátor: „Áno? “ Čekovský: „Ale si musí vybrať Miroslav. “ Moderátor: „Ale vy si jedného vyberiete. Koho? “ Miroslav: „Pána Hudáka. “	nepomôžu. - Tak znie indícia. A tá indícia ... Opäť dva gongy tam budú pre tých, ktorí s nami hrajú sa spája s povolaním týmto. (GONG) - Máme ho. – Máme ho? Výborne. (SMIECH) – Fakt? - Tu zaznelo, že ho máme. – To bolo skoro odstrašujúce, lebo nechce odpovedať Mišo, nechce odpovedať... - Ja chcem. – Áno? Ale vy si Miroslav vyberiete koho? -Pána Hudáka. - No, vidíš. – Pod', Mišo.
Moderátor: „No pod', Mišo. “ Forgáč: „No vidíš. Mišo, pod'. “ Moderátor: „Tak sa teda ukáž. “ Hudák: „Dobre, fajn. “ Moderátor: „Tak sa ukáž. “ Hudák: „Hasiči síce hasia veľa vecí, požiare a tak ďalej, zachraňujú, robia všetko možné, ale neuhasia smäd. Dalo by sa povedať, že vy vašou prácou dokážete uhasiť smäd? “ Miroslav: „Hmm, nie. “ Forgáč: „Ale razancia dobrá. Už si ho mal. “ Tabaček: „Celé dobré. Celé dobré. “ Hudák: „Ale som ho pustil. “ Forgáč: „Jak Chuck Norris. “ Moderátor: „Ale ak by to teraz vyšlo, viete, čo by nastalo? Hneď. “ Hudák: „Jasně. “ Moderátor: „Najskôr povedal, že šenkár,	- Tak sa ukáž. – Dobre. Fajn. - Tak sa ukáž. – Hasiči síce hasiac veľa vecí požiare a tak ďalej, zachraňujú, robia všetko možné, ale neuhasia smäd. Dalo by sa povedať, že vy vašou <u>prácou dokážete uhasiť smäd?</u> - Nie. – Ale razancia dobrá. - Ale už si ho mal. (SMIECH) - Celé dobre. - Ale som ho pustil. - Ale ak by to teraz vyšlo, viete, čo by nastalo? Hneď? ... - Jasně. <u>- Najskôr povedal, že šengár,</u>

krčmár, výčapník a teraz by to naozaj dal. “ Hudák: „Jasné. Jasné.“ Moderátor: „Double by mal Mišo.“ Hudák: „Vy ste mu narýchlo zmenili profesiu teraz, je to jasné.“ Forgáč: „Mišo je ako Chuck Norris, ktorý chytil ebolu, ale potom ju pustil.“	krčmár-výčapník a teraz by to naozaj dal ... – Jasné. – Double by mal Mišo. - By ste mu narýchlo zmenili teraz profesiu. - Mišo je ako Chuck Noris, ktorý chytil ebolu a potom ju pustil.
Čekovský: „Môže byť, okej. Takže hasiči vám nepomôžu. To nám nepomôžu, hej?“ Moderátor: „Aj.“ Čekovský: „Hasiči nám nepomôžu, to znamená, že pri výkone vašej práce, Miroslav, dochádza k niečomu, čomu hovoríme, že je tam teplo?“ Moderátor: „Môže byť.“ Čekovský: „Cítite to teplo na svojom tele?“ Moderátor: „Nie. Ehm, áno.“ Čekovský: „Tak potom čo?“ Moderátor: „Dobre, opravujem sa.“ Čekovský: „Ďalšia otázka je z iného súdka...“ Tabaček: „Či tam prebieha exotermická reakcia.“ Čekovský: „Toto sa mám opýtať? Viac-menej by som sa do toho bipolárneho stavu nejakým spôsobom mohol vtesnať, nie?“ Čekovský: „Môžeš, môžeš, je to v intenciách...“ Forgáč: „Zatiaľ zostávaš v takej kontemplácii, tak uvidíme.“ Tabaček: „Áno.“ Čekovský: „Iste. Ja by som...“ Hudák: „Prepáčte, ja odskočím si. Ja tu nemám čo robiť vôbec.“ Čekovský: „Dobre, takže totototo, nie je to práca, ktorá by bola nebezpečná?“	(SMIECH) – Môže byť. Okej. Takže hasiči vám nepomôžu. To nám nepomôžu, hej? - Aj. – Hasiči nám nepomôžu, to znamená, že pri výkone vašej práce Miroslav, dochádza k niečomu, čomu hovoríme, že je tam teplo? – Môže byť. – Cítite to teplo na svojom tele. – Nie. Ó, áno. – Tak potom čo? - Dobre. Opravujem sa. – Ďalšia otázka je z iného súdka. – Či tam prebieha exotermická reakcia? - Toto sa mám opýtať? – No. - Viac by som sa do toho bipolárneho stavu mohol dostať. – Môžeš. Je to v intenciách ... – Zatiaľ zostávaš v takej kontemplácii tak uvidíme. – Áno. – Iste. - Ja by som ... – Prepáčte. Odskočím si. Ja tu nemám čo robiť. (SMIECH) - Dobre. Toto, toto ... Nie je to práca, ktorá by bola nebezpečná.
Moderátor: „Nie, nie je nebezpečná. Ale dám ti nie.“ Čekovský: „Takže je bezpečná.“ Moderátor: „Nie je nebezpečná.“ Tabaček: „Nie je nebezpečná. Keď sa bavíme o hasičoch, to sú tí, ktorí hasia oheň, (Čekovský napodobňuje zvuk húkajúceho hasičského auta) a keď chceme založiť oheň, potrebujeme požiarnikov.“ Čekovský: „Musíš mať firmu, musíš založiť si firmu a potom tak založiť oheň.“ Tabaček: „Jasné. No dobre, hasiči vám nepomôžu. Je to slovo hasenie dôležité v kontexte vašej práce?“ Miroslav: „Nie.“ Moderátor: „Ani nie.“ Tabaček: „Ani nie.“ Moderátor: „V kontexte... Indícia je dôležitá.“	- Nie, nie je nebezpečná. Ale dám ti nie. - Takže je bezpečná. - Nie je nebezpečná. – Nie je nebezpečná. Keď sa bavíme o hasičoch, to sú tí, ktorí hasia oheň. A keď chceme založiť oheň, potrebujeme požiarnikov. - Musíš mať firmu. Musíš založiť firmu a potom založiť oheň. - Jasné. No, dobre. Hasiči vám nepomôžu. Je to slovo hasenie dôležité v kontexte vašej práce? - Nie. - Ani nie. V kontexte ... Indícia je dôležitá. – Dnes dostali

Čekovský: „Oni totižto dnes dostali nové indície, dostali nové.“ Forgáč: „Teraz nové?“ Čekovský: „Úplne nové.“ Forgáč: „A oni len tak ich zamiešajú a vysypú.“ Čekovský: „A dnes ich dávajú.“ Moderátor: „Pozor, ťažké indície. Podotýkam, že ťažké.“	<u>nové indície. - Teraz nové? – Úplne nové. – Oni len ich tak zamiešajú</u> a vysypú. - Aha. – A dnes ich dávajú. – Pozor, ťažké indície.
Forgáč: „Dobre, ja som na rade, predpokladám.“ Moderátor: „Áno.“ Forgáč: „Miroslav, znamená to, že vy v rámci svojej profesie, sa stretávate s tým, že niekto trpí nadmerným teplom v podstate. Alebo že zažíva nadmerné teplo. Niekto alebo niečo.“	Podotýkam, že ťažké. – Ja som na rade. Predpokladám. – Áno. - Miroslav, znamená to, že vy v rámci svojej profesie sa stretávate s tým, že niekto trpí nadmerným teplom v podstate, alebo zažíva nadmerné teplo. Niekto alebo niečo.
▪ 12:55 hod.	
Moderátor: „Ehm...“ Forgáč: „Vidiš? Nevie! Vlado zabudol, aká je to profesia.“ Čekovský: „Máme ho!“ Moderátor: „Dávam ti že áno aj.“ Forgáč: „Kolečko. Áno aj.“ Čekovský: „Keď dajme tomu sa na dovolenke trochu priškvariš, tak si vlastne spálený, nie.“ Forgáč: „A hasiči ti nepomôžu.“ Čekovský: „To tedy nie.“ Forgáč: „Miroslav asi nie dermatológ nejaký. Možno áno.“ Čekovský: „Prečo by nemohol byť?“ Forgáč: „Možno áno. Miroslav, je vysoká teplota nejakou súčasťou profesie, v ktorej sa vy pohybujete.“ Moderátor: „Vysoká teplota nie.“ Forgáč: „A toto ako mám rozumieť tomu?“	Ha! – Máme ho! – Dávam ti, že áno, aj. – Keď dajme tomu sa na dovolenke trochu priškvariš... Tak si vlastne spálený, nie? - A hasiči ti nepomôžu. – To vtedy nie. – Určite nie. - Miroslav asi nie je nejaký dermatológ. Možno áno. -Prečo by nemohol byť? – Miroslav, je nejaká vysoká teplota súčasťou profesie, v ktorej sa vy pohybujete. – Vysoká teplota nie. - A potom ako mám tomu rozumieť?
Hudák: „Popálenina, spálenina. To je presne týmto spôsobom. Si na to išiel dobre, Marcel, podľa mňa. Celý musíme jeden veľký kus odstrihnúť. Miroslav, pracujete v oblasti medicíny?“ Moderátor: „Nie.“ Hudák: „A práve sme ho odstrihli.“ Forgáč: „Práve sme ho odstrihli.“ Tabaček: „Výborne.“ Hudák: „Ale prečo ja?“ Forgáč: „Ty máš také nožnice!“ Hudák: „Prečo ja?“ Tabaček: „Ja si kreslím... odstrihnuté.“ Forgáč: „Ja som myslel, že Miroslav skôr že tuto ide kdesi smer sauna.“ Tabaček: „A ja že vyhňa.“	- Popálenina, spálenina, to je presne ... Týmto spôsobom si na to išiel dobre, Marcel podľa mňa. Musíme jeden veľký kus odstrihnúť. Miroslav, pracujete v oblasti medicíny? – Nie. – A práve sme ho odstrihli. – Práve sme ho odstrihli. – Výborne. – Ale prečo ja? – Ty máš také nožnice? – Prečo ja? – Ja si kreslím, odstrihnuté. – Ja som myslel, že Miroslav to ide kdesi smer sauna... – A je že vyhňa.

Forgáč: „Vyhňa kováčska.“ Moderátor: „Pýtajte sa, dozviete sa a zistíte.“	- Vyhňa kováčska. – Pýtajte sa, dozviete sa, zistíte.
Čekovský: „Počuj, ale ja som teraz zistil, že už netreba hovoriť, keď ti niekto zatelefonuje, a ty povieš: prosím. Že rovno treba ďakovať.“ Tabaček: „Ďakujem.“ Čekovský (akože do telefónu): „Ďakujem za všetko. Za teba, že ťa mám. Nie, že prosím. Vieš?“ Tabaček: „Že si sa dovolal.“ Čekovský: „Že si dovolal a že ma máš rád. Ďakujem. Ďakujem. (Hudákovi) Dobrý nápad?“ Hudák: „Tým vyplašíš každého.“ Forgáč: „Zaujímavé je, že keď ti niekto zavolá a ty povieš: prepáčte, to je omyl.“ Tabaček: „Alebo ako minule kolega povedal, že nie, nie, vy si ma mýlite s niekým, koho nepoznáte.“	- Ale ja som teraz zistil, že už teraz netreba hovoriť, keď <u>niekto zatelefonuje a ty povieš „Prosím?“</u>, rovno treba ďakovať. - Ďakujem. – Ďakujeme za všetko. Za teba, že ťa mám.. (SMIECH) Ze ťa prosím. – Ze si sa dovolal. - Ze si sa dovolal, že ma máš rád. Ďakujem. – Zaujímavé je, keď ti niekto zavolá, ty zodvihneš <u>a ty povieš „Prepáčte, to je omyl.“ (SMIECH)</u> - Alebo ako minule povedal kolega „nie, nie. Vy si ma mýlite s niekým koho nepoznáte.“ (SMIECH)
Forgáč: „Miroslav, na konci vášho snaženia je produkt, pritom to nie je služba. Ale dá sa teda povedať, že niečo vyrábate.“ Moderátor: „Áno.“ Forgáč: „Je to vec, ktorú bežne poznáme?“ Moderátor: „Áno.“ Čekovský: „Je tam teplo.“ Forgáč: „Môže byť pišťalkár. Pracujete s prírodným produktom?“ Moderátor: „Áno.“ Forgáč: „A teraz buď sklo alebo kov.“ Čekovský: „Hliník.“ Forgáč: „Čo by robil s hliníkom?“ Čekovský: „Nič.“ Forgáč: „Hliník se odstěhoval do Humpolce.“ Čekovský: „Ja som myslel, že hliník je ten, čo sa akože kvetínáč.“ Tabaček: „Jáj, že hlina.“ Forgáč: „Že dávaš do neho hlinu, hliník. Aha.“ Čekovský: „A hlivník je, kde sú hlivy. Nebudem rušiť, prepáčte.“ Forgáč: „Aha, a hložník?“ Tabaček: „Kde sú hlože.“	- Miroslav na konci vášho snaženia je produkt. Pritom to nie je služba. <u>A dá sa teda povedať, že niečo vyrábate. – Áno.</u> - Je to vec, ktorú bežne poznáme? - Áno. – Je tam teplo. - Môže byť ... Pišťalkár. Pracujete s prírodným produktom? - Áno. – A teraz buď sklo alebo kov. – Hliník. – Čo by robil s hliníka? – Nič. – Hliník ste odstěhoval do Humpolca. - Ja som si myslel, že hliník to je ten kvetínáč. – Jáj. - Na hlinu. – Hliník. Aha. - A hlivník je, že kde sú hlivy. <u>Nebudem rušiť. Prepáčte.</u> - <u>A Hložník? – Kde sú hlože.</u>
Forgáč: „To je ako sused. To je to isté ako súlož, ale v sede.“ Tabaček: „Pritom lož je klamstvo.“ Hudák: „Keď už o susedoch, tak hovorí sa jedno známe slovenské porekadlo hovorí: dobrý sused požičia, dobrá suseda dá.“	- To je ako sused. To je to isté ako súlož, ale v sede. (SMIECH) (POTLESK) - Pritom lož je klamstvo. - Keď už o susedoch, hovorí sa... Jedno známe slovenské porekadlo hovorí, dobrý sused požičia,

Tabaček: „Alebo vráti.“ Forgáč: „Miroslav, pracujete so sklom?“ Moderátor: „Nie.“ Tabaček: „Železo zostalo na teba teda...“ Forgáč: „Som to vylúčil. Teraz prichádza, že je to z kovu?“ Hudák: „No len...“ Moderátor: „Posledné kolečko.“ Hudák: „Kov vyrába niečo, čo to teplo eliminuje. A to som sa neopýtal ešte.“ Forgáč: „A čo by to mohlo byť? Čo ventilátor?“ Hudák: „Vejár, ja neviem, z peria...“ Tabaček: „Šamotové tehly.“ Hudák: „Neviem. Neviem. Vejáre, keby vyrábali, tak by to bolo zaujímavé.“ Forgáč: „Ja si myslím, že vyrába niečo práveže v tepelnom nejakom.“	dobrá suseda dá. (SMIECH A POTLESK) - Alebo vráti. - Miroslav, pracujete so sklom? - Nie. – Železo zostalo na teba. - Som to vylúčil. Teraz prichádza, že je to z kovu? – Posledné kolečko. - Skôr vyrába niečo, čo to teplo eliminuje. A to som sa ešte neopýtal. – Nie. – Čo by to mohlo byť? Ventilátor? – Vejár. Ja neviem ... – Ventilátor? – Z peria. - Šamotové tehly. (SMIECH) – Neviem. Neviem. Vejáre keby vyrábali, tak by to bolo zaujímavé. - V tepelnom .. – Ja si skôr myslím,
Hudák: „A ja si skôr myslím, že Miroslav, vy vyrábate niečo, čím eliminujete teplo. To znamená, človeku je príjemnejšie vďaka vášmu produktu?“ Moderátor: „Nie, nie, nie.“ Forgáč: „Nepočúvaš mladšieho kamaráta.“ Moderátor: „Takže cez vejáre nepôjdeme. Marián.“ Čekovský: „Dotýka sa to tela?“ Moderátor: „Dotýka.“ Čekovský: „V ktorých častiach?“ (smiech) Forgáč: „V Hlohovci.“ Tabaček: „V druhej, tretej a piatej a epizóde.“ Hudák: „V druhej, siedmej...“ Čekovský: „Dotýka sa to rúk?“ Moderátor: „Aj rúk.“ Čekovský: „Aj krku?“ Moderátor: „Aj krku.“ Čekovský: „Ešte máme toho dosť tam. Nohy, hlava...“ Forgáč: „Ale na čo ty myslíš, Marián?“	že Miroslav, vy vyrábate niečo čím eliminujete teplo? To znamená človeku je príjemnejšie vďaka vášmu produktu. – Nie. – To nie. - Nepočúvaš mladšieho kamaráta. - Cez vejáre nepôjdeme. Marián. – Dotýka sa to tela? - Dotýka. – V ktorých častiach? (SMIECH) - V Hlohovci. – V druhej, tretej a piatej epizóde. - Dotýka sa to rúk? – Aj rúk. - Aj krku? – Aj krku. - Ešte máme toho dosť. Nohy... Hlava. – Na čo ty myslíš, Marián?
Čekovský: „Nemyslím na nič, vôbec.“ Moderátor: „Si len tak vyberá časti.“ Forgáč: „Toto na tebe obdivujem.“ Čekovský: „Aj ja na sebe. Ale týmto spôsobom sa veľakrát dostaneš k výsledku.“ Forgáč: „To je pravda.“ Hudák: „Už keď vieme, že je to prírodný materiál, nie je to sklo, možnože keby sme určili materiál, by nám to výrazne pomohlo.“ Forgáč: „Je to živočíšny materiál?“	- Nemyslím vôbec na nič. (SMIECH) - On si tak vyberá časti. - Toto na tebe obdivujem. – Aj ja na sebe. Ale týmto spôsobom sa veľakrát dostaneš k výsledku. – To je pravda. – Už keď vieme, že je to prírodný materiál, nie je to sklo, možnože keby sme určili materiál, by nám to výrazne

Moderátor: „Nie.“ Hudák: „Ani pierka, ani...“ Tabaček: „Tak ja sa spýtam, či je mŕtvočíšny.“ Forgáč: „Ani perie, ani srst', ani koža živočíšna, nič.“ Hudák: „Ani koža, nič. Vôbec.“ Moderátor: „Nie. Dobrá otázka, veľa ste vylúčili.“ Tabaček: „Tak ja sa spýtam, či vyrába kozmetiku nejakú.“ Forgáč: „A ako s tým súvisia hasiči?“ Tabaček: „Priamo, ale neviem to ešte popísať.“ Forgáč: „Vieš, že hasič, ktorý sa ráno nasprejuje.“ Hudák: „Výrobca prírodnej kozmetiky, ktorá...“ Tabaček: „Ochladí.“ Hudák: „... odstraňuje alebo nejaké popáleniny alebo niečo.“	pomohlo. – Je to živočíšny materiál? – Nie. – Tak ja sa spýtam, či je mŕtvočíšny. – Ani perie, ani srst', ani koža. - Živočíšny nie. Dobrá otázka, veľa ste vylúčili. – Tak ja sa spýtam, či vyrába kozmetiku nejakú. - Ako s tým súvisia hasiči? - Priamo, ale neviem to ešte popísať. – Hasič, ktorý sa ráno nasprejuje. – Výrobca prírodnej kozmetiky, ktorá odstraňuje alebo nejaké popáleniny alebo niečo. - Desať, chlapi. – Deväť.
Tabaček: „Desať, chlapi.“ Hudák: „Deväť, osem...“ Moderátor: „Jedenásť, dvanásť. Alebo to pri tebe zostane alebo pri Marcelovi. Viac možností nie je. Pod'.“ Tabaček: „Vyrábate nejakú kozmetiku?“ Moderátor: „Pri Marcelovi.“	Osem. – Jedenásť, dvanásť alebo to pri tebe zostane alebo pri Marcelovi, viac možností nie je. Pod'. – Vyrábate nejakú kozmetiku? - Pri Marcelovi.
▪ 13:00 hod.	
Čekovský: „Do kelu, dotýka sa to tela.“ Forgáč: „Kozmetiku...“ Hudák: „Trochu to zaváňa odevom. Výrobca nejakých tradičných... ľan.“ Forgáč: „Ale hasiči vám nepomôžu, ako? Nájdite súvis.“ Tabaček: „Že keď už začneš horieť...“ Hudák: „To je jedno. Nehľadaj. Oni majú teraz také indície, dostali tú novú várku.“ Čekovský: „Tak ti je v tom teplo, že ti ani hasiči napomôžu. Má to logiku? Takú svojskú, no.“ Hudák: „Že či je to odev.“ Forgáč: „Vyrábate niečo, o čom môžeme povedať, že hreje?“ Moderátor: „Áno.“ Tabaček: „Zatiaľ dobre.“ Forgáč: „Je to prírodný, ale pritom nie živočíšny materiál.“ Moderátor: „Dobre.“ Forgáč: „Drevené sako? Chápeš...“ Hudák: „Nie! Ľanové. Ľanové. Napríklad. Konope.“	- Kozmetiku? – Do kelu. Dotýka sa to tela. – Trochu to zaváňa odevom. – Áno. – Výrobca nejakých tradičných ... Ľan. – Ale hasiči vám nepomôžu. Nájdite súvis. - Že keď už začneš horieť ... - To je jedno. Nehľadaj. Oni majú teraz také indície. Dostali tú novú várku ... – Tak ti je v tom teplo, že ti ani hasiči nepomôžu. Má to logiku? Takú svojskú, no. - Či je to odev? – Vyrábate niečo o čom môžeme povedať, že hreje? - Áno. – Zatiaľ dobre. - Je to prírodný, ale nie živočíšny materiál. - Dobre. – Drevené sako? Chápeš ... - Nie, ľanové. Napríklad.
Forgáč: „Je to materiál rastlinného pôvodu?“	- Je to materiál rastlinného pôvodu?

Moderátor: „No. Konope, ľan.“ Forgáč: „Dá sa to fajčiť?“ Hudák: „Je to materiál rastlinného pôvodu. Je to historická rastlina, ktorú poznáme na našom území už dlho, áno?“ Moderátor: „Áno.“ Čekovský: „Taká novinka.“ Forgáč: „Ľan, konope.“ Tabaček: „Ďatle z hodvábu.“ Moderátor Miroslavovi: „A tak nech sa vytrápia. No. Marcel bojuje ako drak.“ Forgáč: „Idem priamo skúsiť teraz...“ Miroslav: „Snaží sa, snaží sa. Dobre.“ Moderátor: „Ale zbytočne.“ Miroslav: „Uvidíme, počkáme.“ Forgáč: „Skúsim teda tú kultúrnu rastlinu...“ Moderátor: „Počkáme si na to?“ Miroslav: „Počkáme.“ Moderátor: „Lebo Marcel je, pozor, bojovník.“ Hudák: „Trocha znervóznel. Miroslav znervóznel trochu. Znervóznel.“ Moderátor: „Počkáme si na to.“ Forgáč: „Znamená to, že vy, Miroslav, vyrábate nejaké textilné výrobky.“ (v štúdiu zaznie zvučka nesprávnej odpovedi)	- Áno. – No. Konope, ľan. Niečo z toho ... – Dá sa to fajčiť? (SMIECH) Je to materiál rastlinného pôvodu. Je to historická rastlinka, ktorú poznáme na našom území. dlho, áno? – Áno. – Je taká novinka. – Ľan, konope. - Ďatle z hodvábu. (SMIECH) - No, tak nech sa vytrápia. No. - Dobre. – Marcel bojuje ako drak. - Idem priamo skúsiť ... – Ale zbytočne. – Tú kultúrnu rastlinu. - Uvidíme. Počkáme. – Počkáme si na to? – Počkáme. Lebo Marcel je bojovník. - Znervóznel. Miroslav znervóznel trochu. – Počkáme si. – To znamená, že vy Miroslav vyrábate nejaké textilné výrobky. (ZVUK)
Moderátor: „Počkali sme si. Ľudia, toto bola tak dobrá indícia, ale naozaj tak dobrá. Veľmi ľahká, ktorá... ešte jedno kolečko, mali by ste to. Je to o krku, Marián. A keď to vypiješ alebo zješ, tak to páli tak, že ani hasiči ti nepomôžu. Pestovateľ čili papričiek. Miroslav Skovajsa.“ Hudák: „Nič nevyrába. Nič.“ Moderátor: „Ale áno.“ Hudák: „Pestuje čili papričky.“ Moderátor: „Aj pestuje. Pestovanie, vyrába. Ale ukážeme, čo je finálny výrobok.“ Tabaček: „Možno aj vyrába nejaké...“ Forgáč: „Vyrába ovce. Keď si bača.“ (Miroslav podáva moderátorovi malú fľaštičku červenej farby) Moderátor: „Finálny výrobok je...“ Hudák: „Neukážeme, rozdáme.“ Moderátor: „Aj rozdáme, samozrejme.“ Forgáč: „To áno, to si dám.“ Moderátor: „Ale najskôr, takto to vyzerá. Čili papričky, to je niečo...“	- Počkali sme si. Ľudia, toto bola tak dobrá indícia. Ale naozaj tak dobrá. Veľmi ľahká, ktorá ešte jedno kolečko, mali by ste to. Je to o krku, Marián. A keď to vypiješ, alebo zješ, tak to páli, tak že ani hasiči ti nepomôžu. Pestovateľ chilli papričiek. (POTLESK) Miroslav Skovajsa. - Nič nevyrába. - Ale áno. Aj pestuje. Pestovanie, vyrába, ale ukážeme, čo je finálny výrobok. - Vyrába ovce, keď si bača. - Neukážeme, rozdáme! – Aj rozdáme samozrejme. – To je super. - Ale najskôr takto to vyzerá. Chilli papričky to je niečo ... - Úžasné. – Ja musím ísť ďaleko

Miroslav: „Úžasné.“ Moderátor: „Ja musím ísť ďaleko, priznám sa, od čili, lebo mne stačí ten najnižší stupeň a horí mi hlava.“ Čekovský: „Ukáž.“ Fográč: „A už ti horela raz.“ Moderátor: „Aká je najvyššia stupnica? Scovillovej? Scovillovej?“ Miroslav: „Scovillovej jednotky. To sú pomyselné jednotky, ktoré vymyslel pán Scoville.“ Moderátor: „A čo to vlastne je, tá stupnica?“	priznám sa od chilli, lebo mne stačí ten najnižší stupeň a horí mi hlava. – Ukáž. – Už ti horela. – Aká je najvyššia stupnica v skovillovej? Skovillovej? – V skovillovej jednotke. To sú pomyselné jednotky, ktoré vymyslel pán Skovil. – A čo to
Miroslav: „Je to prakticky pomer jedného dielu výťažku z papričiek k nespočetnému množstvu iných dielov, ale čistej vody. A ak na konci toho reťazca sa to zmieša a niekto to ochutná, povie, už to neštípe, tak to je, toľko tých scovillových jednotiek.“ Moderátor: „Kde ste vy v tej stupnici?“ Miroslav: „Ja som úplne na začiatku, pretože človek sa nemá zahltiť len čiste štiplavosťou, ale musí aj chuť jedla ochutnať.“ Moderátor: „To znamená, že tie štiplavé papričky môžu mať rôznu chuť?“ Miroslav: „Rôznu chuť, rôznu farbu, rôznu vôňu, rôznu štiplavosť. Každý jeden druh má svoje vlastnosti.“ Moderátor: „Aká by mala byť taká naozaj top čili paprička.“ Miroslav: „Každému podľa chuti.“ Moderátor: „Vážne? Takže takto to je. To znamená...“ Miroslav: „Určite.“ Moderátor: „Vy vyrábate niekoľko takýchto štiplavých vodičiek.“ Miroslav: „Áno, je to čistá šťava.“ Moderátor: „Čistá šťava z čili papričiek.“ Miroslav: „Áno.“ Moderátor: „Koľko tých druhov môžete vyrobiť? Zhruba.“	vlastne je tá stupnica? – Je to prakticky pomer jedného dielu výťažku z papričiek k nespočetnému množstvu iných dielov, ale čistej vody. A ak na konci toho reťazca sa to zmieša, a niekto to ochutná a povie, že už to neštípe, tak to je .. Toľko tých skovillových jednotiek. – Kde ste vy v tej stupnici? – Ja som úplne na začiatku, pretože človek sa nemá zahltiť len čiste štiplavosťou, ale musí aj chuť jedla ochutnať. - To znamená, že tie štiplavé papričky môžu mať rôznu chuť? - Rôznu chuť, rôznu farbu, rôznu štiplavosť. Každý jeden druh má svoje vlastnosti. – Aká by mala byť taká top chilli paprička? - Každému podľa chuti. – Vážne? Takto to je. To znamená, že vy vyrábate niekoľko takýchto štiplavých vodičiek? – Áno, je to čistá šťava. – Čistá šťava z chilli papričiek. – Áno. – Koľko tých druhých môžete vyrobiť?
Miroslav: „Nespočetné množstvo, ale vyrábam okolo 12 druhov. Úplne stačí na ten dopyt, ktorý je.“ Moderátor: „Mekka čili papričiek?“ Miroslav: „Je Carolina Reaper, tá ma okolo 2 200 000 tých scovillových jednotiek.“ Moderátor: „Mne stačí trošičku a horí mi hlava. Vám sa to stane? Že naozaj je pre vás niečo extrémne štiplavé?“	- Nepočetné množstvo, ale vyrábam 12 druhov. Úplne stačí na ten dopyt, ktorý je. – Mekka chilli papričiek? – Je Karolína ripper. Tá ma okolo 2 milióny 200-tisíc tých skovillových jednotiek. - Mne stačí trošička a horí mi hlava. Vám sa to stane, že naozaj je pre vás niečo extrémne štiplavé?

Miroslav: „Je, určite. Už od tých milióna hore už je to veľmi štiplavé a ja hlavne dostávam tieto papričky do seba dýchaním, do očí, cez ruky, cez tvár.“

Moderátor: „To môže byť dosť nebezpečné...“

Miroslav: „Veľmi. Veľmi.“

Moderátor: „Stalo sa aj niečo fatálne v súvislosti s čili?“

Miroslav: „Áno, frklo mi do oka, no ale potom vám poviem pravdu, že zo všetkých otvorov mi všetko vytekalo.“

Moderátor: „A nebolo to čili.“

Miroslav: „Nie.“

Moderátor: „Svet pozná nejaký fatálny prípad?“

Miroslav: „Neviem, neviem.“

Moderátor: „Žeby niekto na čili úplne odišiel?“

Forgáč: „Dá sa predávkovať čili?“

Miroslav: „Je možné, je možné sa tým predávkovať, ale...“

Moderátor: „Je možné získať, ja neviem, príklad, trvalý následok z toho? Predávkovaním.“

Miroslav: „Určite. Človek si zvyká. Zvyká si hlavne na to, čiže môže návyk nejaký získať.“

Moderátor: „Takže aj čili s rozumom.“

Miroslav: „Určite, určite to platí.

Pred pár rokmi som predával tieto výťažky na istej výstave v Nitre a išli okolo také dva manželské páry v strednom veku a boli v dobrej nálade, dobre sa bavili, a jedna z tých manželiek sa zastavila, pýtala sa, čo to mám, tak som jej to vysvetlil. Potom prišiel jej manžel a hovorí: čo? Toto si ja dávam na raňajky za lyžičku. A tak som zbystril a hovorím: pane, ak dovoľíte, to najmenej, čo mám štiplavé, ak otvoríte ústa, streknem vám do úst a vy to prehltnete, túto fľaštičku vám darujem.

Samozrejme, nie je problém.

Otvoril ústa, dal som si záležať, až na mandle som mu strekol.

Hodilo ho dozadu, zatvoril ústa, prehltol, zatvoril som fľaštičku:

nech sa páči, je vaša.

Otočil sa a odišiel. Prišiel asi za hodinu a hovorí, že už je dobre, ale že ešte ho oči zvnútra štípu.“

- Je určite. Od tých milión hore je to štiplavé. A ja hlavne dostávam tieto papričky do seba dýchaním, do očí, cez ruky, cez tvár. – **To môže byť nebezpečné.** – Veľmi. – **Stalo sa aj niečo fatálne v súvislosti ...**

- Áno, frklo mi do oka. Ale potom vám poviem pravdu, že zo všetkých otvorom mi všetko vytekalo.

- **A nebolo to chilli? – Nie. (SMIECH) – Svet pozná nejaký fatálny prípad, že by niekto na chilli úplne odišiel? – Či sa**

dá predávkovať chilli. – Môže sa tým predávkovať... – **Alebo je**

možné ... Ja neviem. Napríklad trvalý následok z toho? – Určite.

- **Predávkovaním? – Človek si zvyká.**

Zvyká si hlavne na to, čiže nejaký návyk môže získať.

- **Aj chilli s rozumom. – Určite.**

Pred pár rokmi som predával tieto výťažky istej výstave v Nitre, a išli okolo také dva manželské páry v strednom veku a (vo) veľmi dobrej nálade, dobre sa bavili a jedna z tých manželiek **sa zastavila pýtala sa, čo to mám.**

Tak som jej vysvetlil, potom prišiel je manžel a hovorí „Čo toto? To si ja dávam na raňajky za lyžičku.“, a tak so zbystril a hovorím „Pane, ak dovoľíte. Najmenej, čo mám štiplavé, ak otvoríte ústa a streknem vám do úst a vy to prehltnete, túto fľaštičku vám darujem.“

Samozrejme, nie je problém. Otvoril ústa, dal som si záležať až

na mandle som mu strekol ... (SMIECH) Hodilo ho dozadu.

Zatvoril ústa, prehltol, zatvoril som fľaštičku a nech sa páči je vaša. Otočil sa a odišiel.

Prišla asi za hodinu a hovorí „Už je dobre, ale že ho ešte oči zvnútra štípu.“ (SMIECH)

Moderátor: „Koľko to trvalo? Hodinu?“

Miroslav: „Tak za pol hodinu, za trištvrté hodinu.“

Moderátor: „Lebo Marcel vie, často chodí do Thajska, že tam tí ľudia tak si grilujú všelijaké tie...“

Forgáč: „Ale tam keď vidíš 5-ročné dieťa ako dlávi polievku takú, že ty bojuješ a kropaje na čele. Je to zvyk.“

Moderátor: „Hej, len o mne všetci vedia, že ja veľmi štiplavé, že mi to jednoducho telo neznáša a tie grilované mäská na tých ihličkách sa začínajú čili papričkou a končia čili papričkou.“

A keď sa to prigriluje, tak to má rovnakú farbu ako to mäso. A chalani mi to dali a ja som tak akože (naznačí vloženie celej ihly do úst) dobre.

A dobre to bolo tri minúty.“

Miroslav: „A za chvíľu.“

Moderátor: „A potom mi bolo pol dňa ale že naozaj veľmi zle. Úplne taký som bol, ako váš sveter.“

Hudák: „No hlavne nehasiť vodou.“

Moderátor: „Nehasiť vodou a ani hasiči by ti nepomohli.“

Hudák: „Tukom najlepšie. Mliekom alebo...“

Moderátor: „Mlieko je úplne ideálne.“

Hudák: „Alebo maslom alebo niečím.“

Moderátor: „Vy ste hovorili, že máte niečo aj pre nich. Sú to veľkí gurmáni, ktorí to radi používajú.“

Čekovský Tabačkovi: „Pod, dáme si takú stávkú, že kto to vypije celé.“

Tabaček: „Presne.“

Moderátor: „Dobre, beriem.“

Hudák: „Vlado, nenúť ho. Kto to potom s ním má vydržať.“

Moderátor: „Chcel.“

Čekovský: „Nechcel. Ja som tak akože.“

Moderátor: „2 200 000.“

Forgáč: „Ukáž, čo to je. Carolina Reaper?“

Miroslav: „Áno.“

Forgáč: „Carolina Reaperová je veľmi príjemná dáma.“

Moderátor: „Dáš?“

Forgáč: „Nie, prečo? Nemám dôvod. Ak áno, kvapku, ale do jedla.“

Moderátor: „Zmäkli.“

- Koľko to trvalo? Hodinu? – Tak za pol hodinu ... – Lebo Marcel vie. Často chodí do Thajska, že tam tí ľudia si grilujú tie ...

- Ale tam keď vidíš ako 5-ročné dieťa je polievku, že ty bojuješ a kropaje na čele... – Hej. – Je to zvyk. – Len o mne všetci vedia, že ja štiplavé ... že mi to jednoducho telo neznáša. A tie grilované mäská ma tých ihličkách sa začínajú chilli papričkou a končia chilli papričkou. A keď sa to prigriluje, tak to má rovnakú farbu ako to mäso. A chalani mi to dali a ja som, že ...

(ZVUK MLASKANIA)

Dobre. A dobre to bolo tri minúty.

- A zachvíľu. – A potom mi bolo pol dňa, že naozaj veľmi zle. Taký som bol ako váš sveter.

- No, hlavne nehasiť vodou.

- Nehasiť vodou ale ani hasiči by ti nepomohli ... – Tukom.

Najlepšie. Mliekom. – Mliekom je úplne ideálne. – Maslom alebo niečím. – Vy ste hovorili, že

máte niečo aj pre nich. – Ano, mám.

- Sú to veľkí gurmáni, ktorí to radi používajú. – Pod, dáme si takú stávkú, že kto to vypije celé. – Presne. – Beriem ...

- Vlado, nenúť ho. Kto to

potom s ním má vydržať...

- Chcel. – Nechcel. Ja som tak

akože ... – 2 milióny 200.

- Co to je? Karolina riper?

- Áno. – Karolíne Ripperová je veľmi príjemná dáma. – Dáš? – Nie.

Ak áno, kvapku, ale do jedla.

Ja mám ... – Zmäkli. – Nie, zmäkli, ale máme ešte dnes nejakú prácu.

Čekovský: „Nezmäkli. Ale máme ešte nejakú prácu dnes.“ Forgáč: „Vlado, počúvaj. Bol u mňa nedávno Jaro Bekr. A mám také z Jolokie alebo Cholokie.“ Miroslav: „Áno, z Jolokie.“ Forgáč: „Mám také kvapky, a hovorím, že to si daj do polievky jednu. A on že a čo, tak dám si štyri. Jarko, pekne ťa pozdravujem, na tvoju farbu nikdy nezabudnem.“ Miroslav: „Naga Jolokia má okolo 1 000 000 skvovilových jednotiek.“ (Moderátor z fľaštičky kvapne Čekovskému na hánok prsta) Forgáč: „No a lízni to.“ Moderátor: „2 200 000.“ Hudák: „Vieš čo, ešte mám lepší nápad, šňupni! Šňupni to jak tabak.“ Forgáč: „Marián, do oka.“ (spoluúčinkujúci aj v hľadisku ho povzbudzujú) Čekovský to najprv ovonia, prikývne. Tabaček: „Ukáž. (privonia si) Ty vole.“ Forgáč: „Veď to olízni. Olízne, lebo ti to prežerie palec.“ Moderátor: „Nechci aby ti malíček lízal niekto iný.“ Čekovský olízal čili z prsta. Miroslav: „Treba chvíľočku počkať.“ Čekovský olízne opäť. Forgáč: „Nič mi to nerobí.“	(SMIECH) – Bol u mňa nedávno Jaro Bekr a ja mám také z Jolokli alebo Choloklie. – Áno, z Jolokie. – A mám také kvapky a hovorím, že to si daj do polievky jednu a on čo, že dám si štyri. Jarko, pekne ťa pozdravujem. Na tvoju farbu nikdy nezabudnem. - Jolokia má okolo milióna skvovilových jednotiek. – Lízni to. - 2 milióny 200. - Áno. - Mám lepší nápad. Šňupni to ako tabak. – Marián. – Do oka. Pod’. - No, pod’. (POTLESK) - Ukáž. Ty vole. – Veď to olízni. - No, nechci aby ti malíček lízal niekto iný. - Chvíľočku počkať. - Nič mi to nerobí.
Čekovský moderátorovi: „Daj ešte.“ Moderátor vstane a podíde k nemu: „Zlý nápad?“ Forgáč: „Hej, veľmi.“ Čekovský: „Jazyk už nemám.“ Čekovský občas vykrikne, načiahne sa po vode. Hudák: „Nie, vodu nie. Voda to znásobuje.“ Moderátor: „Ako by to opisovali tí, ktorí chodia...“ Fogáč: „To ešte len začne.“ Moderátor: „... na prezentáciu čili papričiek? Lebo ja som čítal niekde takú tú súťaž v jedení čili papričiek. A boli tam popisy také že výborná chuť, skvelý nástup.“ Čekovský: „Vynikajúca chuť, skvelý nástup, ale ááá (strasie sa)“ Moderátor: „Príjemná hrejivosť.“ viacerí hovoria naraz, nezrozumiteľné. Forgáč: „(nezrozumiteľné) ... aj dobrú chuť.“	- Daj ešte. Á! Jáj! - <u>Zlý nápad? – Hej, veľmi.</u> - <u>Jazyk už nemám.</u> (SMIECH) Á! - Nie, vodu nie. Voda to znásobuje. – Ako by to opisovali tí, ktorí chodia na prezentáciu chilli papričiek ... (VÝKRIK) Lebo ja som čítal niekde takú tú súťaž v jedení chilli papričiek a boli tam popisy také, že výborná chuť, skvelý nástup. - Vynikajúca chuť, skvelý nástup ale ... (VYKRIK) - Príjemná hrejivosť. Vyrovnáva chuť.

Miroslav: „Dá sa to aj ochutnať, ale v menšom množstve.“ Moderátor: „V menšom množstve.“ Miroslav: „Áno. Môžeme im dať?“ Moderátor: „Marián, ale pozor.“ Forgáč: „To ešte len začne, Marián. Ešte máš čas, kým to začne.“ Moderátor berie fľaštičku a hovorí Miroslavovi: „Dajte malíček.“ Miroslav: „Ja? Nie.“ Moderátor: „Fakt?“ Miroslav krúti hlavou. Moderátor: „Marián, si čávo.“ Hudák: „Keď videl Mariána...“ Moderátor: „Ak to výrobca nedá.“ Čekovský: „Tak ste mi to mali teraz dať.“ Miroslav: „Nech sa páči.“ Moderátor: „Je to jeho?“ Miroslav: „Áno, samozrejme. Aj pre ostatných.“ Moderátor: „Môžem im rozdať? Ako?“ Miroslav: „Áno. Po jednom.“ (podáva mu škatuľku s fľaštičkami) Tabaček: „V pohode? Bomby?“ Čekovský: „Bomby.“ Tabaček: „A že už sa potíš?“ Moderátor donesie škatuľku s fľaštičkami účinkujúcim, tí si postupne fľaštičky vyberajú: „Samoobsluha.“	- Dá sa to aj ochutnať, ale v menšom množstve. – V menšom množstve. - Áno. Môžem im dať? - Marián, ale pozor. – Ešte máš čas, kým to začne. – Dajte malíček. - Ja? - Fakt? – Nie. – Marián, si čávo. Ak to výrobca nedá ... - Tak ste mi to teraz mali dať. - Nech sa páči. – Je to jeho? – Áno. Samozrejme. Aj pre vás. (POTLESK) - Môžem ich rozdať? - Áno. - Ako si? – Dobre. - V pohode? A že už sa potíš? - Samoobsluha.
Čekovský: „Fúha. Zdravotník je tu?“ Hudák: „Je.“ Čekovský: „Tak dajte ešte.“ Moderátor: „Marián, hráš alebo naozaj to píše?“ Čekovský: „Silné to je, veľmi.“ Moderátor: „Ide to, hej.“ Čekovský: „A hlavne teraz to cítim všade.“ (chytá si hrdlo) Miroslav: „Tie s tými bielymi čiapočkami sú hanabera a tie majú okolo 350 000 tých scovillových jednotiek.“ Forgáč: „To je výborné. Habanero je perfektné.“ Moderátor: „A ako dlho to Mariánovi môže účinkovať, 2 200 000 scovillov.“ Miroslav: „Á, to za chvíľku prejde. Ono to začína účinkovať, veľmi je to príjemná chuť, všetko dobré a potom to chytí (drží si hrdlo) za krk a drží a drží.“ Čekovský vyvaľuje naňho oči, v hľadisku smiech. Moderátor: „Do rána si v poriadku, Marián.“ Tabaček: „A je pritom taký problém, že štípe dvakrát?“	- Fúha! Zdravotník je tu. – Je. (SMIECH) – Tak dajte ešte. - Marián, hráš alebo naozaj to píše? – Silné to je veľmi. - Ide to. – Teraz to cítim všade... - Tie s tými bielymi ... - Tie s tými bielymi čiapočkami sú habaner a ten má okolo 350 tisíc tých skvovillových jednotiek. – To je výborné. Habaňero (je) perfektné. – Ako dlho to Mariánovi môže účinkovať 2 milióny 200 skvovillových? - To zachvíľu prejde. Ono to začne účinkovať veľmi. Je to príjemná chuť. Potom to chytí za krk a drží a drží ... (SMIECH) - Do rána si v poriadku, Marián. - A je to pritom že štípe dvakrát? - Nie. – Toto nie. Toto sa dávkuje

Forgáč: „Nie. Čili nie.“ Miroslav: „Toto nie, toto sa dávkuje po kvapkách a oni sa spália v tenkom čreve, takže už na druhej strane to necítiť.“ Moderátor: „Opýtam sa, keď som sa pýtal na...“ Forgáč: „Budeš mať o čosi tenšie.“ Moderátor: „... na zábavné veci, milovníkov čili papričiek je aj na Slovensku...“ Miroslav: „Habadej.“ Moderátor: „Veľmi veľa. Mariánko, ideš ešte do toho?“ Čekovský: „Žijem, žijem ešte.“ Hudák: „Zapi to tým habanerom, tá je slabšia.“ Čekovský: „Klin sa klinom vybíja?“ Moderátor: „Dámy a páni, Miroslav Skovajsa, výrobca čili papričiek. Ďakujeme veľmi pekne.“ Miroslav: „Ďakujem pekne aj ja.“ Tabaček Čekovskému: „V pohode?“ (on prikývne) Moderátor: „A Marián Čekovský, hrdina tohto kola.“ Marián zatvára fľaštičku a zhlboka vydychuje. Moderátor: „Marián, do druhej nohy.“ Čekovský: „Už som si dal.“ (kašle) Miroslav: „Komu niet rady...“	po kvapkách a oni sa spália v tenkom čreve, takže už na druhej strane to necítiť. - Opýtam sa ... – Budeš mať ... - Keď som sa pýtal na fatálne veci a milovníkov chilli papričiek je na Slovensku ... – Habadej. - Veľmi veľa. Mariánko, ideš ešte do toho? – Žijem ešte. - Zapi to tým habanerom, tá je slabšia. (SMIECH) - Klin sa klinom vybíja? - Dámy a páni. Miroslav Skovajsa výrobca chilli papričiek. (POTLESK) Ďakujeme veľmi pekne. - Ďakujem pekne. - V pohode? – A Marián Čekovský hrdina tohto kola. Marián, do druhej nohy. (KAŠLANIE) - Už som si dal. (SMIECH)
▪ 13:10:15 hod. – 2. hosť – Eugen Pokorný – opravár lietadiel	
Moderátor: „Marián, žiješ?“ Čekovský: „Žijem, žijem.“ Forgáč: „To habanero je také, to habanero je veľmi chutné.“ Moderátor: „Si v pohode?“ Čekovský: „Uhm.“ (hlavu zvesí na stôl) Moderátor: „Lebo ideme do druhého kola, vieš. Chcem ho uviesť. Či môžem?“ Čekovský: „Poznáš tú pieseň? (spieva) Páli nás, páli nás.“ Moderátor: „Lebo chcem, aby sme boli štyria, piaty som ja a šiesty príde z tejto strany. Eugen prichádza.“ Do štúdia prichádza Eugen, víta sa s moderátorom a sadá si na miesto. Moderátor: „Pekne vás vítam, dobrý večer.“ Eugen: „Dobrý večer.“ Tabaček: „Dobrý večer.“ Moderátor: „Sme veľmi radi, že ste prišli. Pán Eugen, ideme hádať vaše povolanie. Nemusíte teraz nič, len sed'te. A tu sa bude diať množstvo vecí. Mišo, pod'. Hudák: „Eugen píše rozprávky pre deti, kde sám	- Marián, žiješ? – To habanero je veľmi chutné. – Si v pohode? (SMIECH) Lebo ideme do druhého kola, vieš? Chcem ho uviesť, či môžem. – Poznáš tú pieseň? (SPEV) „Páli nás, páli nás ...“ - Lebo chcem, aby sme boli štyria. Piaty som ja a šiesty príde Eugen z tejto strany. Eugen prichádza. (POTLESK) Pekne vás vítam. Dobrý večer. - Dobrý večer. - Sme veľmi radi, že ste prišli. Pán Eugen, ideme hádať vaše povolanie. Nemusíte teraz nič, len sed'te. Ale tu sa bude diať množstvo vecí. Mišo, pod'. - Eugen píše rozprávky pre deti.

vystupuje ako hlavný hrdina.“ Čekovský: „Eugen je hudobný skladateľ.“ Hudák: „Suchoň.“ Čekovský: „Osobne.“ Tabaček: „Mne prišlo, že on, pán Eugen hrá na v kostole tú vec, orgán.“ Forgáč: „Ja by som povedal, že pán Eugen skúma rodokmene slávnych rodov na Slovensku.“ Moderátor Eugenovi: „Evidentne vám ide	Kde sám vystupuje ako hlavný hrdina. (SMIECH) – Eugen je hudobný skladateľ. – Suchoň! – Osobne. – Mne prišlo, že pán Eugen hrá ... V kostole tú vec, orgán. – Ja by som povedal, že pán Eugen skúma rodokmene <u>slávnych rodov na Slovensku.</u> - Evidentne vám ide z tváre niečo
z tváre niečo veľmi pokojné, niečo tak trochu vzdelania, teda dosť vzdelania, a presne to, čo chalani hovorili, to znamená aj kusisko umenia. Či toto je to povolanie, nevieme, vy sa to o chvíľočku dozviete, vy až o malú chvíľočku. Ale najskôr indícia. A tá indícia je.“ Eugen: „Aby sa opäť odlepilo.“ Hudák: „Aby sa opäť odlepilo.“ Moderátor: „A teraz ten servis pre vás, lebo nepochybujem, že aj vy ste si zatipovali a teraz na to čakáte. Nech sa páči.“ Na obrazovke text: „Opravár lietadiel“. Čekovský: „Ťažké.“ Tabaček: „Niečo pečie a dáva tam niečo, aby sa to odlepilo.“ Moderátor: „Aj v tomto je Inkognito veľmi zaujímavé, že môžete s nami hrať alebo, keďže už to viete, evidovať tie pochody myšlienkové, kde asi tak sa nachádzajú moji štyria kamaráti. Ktorý z nich začne?“	veľmi pokojné, niečo tak trochu vzdelanie, tak dosť vzdelania. A presne to, čo chalani hovorili aj kusisko umenia. Či toto je to povolanie, nevieme. Vy sa to o chvíľu dozviete. Vy až o malú chvíľočku, ale najskôr indícia. A tá indícia je? – Aby sa opäť odlepilo. - Aby sa opäť odlepilo. – A teraz ten servis pre vás, lebo nepochybujem, že aj vy ste si zatipovali a teraz na to čakáte. (GONG) Nech sa páči. - Ťažké. – Niečo pečie a dáva tam niečo, aby sa to ... – Aj v tomto je Inkognito veľmi zaujímavé, že môžete s nami hrať alebo keďže už to viete, evidovať tie myšlienkové pochody, kde asi tak sa nachádzajú moji štyria kamaráti. Ktorý z nich začne?
Eugen: „Marián.“ Čekovský: „Ďakujem pekne.“ Hudák: „Tak čo myslíš? Vyrába leukoplasty, nie?“ Čekovský: „Uhm, aby sa dobre odlepili.“ Hudák: „Lebo sú len dva druhy leukoplastov, také, čo sa nedajú prilepiť a také, čo sa nedajú odlepiť. Normálne som ešte nemal nikdy.“ Čekovský: „A najhoršie, keď ich tak veľmi citlivo strhnú. To je milé.“ Moderátor: „To sú depilačné už, to je iné.“ Čekovský: „Tam je p alebo b?“ Forgáč: „Debilačné.“ Moderátor: „Odchádzaš s b, prichádzaš v nádeji, že tam je p, ale odchádzaš ako s b.“ Čekovský: „Okej.“	- Marián. – Ďakujem pekne. – Tak čo myslíš? Milan mám leukoplasty, nie? - Hm, aby sa prilepili. – Lebo sú len dva druhy leukoplastov, také čo sa nedajú prilepiť a také čo sa nedajú odlepiť. (SMIECH) Normálne som ešte nemal nikdy. - A najhoršie, keď ti to tak veľmi citlovi strhnú. To je milé. - Ale to sú depilačné. To je iné. - Tam je „P“ alebo „B“? - Debilačné. – Odchádzaš s „B“ prichádzaš v nádeji, že tam je „P“, odchádzaš ako „B“. - Okej. Eugen, vy niečo vyrábate? - Nevyrába. – Do kelu. Nevyrábajú.
▪ 13:12:44 – 13:20:19 hod. – prerušenie upútavkovým a reklamným blokom ▪ 13:20:43 hod. – v pravom hornom rohu označenie: „TXT“, „777“ a symbol „“ v krúžku	

Čekovský: „Eugen, vy niečo vyrábate?“ Moderátor: „Nevyrába.“ Čekovský: „Do kelu, nevyrábajú.“ Tabaček: „Aby sa opäť odlepilo. No, takto, pracujete s ľuďmi?“ Moderátor: „Nie.“ Tabaček: „No tak nie teda.“ Forgáč: „A čakal som chvíľu na rozmýšľanie, ste mi ju nedali.“ Forgáč: „Eugen, vy sa teda venujete niečomu, čo ak je prilepené, tak je to nežiaduce, áno?“ Moderátor: „Takto by som nehm, nie.“ Tabaček: „Ale...“ Forgáč: „Nie? Takto by som to netoto?“ Moderátor: „Takto by som to netoto. Aby to netoto.“ Tabaček: „Možno známky, nie?“ Moderátor: „Takto nie. Mišo, pod.“ Hudák: „Dobre. Eugen, pomerne štandardná otázka, ale dostaneme sa asi o krok ďalej.“ Moderátor: „Mišove štandardné otázky sú: ste muž? A či prichádza iná?“ Hudák: „Práca, ktorú vykonávate, je práca, s ktorou sme sa mohli stretnúť?“ Moderátor: „Mohli.“ Hudák: „Je pravdepodobné, že sme sa stretli?“ Moderátor: „Určite áno.“	Eugen, vy niečo vyrábate? - Nevyrába. – Do kelu. Nevyrábajú. - Aby sa opäť odlepilo. No, takto. Pracujete s ľuďmi? - Nie. - Tak nie teda. – Čakal som chvíľu na rozmýšľanie, ste mi ju nedali. Eugen, vy sa teda venujete niečomu, čo ak je prilepené tak je to nežiaduce, áno? – Takto by som to ... Nie. – Takto by som to netoto? – Takto by som to netoto. Aby to netoto. – Možno známky, nie? – Mišo, pod. – Dobre. Eugen, pomerne štandardná otázka, ale dostaneme sa asi o krok ďalej... - Mišové štandardné otázky sú ste muž? (SMIECH) A či prichádza iná? - Práca, ktorú vykonávate je práca, s ktorou sme sa mohli stretnúť? - Mohli. – Je pravdepodobné, že sme sa stretli. – Určite áno.
Hudák: „Nič nevyrába, to už vieme. Nebude to ani žiadne remeslo s najväčšou pravdepodobnosťou. Mohla by to byť nejaká služba, tak sa pýtam, či to je služba teda?“ Moderátor: „Môže to byť služba, áno.“ Hudák: „S ľuďmi nepracuje Eugen. (pozrie sa na Čekovského, ktorý si pretiera oko prstom) Ty si si to dal do oka? Prepáčte. Ale môj veľmi dobrý priateľ si niečo urobil teraz a sám nerozumie, čo.“ Čekovský: „Nie, nič sa nedeje, okej.“ Moderátor: „Tvoj jednookový priateľ.“ Tabaček: „Vypol si 3D.“ Forgáč: „Neverím, že si si dal tie prsty z toho...“ Hudák: „Ešte si neskúšal ucho a nos. Prosím.“ Moderátor: „Mišo.“ Hudák: „Vy už robíte túto prácu dlho, Eugen?“ Moderátor: „Áno.“ Hudák: „To znamená, že to robíte celý život, dobre tomu rozumíte?“ Moderátor: „Áno, budeme sa potom rozprávať, kde budem presnejší.“ Hudák: „Aby sa opäť odlepilo? Ale čo,	- Nič nevyrába. Už vieme. Nebude to ani žiadne remeslo s najväčšou pravdepodobnosťou. Mohla by to byť nejaká služba. Tak sa pýtam, či to je služba? – Môže to byť služba. Áno. – S ľuďmi nepracuje Eugen. Ty si to dal do oka? Prepáčte, ale môj veľmi dobrý priateľ si teraz niečo urobil. A sám nerozumie čo. – Nie, nič sa nedeje. Okej. (SMIECH) - Tvoj jednookový priateľ. - Vypol si 3D. - Neverím, že si si dal tie prsty z toho ... – Ešte si neskúšal ucho a nos. Prosím. – Mišo, pod. - Vy už robíte túto prácu dlho, Eugen? – Áno. – To znamená, že to robíte celý život. Dobre tomu rozumíte. – Áno. Budeme sa potom rozprávať, kde budem presnejší. – Aby sa opäť odlepilo? A čo preboha? – Lietadlo. – Od

preboha? “ Čekovský: „Lietadlo. “ Hudák: „Od zeme. “ Tabaček: „Opäť. Že aby zas mohlo štartovať. Žeby tankoval lietadlá? “ Hudák: „Nosíte pri výkone vašej práce pracovný odev? Používate pracovný odev. “ Moderátor: „Nosí. “ Hudák: „Je to bezpečnostný odev? To znamená, chráni vás pred niečím? “	zeme. – Opäť? Aby zas mohlo štartovať? Že by tankoval lietadlá? – Nosíte pri výkone vašej práce, pracovný odev? Používate pracovný odev? – Nosí. - Je to bezpečnostný odev? To znamená, chráni vás pred niečím? – Áno.
Moderátor: „Áno, áno. Ak vnímame aj, ja neviem, špinu, tak áno. “ Forgáč: „Iste. “ Moderátor: „Lebo chráni, hej. “ Hudák: „Áno, áno, áno. “ Moderátor: „Čakal si, že bude súvetie. “ Hudák: „Jasné. “ Čekovský: „Dáva si pozor, dávaš si pozor. “ Tabaček: „Aby sa opäť... môže niečo čistiť, akože odstraňovať. “ Čekovský: „Aby sa opäť odlepilo? Žuvačka aby sa odlepila? “ Hudák: „No, musíme prísť na to, že čo sa má odlepiť. Je dobré, keď sa to, čo je v indicii ukryté, odlepi, áno? “ Moderátor: „Je. “ Hudák: „Možnože to je blbosť, čo tu odznelo, že lietadlo od zeme, ale tak ako... To niečo sa odlepuje od zeme? “ Moderátor: „Áno. “ Tabaček: „Žeby až? “ Čekovský: „Keď to je tak, tak som to bol ja.	Ak vnímame aj ... Ja neviem. Špinu, tak áno. – Iste. – Lebo chráni. - Áno. - Čakal si, že bude súvetie. - Jasné. – Dávaš si pozor. - Aby sa opäť ... Môže niečo čistiť, odstraňovať. – Aby sa opäť odlepilo? Žuvačka by sa odlepila? – No, musia prísť na to, že čo sa má odlepiť. Je dobré, keď sa to, čo je v indicii ukryté odpelí, áno? – Je. – Možno, že to je blbosť čo tu odznelo, že lietadlo od zeme, ale ako... To niečo sa odlepuje od zeme? – Áno. - Žeby až? – Keď to je tak, tak som to bola ja! (SMIECH)
<i>Keď to tak nie je, nebol som to ja. “</i> Tabaček: „Všetko letí, čo má krídla. “ Hudák: „Aby sa opäť odlepilo. Lietadlo je zaparkované, natankuje do toho. “ Čekovský: „Musí urobiť špeciálnu obhliadku, musí urobiť špeciálny okruh okolo lietadla. My to vieme, piloti. “ Forgáč: „Ty si pilot! “ Čekovský: „No a nie? “ Forgáč: „A čo ty už si plachtár? “ Čekovský: „No, ešte mi chýba 30 hodín. Ale už na tom makám, hej. “ Hudák: „A ja mu robím letušku. “ Čekovský: „A hovorí mi, tu máš le-tušku. “ Forgáč: „Veľmi blbo sa obsluhuje vo vetroni. “ Čekovský: „No a čo. “ Hudák: „Ale ja to zvládam. Trošku mi zavadzia uniforma. “ Forgáč: „Podávaš mu sáčky. “	Keď to tak nie je, nebol som to ja. - Všetko letí čo má krídla ... - Aby sa opäť odlepilo. Lietadlo je zaparkované, natankuje do toho ... – Musí urobiť špeciálnu obhliadku. Musí urobiť špeciálny okruh okolo lietadla. My to vieme piloti. – Ty si pilot. - A nie? – A čo ty už si plachta? – No, ešte mi chýba ... Tridsať hodín, ale už na tom makám. – Ja mu robím letušku. (SMIECH) - A hovorí mi „Tu máš let tušku.“ - Veľmi blbo sa obsluhuje vo vetroni. – No a čo? Ale ja to zvládam. – A čo? Trošku. - Trošku mi zavadzia uniforma. - Podávaš mu sáčky. – Nosí kávu.

Čekovský: „Kávu nosí.“ Hudák: „No, Eugen, vy pracujete na letisku?“ Moderátor: „Áno.“ Tabaček: „Hi!“ Forgáč: „No, tak je to tak.“ Hudák Čekovskému: „Tak si to bol ty potom.“ Tabaček: „Ale toto si ty.“ Forgáč: „Aby sa lietadlo opäť odlepilo...“ Hudák: „To si ty, sýty hladnému...“ Moderátor: „Tak mu to nechajte.“	- No, Eugen. Vy pracujete na letisku? – Áno. - No, tak je to tak. – Tak si to bol ty potom. – Ale toto si ty. - Aby sa lietadlo opäť odlepilo. - Si teraz ... - To si ty. Sýty hladnému ... - Tak mu to nechajte. – Nie,
Čekovský: „Nie, musím to byť. Ja som si toto lízol (ukazuje fľaštičku čili) a mám už dost.“ Hudák: „Nie, ale musím k tomu dobehnúť ešte, lebo kým by sa opýtal správne, tak ešte tam je veľa medziotázok. Môže robiť všeličo možné.“ Tabaček: „LT-čko. Letecký technik.“ Forgáč: „Letový dispečer môže byť.“ Hudák: „Dá sa povedať, že nejakým spôsobom servisujete lietadlá, Eugen?“ Moderátor: „Áno.“ Forgáč: „Áno. Tak je to letecký mechanik.“ Tabaček: „Spýtaj sa, či je to z kovu.“ Hudák: „Vyrábate figúrky zo šúpolia?“ Moderátor: „Čakal som túto, Marián, veľmi kamarátsku otázku voči tebe.“ Forgáč: „Áno, nahrávačku.“ Tabaček: „Džentlmenský ťah.“ Čekovský: „Boli ste niekedy v Lučenci?“ Hudák: „Marián!“ Tabaček: „Samozrejme, že bol.“ Moderátor: „Jasné.“ Hudák: „Neblbni.“ Čekovský: „Lebo v Lučenci je môj kamarát, volá sa Marián Sloga, on je letec, pilot. Môj kamarát dobrý. Poznáte ho? Mariána Sloga?“ Hudák: „To nie je súťažná otázka, prosím.“ Čekovský: „Asi nepozná.“ Hudák: „Marián, opýtaj sa, čo robí.“ Čekovský: „Tak podľa mňa vy pracujete na letisku a ste inžinier, technik, takzvaný letecký...“ Tabaček: „Údržbár, technik.“ Hudák: „Mechanik.“ Čekovský: „Údržbár nemôže byť. Mechanik... (zaznie víťazný gong) lietadiel.“ Hudák: „Bravo!“	<u>nemusí to byť. Ja som toto lízol, ja mám dost. – Nie, ale musím k tomu dobehnúť, lebo ešte kým by sa opýtal správne, tak tam je veľa otázok. Medziotázok. Môže byť všeličo možné.</u> - LT-éčko. Letecký technik. - Letový dispečer môže byť. - Dá sa povedať, že nejakým spôsobom servisujete lietadlá? - Áno. – Áno, tak je to letecký mechanik. - Spýtaj sa, či to je z kovu. - Vyrábate figúrky zo šúpolia? (SMIECH) - Čakal som túto ... Marián, kamarátsku otázku voči tebe. - Boli ste niekedy v Lučenci? (SMIECH) – Marián! - Samozrejme, že bol. – Jasné. - Lebo v Lučenci je môj kamarát. Volá sa Marián Sloga, on je letec-pilot. Môj kamarát. <u>Poznáte ho? Marián Sluka?</u> - To nie je súťažná otázka, prosím. - Asi nepozná. – Marián, opýtaj sa čo robí. – Podľa mňa, vy pracujete >na letisku a ste inžinier-technik, takzvaný letecký ... - Údržbár. – Údržbár nemôže byť. - Mechanik. – Mechanik ... (ZVUK) - Lietadiel. – Lietadiel. – Bravó. - To si dal veľmi pekne.
▪ 13:25 hod.	
Tabaček: „No to si dal veľmi pekne. To si dal ale, že odlepilo.“	

Hudák: „Ako mne mohlo to šúpolie do toho prísť, ja neviem.“ Čekovský: „Neviem.“ Tabaček: „Náhoda.“ Moderátor: „Marcel sa pýtal, či je dôležité, aby to bolo na zemi, je dôležité, aby to bolo vo vzduchu a aby to bolo bezpečné samozrejme. Pretože lietadlá musia byť hlavne vo vzduchu. A s nami sedí pán Eugen Pokorný, ktorý je tu dnes ako reprezentant povolania opravár lietadiel alebo teda letecký mechanik. Ale pozor, my sme sa tak dohovárali a povedal som, že počas rozhovoru vysvetlím a dopoviem, je toto pilot, ktorý to robí od svojho útleho detstva, ktorý lietal skoro na všetkom, čo lietať môže a vie, a je to doteraz, môžem to povedať?“ Eugen: „Nech sa páči.“ Moderátor: „Lebo slovo najstarší sa mi nevyslovuje dobre, ale jeden z troch najstarších aktívnych pilotov v súčasnosti pán Eugen Pokorný. A môžem povedať aj ten vek?“ Eugen: „Nech sa páči.“ Moderátor: „V nádhernom zdraví a v kondícii 83-ročný človek, ktorý ešte stále pilotuje lietadlo.“ Forgáč: „Wau.“ (potlesk)	- Ako mne mohlo to šúpolie do toho prísť. No, neviem. - Náhoda. – Marcel sa pýtal, či je to dôležité, aby to bolo na zemi. Je dôležité, aby to bolo vo vzduchu, a aby to bolo samozrejme bezpečné, pretože lietadlá musia byť hlavne vo vzduchu a s nami sedí pán Eugen Pokorný. Ktorý je tu dnes <u>ako reprezentant povolania opravár lietadiel alebo teda letecký mechanik</u>. Ale pozor, my sme sa tak dohovárali a povedal som, že počas nášho rozhovoru vysvetlím a dopoviem. Je to pilot, ktorý to robí od svojho útleho detstva, ktorý lietal skoro na všetkom, čo lietať môže a vie. Je to doteraz ... <u>Môžem to povedať? – Nech sa páči.</u> <u>- Lebo slovo najstarší sa mi</u> nevyslovuje dobre. Ale jeden z troch najstarších aktívnych pilotov v súčasnosti, pán Eugen Pokorný. A môžem povedať aj ten vek? <u>- Nech sa páči. – V nádhernom zdraví a kondícii 83-ročný človek,</u> ktorý ešte stále pilotuje lietadlo. (POTLESK) – Tak to áno.
Hudák: „Tak to áno.“ Forgáč: „Ujo Eugen. A ešte prezrad'te nám, ktorý naozaj máme lietadlá a lietanie radi, na čom si ešte zalietate.“ Eugen: „Na čom teraz?“ Moderátor: „To je veľmi dôležité, lebo počúvaj dobre.“ Eugen: „Na čom lietam?“ Moderátor: „Áno, to opäť zvyšuje váš kredit.“ Eugen: „Lietam na lietadle, ktoré sme si sami vyrobili.“ Forgáč: „Čiže na ultralighte?“ Eugen: „Neni to ultralight. Je to klasické lietadlo Piper J-3, je to staré lietadlo ešte z roku 1938, áno, replika, ktoré sme si sami postavili.“ Forgáč: „To je úžasné.“ Moderátor: „Jediné, na čom ste nelietali, vy ste mi to povedali, že sú stíhačky, lebo ja som čistý civil.“ Eugen: „Ja som čistý civil.“	- Ujo Eugen. Ešte prezrad'te nám, ktorí máme lietadlá a lietanie radi. Na čom si ešte zalietate? – Na čom... - To je veľmi dôležité, lebo počúvaj dobre. – Na čom lietam? - Áno. – To opäť zvyšuje váš kredit. – Lietam na lietadle, ktorý sme si sami vyrobili. - Či na ultralajte? – Nie je to ultralajt. Je to klasické lietadlo Pajper J3. Je to staré lietadlo z roku 1938 a replika, ktorú sme si sami postavili. – To je úžasné. – Jediné na čom ste <u>nelietali je ... Vy ste mi to povedali sú to stíhačky, lebo</u> ja som čistý civil. – Ja som ... - Ale vy ste mi povedali aj

Moderátor: „Ale vy ste mi povedali aj veľmi zaujímavú vec. Ja viem, že od vás by som to asi nedostal, tak poviem to ja. Keď sme sa rozprávali pred Inkognitom, že: ja som vyžral tie najkrajšie letecké roky, pretože vy ste ešte v časoch veľkého totalitného režimu mal tú výsadu, že ste boli pilotom dopravných lietadiel v Československých aerolíniách. Koľko ste tam lietal, ako dlho?“ Eugen: „Ja som sa vlastne prepracoval	<u>velmi zaujímavú vec. Ja viem, že od vás by som to asi nedostal.</u> Poviem to ja. Keď sme sa rozprávali pred Inkognitom, že ja som vyžral tie najkrajšie letecké roky, pretože vy ste ešte v časoch veľkého totalitného režimu mal tú výsadu, že ste boli pilotom dopravných lietadiel v Československých aerolíniách. Koľko ste tam lietal? Ako dlho? – Ja som sa
z funkcie leteckého mechanika až do funkcie pilota. V Československých aerolíniách som pracoval od '59 roku. Predtým som pracoval aeroklube mechanika, vypracoval som sa na pilota, 25 rokov som lietal na dopravných lietadlách, z toho 11 rokov som lietal na turbovrtuľových Iliušin-18.“ Forgáč: „Il-14, Il-18.“ Eugen: „To sme lietal Európu, Afriku, potom ten zbytok 14 rokov som lietal diaľkové linky z Il-62 po celom svete okrem Južnej Ameriky a Japonska.“ Moderátor: „A zaspomínajte na tie časy a porovnajte ich so súčasnými. Dnes je to samozrejme veľký a krutý biznis, vtedy to bola ešte zábava alebo už vtedy to o bolo...“ Eugen: „Samozrejme, že museli sme splňať určité podmienky, ale podstatne lepší život bol letecký ako toho času je.“ Moderátor: „Užili ste si to zahraničie?“ Eugen: „Veľmi. Sme lietal celú Európu, Stredný východ, Ďaleký východ, Bombaj, Singapur, Jakarta, Hanoj, Sajgon. Na západ som lietal New York, Montreal, Havana, Mexico City. Čiže polietal som sa a všade sme boli na pobyte.“ Moderátor: „To znamená?“ Eugen: „To znamená, že napríklad keď som mal napríklad trip dole na Ďaleký východ, tak sme boli, leteli sme do Bombaja, v Bombaji sme boli týždeň, vymenila nás posádka, pokračovali sme cez Kuala Lumpur, do Singapuru, týždeň pobytu v Singapure a späť zase cez Bombaj domov.“	vlastne prepracoval z funkcie leteckého mechanika až do funkcie pilota. U Československých aerolíniách som pracoval od 59. roku. Predtým som robil v aeroklube mechanika, vypracoval som sa na pilota ... 25. rokov som lietal na dopravných lietadlách. z toho 11 rokov som lietal na turbo vrtuľových ... To sme lietal Európu, Afriku. Potom ten zbytok 14 rokov som lietal diaľkové linky s IL 62. Po celom svete okrem Južnej Ameriky a Japonska. - A zaspomínajte na tie časy a porovnajte ich so súčasnými. Dnes je to samozrejme veľký a krutý biznis. Vtedy to bola ešte zábava alebo už vtedy to bolo... - Samozrejme, že museli sme splňať určité podmienky, ale v podstate lepší letecký život bol ako toho času je. - Užili ste si to zahraničie? - Veľmi. Lietali sme celú Európu, Stredný východ, Ďaleký východ, Bombaj, Singapur, Jakarta. Hanoj, Sajgon. Na západ som lietal New York, Montreal, Havana, Mexico City. Čiže polietal som. A všade sme boli na pobyte. – To znamená, že napríklad, keď som mal dolet na Ďaleký východ, tak sme leteli do Bombaja, <u>v Bombaji sme boli týždeň, vymenila nás posádka pokračovali</u> sme cez Kuala Lumpur do Singapuru, týždeň pobytu v Singapure a späť zase cez Bombaj domov.

<i>Lietali sme do Hanoja cez Taškent. Najďalší let som absolvoval na Fidži. “</i> Forgáč: „Wau, Suva. “	Lietali sme do Hanoja cez Taškent. Najďalší let som absolvoval na Figi. – Wau.
Eugen: „Viezli sme tam ľudí z Golanských výšin, čo boli OSN vojská. “ Moderátor: „Spomínate na to nepochybne veľmi rád. “ Eugen: „Veľmi rád. “ Moderátor: „Ale vaša ďalšia generácia takisto sa tomu venuje, lebo syn je takisto pilot, takisto pilotuje dopravné lietadlá v Čechách. “ Eugen: „Áno, je v Českých aerolíniách. “ Moderátor: „Vy ste povedali, že dnes by sa mal vrátiť zo Soulu, ale to je nič, to je len týždňovka, šup-šup. Takže už také iné užívanie. Povedzte, trúfli by ste si na pilotovanie súčasných lietadiel, ktoré sú preplnené elektronikou? “ Eugen: „Občas som mal možnosť si zalietat' so synom na simulátore, je to iná technika dnes, ale dá sa to zvládnuť. “ Moderátor: „Napĺňalo by vás to stále? “ Eugen: „Áno, áno. “ Moderátor: „Takže keď si zalietate, už je to veľká vášeň, veľká radosť. Ako často ste vo vzduchu? “ Eugen: „No minulý týždeň som bol v Nitre napríklad. A zajtra letím do Maďarska. “ Forgáč: „Na tom Piperi? “ Eugen: „Na tom Piperi, áno. “ Moderátor: „Bola to radosť. Piloti sa poznajú aj podľa toho, že si hovoria, koľko majú nalietaných hodín. Koľko máte vy? “ Eugen: „Niečo cez 15 000 hodín. “ Forgáč: „Fú! “ Moderátor: „Nie je veľa pilotov na Slovensku, ktorí majú takéto nálety. Jeden z nich bol tu. Veľký potlesk vás poprosím pre pána, ktorý sedel vedľa nás, pán Eugen Pokorný. “ Diváci aj účinkujúci tleskajú.	- Viezli sme tam ľudí z golanských výšin, čo boli OSN vojská. - Spomínate na to nepochybne veľmi rád. – Veľmi rád. – Ale vaša ďalšia generácia sa rovnako tomu venuje, lebo syn je rovnako pilot, rovnako pilotuje dopravné lietadlá v Čechách. – Áno. Je v českých aerolíniách. – Vy ste povedali, že dnes by sa mal vrátiť zo Soulu, ale to je nič. To je len týždňovka. Šup, šup. Takže už také iné užívanie. Povedzte, trúfli by ste si na pilotovanie súčasných lietadiel, ktoré sú preplnené elektronikou? - Občas som mal možnosť zalietat' si so synom na simulátore. Je to iná technika dnes, ale dá sa to zvládnuť. - <u>Napĺňalo by vás to stále. – Áno.</u> - <u>Takže, keď si zalietate je to úplne iná vášeň, veľká radosť.</u> Ako často ste vo vzduchu? - <u>Minulý týždeň som bol napríklad v Nitre. A zajtra letím do Maďarska.</u> – Na tom pajpri? - Na tom pajpri. Áno. - Bola to radosť. Piloti sa poznajú aj podľa toho koľko majú nalietaných hodín. Koľko máte vy? – Vyše cez 15-tisíc. - Fú! – Nie je veľa pilotov na Slovensku, ktorí majú takéto nálety. Jeden z nich bol tu. Veľký potlesk vás poprosím ... Pre pána, ktorý sedel vedľa nás. (POTLESK) Pán Eugen Pokorný.
▪ 13:30:18 hod. – 3. hosť – Zuzka Tanglmayerová – výrobkyňa tort	
Moderátor: „Sme veľmi radi, že prichádzate k nám do Inkognita, že vás máme aj takto máme možnosť spoznať, lebo je to vždy veľmi, veľmi príjemné. A takto to bude aj v treťom kole. Dáma príde, volá sa Zuzka. “ Do štúdia prichádza Zuzka, víta sa s moderátorom a sadá si na miesto.	Sme veľmi radi, že prichádzate k nám do Inkognita, že vás aj takto máme možnosť poznať, lebo je to vždy veľmi veľmi príjemné, A takto to bude aj v treťom kole. Príde dáma, volá sa Zuzka. (POTLESK)

Tabaček: „Dobrý deň.“ Moderátor: „Zuzi.“ Zuzka: „Dobrý večer.“ Moderátor: „Dobrý večer. Zuzka Tanglmayerová. To „t“ ma pomýlilo v priezvisku. Zuzi, my sme si povedali, že si môžeme teda tykať...“ Zuzka: „Áno.“ Moderátor: „Nebude ti to teda prekážať. Už tykám, vidíš. Môžu aj chalani?“ Zuzka: „Určite áno.“ Forgáč: „Ďakujeme.“ Hudák: „Čau, ahoj Zuzka, čau.“ Moderátor: „Zuzka je veľmi sympatická dáma mladá, ktorá sa venuje svojmu povolaniu, ale akému?“	- Dobrý deň. - Zuzi? - Dobrý večer. - Dobrý večer. Zuzi Tanglmayerová, to „tm“ to ma pomýlilo v priezvisku. Zuzi, my si povedali, že si môžeme tykať. – Áno. – Nebude ti to prekážať. Už tykám, vidíš? Môžu aj chalani? – Určite áno. - <u>Dakujeme.</u> – <u>Ahoj, Zuzka.</u> – <u>Zuzka je veľmi sympatická dáma.</u> Mladá, ktorá sa venuje svojmu povolaniu, ale akému?
Hudák: „Zuzka je produkčná.“ Moderátor: „Alebo?“ Čekovský: „Pracuje s deťmi.“ Moderátor: „Oblasť?“ Tabaček: „Oblasť? Permakultúra.“ Moderátor: „Natipujme, Marcel.“ Forgáč: „Permakultúra?“ Moderátor: „To je záhradníctvo.“ Forgáč: „Áno, áno, okej. Naftové vrty.“ Moderátor: „Trebárs. Zuzi, dajme im indíciu, lebo sa zbláznili evidentne.“ Zuzka: „Bez výťahu.“ Moderátor: „Bez výťahu. Opäť jedna z tých pekných indícií, priamych. Ale nie prvoplánových. Toto je inak to povolanie.“ (zaznie gong, na obrazovke sa objaví text: „Výrobkyňa tort“) Bez výťahu. Dajte si to dokopy, či to funguje. Zuzi, koho si vyberieš? Štyria chlapi.“	- <u>Zuzka je produkčná.</u> – <u>Alebo?</u> - <u>Pracuje s deťmi.</u> – <u>Oblasť?</u> - Oblasť permakultúra. – Zatipujme. - Permakultúra? – Záhradníctvo. - Ano. Naftové vrty. (SMIECH) - Zuzi, dajme im indíciu, lebo sa zbláznili a vyberte. - <u>Bez výťahu.</u> – <u>Bez výťahu.</u> <u>Opäť jedna z tých pekných indícií, priamych ale nie prvoplánových.</u> Toto je inak to povolanie. (GONG) Bez výťahu. Dajte si to dokopy, či to funguje. Funguje. Zuzi, koho si vyberieš? Štyria chlapi. – Michala. Začnime
Zuzka: „Michala, začnime od začiatku.“ Hudák: „Zuzka, máme mať dojem z tejto indície, že niečo stúpa hore?“ Moderátor: „Môže byť, áno.“ Čekovský: „Daj si tú štyrku preč.“ (na tablete je číslo 4) Moderátor: „To už mám pripravenú pre teba. Mám tam štvorku?“ Forgáč: „No, ale to nevadí.“ Hudák: „Daj to na 3,14, prosím ťa.“ Čekovský: „Prepáč. (Hudákovi) Som ti získal čas, vieš.“ Hudák: „Mal som myšlienku, ale počas toho zbytočného času som ju stratil. Ale díky inak. Fakt díky.“	<u>od začiatku.</u> – <u>Zuzka, máme mať dojem z tejto indície, že niečo stúpa hore?</u> – <u>Môže byť. Áno.</u> - <u>Daj si tú štvorku preč.</u> - To už mám pripravenú pre teba. Mám tam štvorku? - No, ale ... – <u>Daj to na 3,14. Prosím ťa. – Prepáč.</u> <u>Som ti získal čas, vieš? – Mal som myšlienku a počas toho zbytočného času som ju stratil. (SMIECH) Ale díky! Fakt díky.</u>

Moderátor: „Ale vrátim ťa, máme pocit, že niečo by mohlo stúpať hore.“ Hudák: „Máme pocit, že niečo by mohlo stúpať hore. Nemusí to nevyhnutne byť niečo hmatateľné, môže to byť napríklad pokojne aj teplý vzduch alebo hocičo iné.“ Forgáč: „Alebo koeficient alebo hodnoty na burze.“ Hudák: „Alebo áno. To, čo stúpa hore, sa nedá fyzicky chytiť do ruky, však? (moderátor posunie číslo) Dá sa chytiť.“ Moderátor: „Dá.“ Hudák: „Dobre, dobre, dobre, dobre.“ Čekovský: „A už keď to držíme v ruke teda, je to z dreva?“ Moderátor: „Nie.“	- Ale vrátim ťa. Máme pocit, že niečo by mohlo stúpať hore. - Máme pocit, že niečo by mohlo stúpať hore. Nemusí to byť nevyhnutne niečo hmatateľné, môže to byť pokojne aj teplý vzduch, aj niečo iné. – Alebo koeficient alebo hodnoty na <u>burze. – Alebo áno. To, čo stúpa hore sa nedá fyzicky chytiť do ruky, však?</u> Dá sa chytiť. – Dá. – Dobre. Dobre. - A už keď to teda držíme v ruke, je to z dreva? (SMIECH)
Čekovský: „Z kovu, daj z kovu, z kovu.“ Tabaček: „Takže to, čo stúpa hore, je nejaký predmet?“ Moderátor: „Volajme to tak.“ Tabaček: „Alebo objekt, alebo niečo.“ Moderátor: „Je niečo hmatateľné.“ Tabaček: „Niečo hmatateľné, stúpa hore a nie je to z dreva.“ Čekovský: „Bohužiaľ, asi to bude z kovu. Skús.“ Tabaček: „Tak hneď, že by som...“ Forgáč: „Jasné, jasné.“ Tabaček: „Je to, čo stúpa hore, z kovu?“ Moderátor (posunie číslo): „Ty nepočúvaj Mariána.“ Tabaček: „Nie je, tipujem.“ Moderátor: „Ty máš celkom dobrú dedukciu.“ Hudák: „Nie vždy to vyjde, no. Dokonca mám pocit, že to snád' ešte ani nikdy nevyšlo, nie?“ Čekovský: „Vyšlo to, ale tebe.“ Forgáč: „Vyšlo to, raz už bolo z kovu.“ Moderátor: „Dobre, dostali ste preč veľa možností.“ Forgáč: „Je dôležité, aby ten objekt stúpala nahor?“ Moderátor: „Nie je to dôležité.“	- Nie. – Z kovu. – Ciže to čo stúpa hore, je nejaký predmet? - Volajme to tak. – Alebo objekt alebo niečo. – Niečo hmatateľné. - Hmatateľné, stúpa hore a nie je to z dreva. – Bohužiaľ, asi to bude z kovu. Skús. – Tak hneď, že by som ... – Jasné. – Je to, čo hore stúpa z kovu? Nie je. - Ty nepočúvaj Mariána. Ty máš celkom dobrú dedukciu... – Nie vždy to výjde. Dokonca mám pocit, <u>že to snád' ešte ani nevyšlo.</u> - Nie. Vyšlo, ale tebe. – Vyšlo. Raz už bolo z kovu. – Dobre, dostali ste preč veľa možností. - Je dôležité, aby ten objekt stúpala nahor? – Nie je to dôležité.
Forgáč: „Akože či je to...“ Čekovský: „Je to bezpredmetné.“ Forgáč: „Nie dôležité, ale v zmysle, či je to náplň tej práce, aby tá vec stúpala hore.“ Moderátor: „Hej, dobre som ti povedal. Nie je to dôležité.“ Forgáč: „Nie je.“ Hudák: „Šoko keď sa opýtal, či je to predmet, tak Vlado tak zaváhal. Ja si myslím, že objekt sa má na mysli niečo živé. To, čo stúpa hore, je živé?“	- Je to akože ... – Je to bezpredmetné. – Či je to náplň tej práce, aby tá vec stúpala hore. - Dobre som ti povedal. Nie je to dôležité. – Soko, keď sa opýtal, či je to predmet, tak Vlado tak zaváhal. Ja si myslím, že objekt sa má namysli niečo živé. To čo stúpa hore je živé?

Moderátor: „Nie.“ Čekovský: „Okej. Tak ja sa opýtam, či to je mŕtve. To, čo stúpa, je mŕtve? To, čo stúpa, je neživé.“ Moderátor: „Áno.“ Forgáč: „Ja som myslel najprv teplovzdušný balón.“ Tabaček: „Aj ja, aj ja. Potrubná pošta.“ Čekovský: „Je to práca, ktorú poznáme všetci?“ Moderátor: „Uhm.“ Čekovský: „Nie je to služba.“ Forgáč: „Poviem pravdu, chcel pred tým povedať.“ Čekovský: „Poviem pravdu.“ Zuzka: „Nie je to služba.“ Moderátor: „Toto si myslím, že patrí do kategórie služieb.“ Čekovský: „No tak ale Zuzka vraví, že nie...“ Moderátor: „Patrí to do kategórie služieb.“	- Nie. - Tak sa ja opýtam, či je to mŕtve. (SMIECH) To čo stúpa je neživé. – Ano. - Ja som myslel najprv teplovzdušný balón. – Aj ja. - Co ako ... Ale.. – Potrubná pošta. – Je to práca, ktorú všetci poznáme. – Áno. - Nie je to služba. – Poviem pravdu ... – Poviem pravdu ... - Nie je to služba. – Toto si myslím, že patrí do kategórie služieb. – No, tak ale Zuzka vraví, že nie... – Patrí to do kategórie služieb. – Hej? Takže som ti pomohol. Je to služba. – Aha.
Čekovský: „Hej? Takže som ti pomohol, je to služba.“ Tabaček: „Aha. Ehm...“ Forgáč: „Môže vyrábať lampióny šťastia, ale nemyslím si, že toto by robila Zuzka.“ Tabaček: „Keď ti niekto pošle teplú vodu, ktorá ide v stupačke hore, je to služba?“ Moderátor: „Vodári hej.“ Hudák: „Teplomer ti dá pod pazuchu a tam ortuť.“ Forgáč: „Ale nie je dôležité, aby to stúpalo.“ Hudák: „No to nie je dôležité, napríklad teplota tvoja, keď ti dá teplomer (Čekovskému rukou ukazuje na pazuchu), a to som ho dobre umiestnil ešte, lebo zvyknú dávať aj malým deťom inde.“ Forgáč: „Áno.“ Hudák: „Teraz stúpa tam hore tá ortuť napríklad.“ Forgáč: „Už ortuť ani nie je.“ Moderátor: „Áno, áno. Už sa nesmie ortuť.“ Hudák: „Kto povedal? Brusel? Dobré.“ Tabaček: „Tak to skúsím teda. Skúsím to vylúčiť.“ (zatvári sa, akoby zatlačil)	- Môže vyrábať lampióny šťastia. Ale nemyslím si, že by to bola Zuzka. – Keď ti niekto pošle teplú vodu, ktorá ide v stupačke hore. Je to služba? – Vodári, hej. - Teplomer pod pazuchu a tam... – Ale nie je dôležité, aby to stúpalo. - No, to nie je dôležité. Napríklad tvoja teplota. Keď ti dá <u>teplomer a to som ho dobre umiestnil, lebo ho zvyknú dávať</u> aj malým deťom inde. – Áno. - Teraz stúpa tam hore tá ortuť, napríklad. – Už ortuť ani nie je. – Ano, už sa nesmie ortuť. - Kto povedal? Brusel? Dobré. - Bruice. (SMIECH) – Skúsím to vylúčiť.
▪ 13:35 hod.	
Forgáč: „Už ide.“ Tabaček: „Teda keď riešime niečo, čo stúpa, môžeme sa baviť o zdravotníctve?“ Moderátor: „Nie.“ Hudák: „Tak to všetko, aj tým pádom, aj váha, aj teplomer, aj čokoľvek.“ Moderátor: „Tak už ste prišli na zdravotníctvo, tak skúsme nejaké iné oblasti trebárs, aby sme sa	- Už ide. – Teda keď riešime niečo čo stúpa, môžeme sa baviť o zdravotníctve? – Nie. – Tak to všetko. Tým pádom aj váha, aj teplomer aj čokolovky. – Tak už ste prišli na zdravotníctvom, tak skúsme trebárs nejaké iné

zapasovali. “ Forgáč: „Zuzka, vašimi klientmi sú ľudia?“ Moderátor: „Áno.“ Zuzka sa zasmieje. Hudák: „Prečo sa tak zasmiala?“ Forgáč: „Už sme tu mali kadečo.“ Moderátor: „Nie, ľudia, ľudia.“ Forgáč: „Môžu to byť aj zvieratá. Alebo ja neviem, stromy.“ Moderátor: „Tie vždy chodia...“ Tabaček: „Alebo so štyrmi.“ Forgáč: „So štyrmi. Znamená to, že vy im poskytujete nejaký servis, za ktorý si oni platia?“ Moderátor: „Áno. Polka vety, vieš, bola tak dobrá. Poskytuje im niečo, za čo si platia.“ Forgáč: „Vy im poskytujete, Zuzka, informácie?“ Moderátor: „Informácia to nie je. Mišo.“	oblasti, aby sme sa zapasovali. - Zuzka, vašimi klientmi sú ľudia. - Áno. (SMIECH) – Prečo sa tak zasmiala? - Už sme tu kadečo. – Nie, ľudia. - Možu to byť aj zvieratá alebo ... Ja neviem stromy. – Tie vždy chodia ... – Alebo so štyrmi. - So štyrmi. To znamená, že by im poskytujete nejaký servis za ktorý si oni platia? – Áno. Polka vety bola tak dobrá. Poskytuje im niečo, za čo si platia. - Vy im poskytujete Zuzka, informácie? – Informácia to nie je.
Hudák: „Ona im niečo navarí, oni sa najedia a im stúpa váha.“ Tabaček: „Cukor. Alebo váha.“ Forgáč: „Ale tak varenie je jasná služba. Ale tak to že bez zaváhania.“ Moderátor: „Pozor, opäť opakujem, že toto nie je prvoplánová indícia.“ Tabaček: „Môže stúpať cukor a môže variť pre diabetikov.“ Moderátor: „Mišo, stále ideš.“ Hudák: „Ja skúsím gastronómiu, lebo naozaj sme v slepej uličke.“ Moderátor: „Skúšaš.“ Hudák: „Tak teda pracujete v oblasti gastronómie?“ Moderátor: „Pod’ ďalej.“ Čekovský: „Kuko! Teraz to dáš.“ Hudák: „Stúpa hladina niečo...“ Forgáč: „Teplota.“ Hudák: „Alebo samotná váha.“ Moderátor: „S tým stúpaním, to je také, no.“ Čekovský: „To sú tie nové indície. Tie nové.“ Hudák: „Tie, tie. Taká tá vadná dodávka z Číny prišla.“ Moderátor: „Nie, nie, to nie. Naozaj je to dobrá indícia.“ Tabaček: „Niečo sa im dvihne bez výťahu.“ Moderátor: „Len ste sa veľmi chytili toho stúpania.“ Čekovský: „Nevie, čo má povedať.“ Hudák: „Teraz že či niečo vyrába, sme sa už pýtali?“ Moderátor: „Nepýtali.“ Tabaček: „Nie.“	Mišo? – Ona im niečo navarí, oni sa najedia a im stúpa ... – Cukor. - Váha. – Cukor alebo váha, - Tak varenie je jasná služba. - Opať opakujem, že toto nie je prvoplánová indícia. - Može stúpať cukor a môže variť pre diabetikov. Tak no... – Mišo, stále ideš. - Ja skúsím gastronómiu, lebo naozaj ... – Skús. – Skúšaš? - Lebo sme v slepej ... – Tak? - Tak teda pracujete v oblasti gastronómie? – Pod ďalej. - Kuko! – Pod ďalej. – Teraz to dáš. – Stúpa hladina niečoho... - Teplota. – Samotná váha. – S tým stúpaním to je také... - To sú tie nové indície. – Taká tá vadná dodávka z Číny prišla. - Nie, nie. To je naozaj dobrá indícia. – Niečo sa im dvihne bez výťahu. – Len ste sa veľmi chytili toho stúpania. - Nevie čo má povedať. – Či niečo vyrába sme sa už pýtali? - Nepýtali. – Nie. – Keď niekto

Hudák: „Ked' niekto niečo uvarí alebo pripraví jedlo, tak to vyrába, myslíte si?“ Forgáč: „Jasné. Jasné.“ Hudák: „V zásade. Asi áno. Zuzka, vy niečo vyrábate?“ Moderátor: „Pod' ďalej, vyrába.“ Hudák: „Je to niečo, čo keď človek zje, tak priberie, však?“ Moderátor: „Áno.“ Hudák: „Tak keď sa napiješ vody, tak nepriberieš.“ Moderátor: „Ako kto.“ Hudák: „Aj keď...“ Forgáč: „Načas.“ Čekovský: „A či to je sladké?“ Forgáč: „Áno.“ Hudák: „Asi áno, to je najlepšia cesta. Zuzka, to, čo vy vyrábate, je sladké?“ Moderátor: „Je.“ Forgáč: „Cukrová vata.“ Tabaček: „Jasné, ona robí torty. Tie majú poschodia a ide sa po poschodiach bez výťahu.“ Forgáč: „Bez výťahu.“ Hudák: „To je super. Zuzka, robíte torty?“ Správna odpoveď, znie víťazná znelka. Moderátor: „Toto bola dedukcia výborná.“ Spoluúčinkujúci Tabačkovi gratulujú. Moderátor: „Šoko, toto bolo presné pomenovanie indicie. Áno.“ Tabaček: „Jasné.“ Moderátor: „Mali sme na mysli výťah verus poschodia. A keďže sa bavíme o tortách, tak sa bavíme aj o poschodových tortách a v tvojom prípade o výborných tortách. Ale pozor, zaujímavé je, že ty nie si vyučená cukrárka.“ Zuzka: „Nie.“	niečo uvarí alebo pripraví jedlo, tak to vyrába? – Jasné. - V zásade áno. Zuzka, vy niečo vyrábate? - Pod' ďalej. Vyrába. – Je to niečo, čo keď človek zje priberie? – Ano. (SMIECH) - Ak sa napiješ vody, tak nepriberieš. – Ako kto. - A či to je sladké. – Ano. - Asi áno. To je najlepšia cesta. Zuzka, to čo vy vyrábate je sladké? – Je. - Cukrová vata. – Jasné, ona robí torty. Tie majú poschodia a ide sa po poschodiach bez výťahu. – Bez výťahu. - To je super. Zuzka, robíte torty? (ZVUK) – Toto bola dedukcia výborná, (POTLESK) – Pane. - Soko, toto bolo presné pomenovanie indicie. Ano. Mali sme namysli výťah verus poschodia. A keďže sa bavíme o tortách, bavíme sa o poschodových tortách a v tvojom prípade o výborných tortách. Ale pozor, zaujímavé je, že ty nie si vyučená cukrárka. – Nie.
Moderátor: „Ty si čo vyučená? Respektíve čo si vyštudovala.“ Zuzka: „Technológiu a manažérstvo stavieb.“ Moderátor: „Prosím ťa, ako sa to spája...“ Hudák: „Jasné, v pohode.“ Moderátor: „... ako sa toto dá spojiť s cukrárstvom?“ Zuzka: „Ja som bola v Amerike a tam sa mi vlastne veľmi páčil ten koncept tých cupcakes a cakes, a vlastne moja rodina je už veľmi, veľmi dávno celá pekárska. Takže vlastne ja som tak prirodzene bola dohnaná k tomu. A tak som si pustila youtube, naučila som sa piecť na youtube, a začala a rozbehla som si firmu.“ Moderátor: „A dnes ťa to živí.“	- Ty si čo vyučená? Respektíve, čo si vyštudovala? - Technológiu a manažérstvo stavieb. – Prosím ťa ... – V pohode. – Ako sa toto dá spojiť s cukrárstvom? – Ja som bola v Amerike a tam sa mi veľmi páčil ten koncept tých cupcakes a cakes, a vlastne moja rodina je veľmi veľmi dávno celá pekárska. Takže ja som tak prirodzene bola dohnaná k tomu a tak som si pustila youtube, naučila som sa piecť na youtube a rozbehla som si firmu.

Zuzka: „Áno.“ Moderátor: „Dnes máš firmu, ktorá pečie kolko tort zhruba denne? Dá sa to? Je to na kilá alebo na...“ Zuzka: „Ono je to skôr na víkendy tie torty.“ Moderátor: „A kolko ich upečieš mesačne?“ Zuzka: „Fú, takých 20 – 30? Lebo ja som sama, takže...“ Moderátor: „Uhm. Pri torte je dôležité, aby vyzerala...“ Zuzka: „Áno.“ Moderátor: „... alebo chutila?“ Zuzka: „Je to tak jedna k jednej.“ Moderátor: „V tvojom prípade.“ Zuzka: „Áno.“ Moderátor: „Lebo torty sa obyčajne už teraz robia v mojom ponímaní, tak to vidím ja, skôr aby to bolo pompézne, aby sa páčila. A nie som si celkom istý, keď to rozkroja, či to môže aj dobre chutiť.“	- A dnes ťa to živí. – Ano. – Dnes máš firmu, ktorá pečie kolko tort zhruba denne? Dá sa to? je to na kilá alebo ... – Ono je <u>to skôr na víkendy tie torty. – A kolko ich upečieš mesačne?</u> - Takých 20-30. Lebo ja som sama. - Pri torte je dôležité, aby vyzerala... – Ano. – Alebo chutila. - Je to tak 1:1. – V tvojom prípade - Ano. – Lebo torty sa obyčajne už teraz robia ... V mojom ponímaní takto to vidím ja, skor, aby to bolo pompézne, <u>aby sa páčila. Nie som si celkom istý, keď to rozkroja, či to môže aj dobre chutiť.</u> – Ono
Zuzka: „Ono momentálne ľudia už tým všetci, že chcú byť bio a tak, však poznáme to všetci, tak je to skôr, že musí to vynikajúco vyzerat', ale zároveň to musí samozrejme vynikajúco chutiť.“ Moderátor: „Musí sa to dať aj zjesť. Niektorí majú iba toto kritérium, že dá sa to zjesť. Torta klasická, vieme.“ Zuzka: „Áno.“ Moderátor: „Jednopošchodová, mnohí poznáme. Troj už pri lepších príležitostiach.“ Zuzka: „Svadby.“ Moderátor: „Ale aká najvyššia.“ Zuzka: „Tak najvyššiu som robila päť, to bola svadba veľká. Päťposchodová.“ Moderátor: „Ako sa to prenáša, prosím ťa pekne.“ Zuzka: „Tak musíte to dobre vystužiť. Tým, že som stavbár, to má obrovskú výhodu.“ Moderátor: „To som sa chcel opýtať, že či...“ Tabaček: „Roxory.“ Moderátor: „... tam prichádzajú...“ Čekovský: „Karirohož.“ Moderátor: „Výstuž dá aj zjesť?“ Zuzka: „Výstuž, môžem vám prezradiť, sú slamky obyčajné. Ja používam tie koktailové, tie hrubšie, a v podstate to je výstuž.“ Moderátor: „Nesmie to padnúť.“ Zuzka: „Nie. Tak to je základ.“ Moderátor: „Najmodernejšia ozdoba torty je aká	momentálne ľudia, už tým, že chcú byť bio a tak... Všetci to poznáme všetci. Tak je to skor, že musí to vynikajúco vyzerat', ale zároveň to musí samozrejme vynikajúco chutiť. – <u>Musí sa to dať aj zjesť. Niektorí majú iba toto kritérium, že da sa to zjesť. Torta klasická vieme.</u> – Ano. - <u>Jednopošchodová, mnohí poznáme. Troj už pri lepších príležitostiach.</u> - <u>Svadby. – Ale aká najvyššia?</u> – Tak najvyššiu som robila päť. To bola veľká svadba. Päťposchodová. - <u>Ako sa to prenáša, prosím ťa.</u> - No, musíte to dobre vystužiť. Tým, že som stavbár mám obrovskú výhodu. – <u>To som sa chcel opýtať, že či ...</u> - <u>Roxory. – Karirohož. – Výstuž sa dá zjesť?</u> – <u>Výstuž sú obyčajné</u> slamky. Ja používam tie kokteilové tie hrubšie. A v podstate to je výstuž. – <u>Nesmie to padnúť.</u> - Nie. To je základ. - <u>Najmodernejšia ozdoba torty je aká</u>

momentálne? Trend. “	momentálne?
▪ 13:40 hod.	
Tabaček: „Tablet. “ Zuzka: „Trend je teraz práveže neozdobovať. Teraz sú hlavne, možno ste si všimli na svadbách, teraz sú samé tie takzvané nahé torty. To znamená ukázať ten korpus a to, čo o obsahuje tá torta. “ Forgáč: „Show me your body. “ Moderátor: „Sledovala si program na JOJ-ke, ktorý kedysi dávno JOJ-ka vysielala a volalo sa to myslím Najväčšie svetové torty? “ Zuzka: „Ja sledujem tieto programy, lebo človek sa tam dokáže veľa naučiť. “ Moderátor: „A tam robili ale že extrémne zaujímavé torty. “ Zuzka: „A nejdle. “ Moderátor: „No a o tom som hovoril, že to je tá na krásu. Vedela by si aj ty takúto tortu urobiť? Ak by prišla zákazka a chcem zemeguľu, kde obieha nejaká planéta, pretože to je pre bývalého astronauta. “ Zuzka: „Tak v podstate všetko sa dá, keď si nájdete ten systém, ako to spraviť. “ Moderátor: „Toto, čo nám už technik prináša, je maketa nejdle na ukážku. “ Forgáč: „To je nejdle? “ Zuzka: „Nie je to polystyrén. Nie je to polystyrén. “	Trend. – Tablet. – Trend ... (SMIECH) Trend je teraz práveže neozdobovať. Teraz sú hlavne... Možno ste si všimli na svadbách sú samé tie takzvané nahé torty. To znamená ukázať ten korpus a to, čo obsahuje tá torta. (HOVORI ANGLICKY) – Sledovala si program na JOJ-ke, ktorý kedysi dávno JOJ-ka vysielala? A volala sa to tuším najväčšie svetové torty. - Ja sledujem tieto programy, lebo človek sa tam dokáže veľa naučiť. – A tam robili teda, že extrémne zaujímavé torty. – A nejdle. (SMIECH) - No, a o tom som hovoril, že to je tá na krásu. Vedela by si aj ty takúto tortu urobiť? Ak by prišla zákazka, chcem zemeguľu kde obieha nejaká planéta pretože to je pre bývalého astronauta. – Tak v podstate všetko sa dá, keď si nájdete ten systém ako to spraviť. - Toto čo nám už technik prináša... – Áno. - Je maketa nejdle na ukážku. - To je nejdle? – Nie je to polystyrén. – Je to jeden z tvojich
Moderátor: „Je to jeden z tvojich výrobkov. A toto je taký ten trend, také to postekané, také to kvázi nedbalé? “ Zuzka: „Toto je v podstate torta, ktorú si ľudia najčastejšie objednávajú. Že chcú, aby tam bolo to ovocie, nie moc pompézne, nie moc veľa tej hmoty. Všetci to volajú marcipán, nie je to marcipán. Ale v podstate takáto akože jednoduchá elegancia to nazvime. “ Moderátor: „Ochutnáme ju, teda ak môžeme. “ Zuzka: „Je vaša. “ Moderátor: „Vážne. “ Forgáč: „Vlado, skoč do nej rybičku, nebud mäkký. “ Moderátor: „Ale nie teraz. Dáme si z toho veľmi chutnú ale dosť kalorickú večeru. “	výrobkov. – Áno. - A toto je taký ten trend, také to postekané? Také to kvázi nedbalé? – Toto je v podstate torta, ktorú si ľudia najčastejšie objednávajú. Že chcú, aby tam bolo to ovocie, nie moc pompézne, nie moc veľa tej hmoty. Všetci to volajú marcipán, nie je to marcipán. Ale v podstate takáto jednoduchá elegancia to nazvime. – Ochutnáme, teda, ak môžeme. – Je vaša. - Vážne? – Vlado, skoč do nej rybičku. - Dáme si z toho veľmi chutnú, ale dosť kalorickú večeru. Len ešte jednu otázku. Torty

<i>Len ešte jednu otázku. Torty – na svadby, na krstiny, na oslavy narodenín, možno menín. Aj na kar? “</i>	<u>na svadby, na krstiny, na oslavy narodenín, možno menín. Aj na kar? – Na kar nie. Tam skor</u>
Zuzka: „Na kar nie, tam skôr také malé koláčiky, že aspoň do tej smútočnej.“ Moderátor: „Torta má byť veselá, nie smútočná.“ Zuzka: „Áno, áno.“ Moderátor: „Zuzka Tanglmayerová. Výrobkyňa tort. Náš tretí hosť. Zuzi, ďakujeme veľmi pekne.“ Zuzka: „Ďakujem aj ja.“ Moderátor: „A ďakujeme veľmi pekne aj za tortu.“ Zuzka: „Ďakujem aj ja. Nie je zač.“ Moderátor: „Ste pozvaní.“ Účinkujúci sa spolu zabávajú. Tabaček: „Tam jahodu netreba.“	také malé koláčiky, že aspoň ten ... - Torta má byť veselá, nie smútočná. - Ano. – Zuzka Tanglmayerová, výrobkyňa tort. (POTLESK) Náš tretí hosť. Zuzi, ďakujeme veľmi pekne. - Ďakujem aj ja. - A ďakujeme veľmi pekne aj za tortu ... – Nie je zač. - Ste pozvaní. – Tam jahodu netreba.
▪ 13:42:05 – 4. hosť – Marianna Ďurianová – tajný hosť	
Moderátor: „Pestovateľ chili papričiek, pilot, opravár letecký a cukrárka, výrobkyňa tort. To sú krásne povolania, ktoré už vieme, že existujú, vieme, kto ich robí. Máme to za sebou. Potrebujeme sem dostať aj tajného hosťa. Nevieme, kto príde, ale vy tajného hosťa určite spoznáte. Toto je on.“ Do štúdia prichádza Marianna Ďurianová, víta sa s moderátorom a sadá si na miesto. Moderátor: „No my sme pripravení, Michal.“ Hudák: „To je najnevďačnejšia moja úloha v Inkognite...“ Moderátor: „Začínaš.“ Hudák: „... že sedím na tejto strane a začínam. A málokedy sa mi potom podarí toho tajného hosťa uhádnuť.“ Moderátor: „Počkaj, Marcel ti do toho pravdepodobne skočí.“ Forgáč: „Počúval si reakcie publika?“ Hudák: „Áno.“ Forgáč: „Tam niekto mal, neviem či teda mal žľzníkový záchvat alebo... Lebo všetci tleskali a niekto robil že eeeee. Tam tým smerom.“ Tabaček: „Si nevedel spomenúť na slovíčko, že jak to bravó.“ Hudák: „Je v ruji práve teraz.“ Forgáč: „Je to možné.“	- Pestovateľ chilli papričiek, pilot-opravár letecký a cukrárka výrobkyňa tort. To sú krásne povolania, o ktorých vieme, že existujú, vieme kto ich robí. Máme to za sebou. Potrebujeme sem <u>dostať aj tajného hosťa. Nevieme kto príde, ale vy tajného hosťa určite spoznáte. Toto je on.</u> (POTLESK) No my sme pripravení, Michal. - To je najnevďačnejšia moja úloha v Inkognite... – Začínaš. - Že sedím na tejto strane a začínam. A málokedy sa mi potom podarí toho tajného hosťa uhádnuť. - Marcel ti do toho pravdepodobne skočí... – Počúval si reakcie publika? – Áno. – Tam niekto mal ... Teda neviem, či mal žľzníkový záchvat alebo ... Všetci tleskali a niekto ... (VYDAVA ZVUKY) Tamtým smerom. – Si nevedel spomenúť na slovíčko, že ako je to bravó. – Je v ruji práve teraz. – Je to možné.
Moderátor: „No musíme to nejako rozlúsknuť, tak skúsme.“ Hudák: „Ale dobre. Ja začínam štandardnými otázkami štartovacími, aby potom moji kamaráti	- No musíme to nejako rozlúsknuť. - Ale dobre. – Tak skúsme. - Začínam štandardnými otázkami štartovacími. A potom moji

uhádli...“ Moderátor: „Či je to...“ Hudák: „Či je to hosť zo Slovenska.“ Moderátor: „Je.“ Hudák: „A či je to žena?“ Moderátor: „Trafil si dobre.“ Čekovský: „Konečne.“ Moderátor: „Ideš ďalej.“ Hudák: „Sa od teba učim, Marián.“ Čekovský: „Ale nerob to.“ Forgáč: „Prišla vôňa.“ Hudák: „Je to žena, ktorá sa pohybuje v slovenskom šoubiznise?“ Moderátor: „Pohybuje.“	kamaráti uhádnu... – Či je to? - Či je to hosť zo Slovenska? - Je. - A či je to ... Žena? – Trafil si. Dobre. (POVZDYCH) - Konečne. – Ideš ďalej. - Od teba sa učim, Marián. - Ale nerob to. - Je to žena, ktorá sa pohybuje v slovenskom šoubiznise? - Pohybuje. – Pohybuje sa tam elegantne a s istotou. Mohla
▪ 13:43:55 – 13:51:51 hod. – prerušenie upútavkovým a reklamným blokom ▪ 13:52:15 hod. – v pravom hornom rohu označenie: „TXT“, „777“ a symbol „🔊“ v krúžku	
Hudák: „Pohybuje sa tam elegantne a s istotou. Mohla by to byť speváčka?“ Moderátor: „Mohla, ale vydala sa inou cestou.“ Hudák: „Už sa vydala?“ Moderátor: „Marián.“ Čekovský: „Dobre, tak to by sme mali. Speváčka nie. Je tento náš tajný hosť, táto naša hosťka herečkou?“ Moderátor: „Nie. Ani herečka.“ Tabaček: „Je naša tajná hosťka alebo hostka?“ Forgáč: „Hostka.“ Tabaček: „Hostka, myslím, že je spisovne.“ Čekovský: „Braňo Hostka.“ Forgáč: „Braňo Hostka, áno.“ Tabaček: „Je moderátorkou?“ Moderátor: „Je.“ Tabaček: „Je. Jeeee.“ Čekovský: „A už si uhádol. Moderátorka!“ Hudák: „Áno.“ Tabaček: „A teraz že čoho.“ Moderátor: „Že kto.“ Tabaček: „Že kto. Tak skúsime zúžiť. Čo takto televízne noviny?“	- Pohybuje. – Pohybuje sa tam elegantne a s istotou. Mohla by to byť speváčka? - Mohla, ale... Vydala sa inou cestou. - Už sa vydala? (SMIECH) - Marián. – Dobre, tak to by sme mali. Speváčka, nie. Je tento náš tajný hosť, táto naša tajná hosťka herečkou? – Nie. Ani herečka. – Je naša tajná hosťka alebo hostka ... - Hostka. – Hostka myslím, že je spisovne. – Braňo Hostka. - Braňo hostka, áno. – Je moderátorkou? – Je. – Je. - Už si ju uhádol. Moderátorka. - Áno. – A teraz, že čoho? – Že kto? - Že kto? Tak skúsime zúžiť. Čo takto televízne noviny.
Moderátor: „Svojím spôsobom áno.“ Tabaček: „Dobre. Čo znamená svojím spôsobom?“ Čekovský: „Takým Vladovým.“ Hudák: „Myslíš správy na JOJ-ke?“ Tabaček: „Tak. Skúsím šport?“ Moderátor: „Nie.“ Čekovský: „Tak už len kulturistika.“ Tabaček: „Alebo nohejbal.“ Forgáč: „Mohla to byť Lenka. Znamená to, že sú	- Svojím spôsobom áno. - Dobre. Čo znamená svojím spôsobom? – Takým Vladovým. - Myslíš správy na JOJ-ke? - Tak. Skúsím Šport. - Nie. - Tak už len kulturistika. (SMIECH) - Mohla to byť Lenka. Znamená to,

to správy, ktoré idú u nás v priebehu dňa?“ Moderátor: „U nás čo?“ Forgáč: „No v televízii JOJ. V priebehu dňa.“ Moderátor: „Nie.“ Forgáč: „Čiže sú večerné.“ Hudák: „Počkaj, my nevieme, že či na JOJ-ke dokonca.“ Tabaček: „Áno, my nevieme.“ Hudák: „Vídavame...“ Čekovský: „Vydávame obed.“ Hudák: „... túto šikovnú moderátorku na obrazovkách televízie JOJ?“ Moderátor: „Nie.“ Čekovský: „Jáj tak!“ Moderátor: „Dobre ste si overili.“ Čekovský: „Takže ju môžeme vídať kdekoľvek.“ Tabaček: „Alebo nevídať. Možno je rádiová.“ Hudák: „Ja už viem.“ Čekovský: „Čo to?“ Forgáč: „Čo vieš?“ Hudák: „Ona robí správy na internete a keďže je to moja kmotra, lebo je krstná mama mojej dcérky Evky, tak je to Marianna Ďurianová. A ju mám veľmi rád.“ A to si mal uhádnuť ty ale.“ Čekovský: „Počkaj, ja to poviem.“	že sú to správy, ktoré idú u nás v priebehu dňa? – U nás, čo? - V televízii JOJ? V priebehu dňa? - Nie. - Čiže sú večerné. – Počkaj, my nevieme či na JOJ-ke. – Áno. nevieme. - Vídavame ... – Vydávame obed. – Túto šikovnú moderátorku na obrazovkách televízie JOJ? – Nie. - Jáj, tak. – Dobre ste si overili. - Takže ju môžeme vidieť kdekoľvek. - Alebo nevídať. Možno je rádiová. - Ja už viem! – Čo to? – Čo vieš? - Ona robí správy na internete a keďže je to moja kmotra, lebo je krstná mama mojej dcéry Evky, tak je to Marianna Ďurianová a ja ju mám veľmi rád. (SMIECH A POTLESK) A to si mal uhádnuť ty, ale. - Počkaj. Ja to poviem.
Hudák: „Musíš to ty.“ Forgáč: „Myslíš, že je to Marianna?“ Hudák: „Určite je to Marianna.“ Forgáč: „A podľa čoho tak dedukuješ?“ Hudák: „Podľa toho, že na JOJ-ke nie. A už čo iné, že by si sem z inej televízie zavolali niekoho, to je hlúposť.“ Forgáč: „Áno, áno. To asi nie.“ Hudák: „A tak jediné, čo je priechodné, je teda internet.“ Čekovský: „Dobre, dobre, dobre. Však ja to poviem. A chcem sa opýtať, má naša tajná hostka také meno podobné môjmu menu?“ Moderátor: „Áno.“ Hudák: „Ale ona má dve n predsa.“ Čekovský: „Keď chcem, mám aj ja.“ Forgáč: „Tak je to Marianna celkom evidentne.“ Hudák: „Či je z Kremnice ešte sa opýtaj.“ Čekovský: „Si z Kremnice?“ Moderátor: „Je.“ Čekovský: „Marianna Ďurianová!“ Hudák: „Majka!“ Marianna: „Čaute.“	- Myslíš, že je to Marianna? - Určite je to Marianna. – A podľa čoho tak dedukuješ? – Podľa toho, že na JOJ-ke nie, a už čo iné, že by sme si z inej televízie zavolali niekoho... - Áno, správakov. – Čo je hlúposť. A tak jediné, čo je priechodné je teda internet. – Dobre, dobre. Však ja to poviem. (SMIECH) A chcem sa opýtať, má naša tajná hostka také meno podobné môjmu menu? – Áno. - Ale ona má dve „n“, predsa. - Áno. – Keď chcem, mám aj ja. - Tak je to Marianna. Celkom evidentne. – Že či je z Kremnice sa opýtaj. – Si z Kremnice? - Je. – Marianna Ďurianová! - Majka! (ZVUK A POTLESK) - Ahojte!

Tabaček: „Dobrý večer.“ Marianna: „Dobrý večer.“ Moderátor: „No, Marianna, veľmi rýchli boli.“ Marianna: „A ja som vsádzala na Miša, že to dá.“ Hudák: „Však som to aj dal.“ Marianna: „A dal, a dal.“ Moderátor: „Tak pozri. Že ty si rodina s Mišom, Mišo je s Mariánom.“ Čekovský: „Takže sme rodina spolu tým pádom.“ Marianna: „Krásna big family.“ Čekovský: „Okej. Škoda nie, teraz tak som si uvedomil.“ Moderátor: „Výborná šoubiznisová rodina. Správy stále fungujú. Teda ty si sa vrátila na obrazovku aj televíziu na JOJ-ke, pretože spolu sme robili pred rokom, pred dvoma taký charitatívny projekt.“ Marianna: „No, projekt.“ Moderátor: „Srdce pre teba.“	- Dobrý večer. - Dobrý večer. – No, Marianna. Veľmi rýchli boli. – A ja som vsádzala na Miša, že to dá. – Však som to aj dal. – Dal. (SMIECH) - Tak pozri, ty si rodina s Mišom, Mišo je s Mariánom. – Takže sme rodina spolu. Tým pádom. - Áno. – Krásna „big family“. (SMIECH) - Škoda... – Výborná šoubiznisová rodina. Správy stále fungujú, teda ty si sa vrátila na obrazovku aj televíziu aj na JOJ-ke, pretože spolu sme robili ... Pred rokom? Dvoma? Charitatívny projekt Srdce pre teba... – Pre deti. - Pre teba. (SMIECH)
▪ 13:55 hod.	
Marianna: „Pre deti.“ Čekovský: „Pre teba.“ Marianna: „Pre mňa.“ Forgáč: „Pošta pre deti. To je iné. Vlado, daj tú mentálnu stenu preč.“ Moderátor: „Čo chceš? Ved' to sedí všetko.“ Čekovský: „Na transplantačnom. Srdce pre teba.“ Forgáč: „Pošta pre deti.“ Moderátor: „Aj teraz tá obrazovka je, ale rôznych veľkostí.“ Hudák: „Ospravedlňte prosím zníženú mentálnu kvalitu moderátora. Ďakujem.“ Moderátor: „To som tak, Marianna, chcel v inotajoch, objavili ma.“ Marianna: „Prepáč.“ Moderátor: „Ale srdce pre deti je tiež veľmi fajn. To bol krásny projekt, kedy my sme... Ty si tam ukázala svoju absolútnu profesionalitu a niekedy som sa tak sám seba pýtal, že ako je možné, že v úvodzovkách iba internet.“ Marianna: „Ono to nie je iba, vieš, práve naopak.“ Moderátor: „Ved' toto.“ Marianna: „Tak momentálne je to podľa mňa veľký fenomén...“	- Pošta pre deti. Ale, Vlado. Daj tú mentálnu stenu preč. (SMIECH) - Čo chceš? Ved' to sedí všetko. - Na transplantačnom. Srdce pre teba. (SMIECH) – Teraz obrazovka je, ale rôznych veľkostí <u>a ... – Ospravedlňte prosím zníženú mentálnu kvalitu moderátora.</u> (SMIECH) - To som tak Marianna chcel v inotajoch, ale objavili ma. - Prepáč. – Ale Srdce pre deti je tiež veľmi fajn. To bol krásny projekt, keď my sme. Ty si tam ukázala svoju absolútnu profesionalitu. A niekedy som sa sám seba pýtal, že ako je možné, že v úvodzovkách, že iba internet. - Ono to nie je iba. Vieš, práve naopak momentálne je to veľký fenomén. A hlavne to má absolútne geniálnu budúcnosť.

Forgáč: „Vlado, starneš.“ Marianna: „... a hlavne to má absolútne geniálnu budúcnosť. Lebo televízie podľa mňa časom asi pôjdu do úzadia a pôjde ten internet do popredia, pretože tá generácia dnes našich detí...“ Moderátor: „Tá mladá generácia samozrejme ten internet.“ Marianna: „Mladšia, povedzme. Mladá sme aj my, nie?“ Moderátor: „Ty už nie. Ja áno.“ Marianna: „Tak som to myslela, presne.“ Čekovský: „Džentlmen Vlado.“	Pretože televízie podľa mňa časom asi pôjdu do úzadia, a pôjde ten internet do popredia, pretože tá generácia dnes našich detí... - Tá mladá generácia. Samozrejme, ten internet. – Mladšia povedzme. Mladá sme aj my, nie? (SMIECH) – Ty už nie. Ja áno. (SMIECH) – Tak som to presne myslela. – Džentleman Vlado.
Moderátor: „A cítiš to podľa odoziev, že tí mladší ľudia, mladí ľudia, ale samozrejme aj tí starší, na ten internet a za tými správami chodia čoraz častejšie?“ Marianna: „Chodia, chodia. A podľa mňa je to aj tým, že máme podstatne kratšie správy ako majú televízie v tom primetime, a tí ľudia si to môžu pozrieť kedykoľvek naozaj, aj niekoľkokrát za deň, keby si to chceli zopakovať. Ale hlavne v krátkej dobe dostanú podstatné rýchle informácie a nepotrebujú sedieť dlhodobo pred televízorom. Čo teda akože samozrejme chápem, že tá staršia generácia sa na to teší, pretože je to pre nich zvyk, je to pre nich určitý rituál denný a sadnú pred tú obrazovku a tú hodinku si pozerú.“ Moderátor: „Jasné. Ty si, keď sa pýtali, že herečka, tak ty si mala skúsenosti. Bol kontakt aj s rôznymi seriálmi, kde si sa objavila.“ Hudák: „V divadle hrala aj.“ Moderátor: „Ale pozor. Aj so spevom, aj v divadle. Neláka ťa práve aj toto odvetvie, žeby si tam bola tak trošku aktívnejšia?“ Marianna: „Vieš čo, mne to takto stačí, že som si to skúsila, dotkla som sa toho tak okrajovo a veľmi sa mi to páčilo. A myslím si, že bol to taký zážitok akurát. Že to stačilo.“ Moderátor: „Ale teraz si predstav, že príde ponuka.“ Marianna: „No, z Hollywoodu.“ Moderátor: „No, tak čo? Trebárs. Tak	- <u>Cítiš to tam? Cítiš to podľa odozvy, že ty mladší, mladí</u> ľudia, samozrejme aj tí starší, na ten internet a za tými správami chodia čoraz častejšie? – Chodia. A podľa mňa je to aj tým, že máme podstatne kratšie správy, ako majú televízie v tom prime-time. A tí ľudia si to môžu pozrieť kedykoľvek. Naozaj aj niekoľkokrát za deň keby si to chceli zopakovať... Ale hlavne v krátkej dobe dostanú podstatné rýchle informácie a nepotrebujú sedieť dlhodobo pred televízorom. Čo teda akože samozrejme aj chápem, že tá staršia generácia sa na to teší, pretože je to pre nich zvyk, <u>je to pre nich určitý denný rituál a sadnú si pred tú obrazovku a</u> tú hodinu si pozerú. – Jasné. A ty si, keď sa pýtali, že herečka. Tak ty si mala skúsenosti. Bol kontakt aj s rôznymi seriálmi, kde si sa objavila. – Áno. - V divadle hrala. – Ale pozor, aj so spevom, aj v divadle. Neláka ťa práve aj toto odvetvie, že by si tam bola trocha aktívnejšia? – Vieš čo, mne to takto stačí, že som si to skúsila, dotkla som sa toho, tak okrajovo, <u>A veľmi sa mi to páčilo. A myslím si, že to bol taký zážitok</u> akurát, že to stačilo. – Ale teraz si predstav, že príde ponuka. - Áno? Z Hollywoodu. (SMIECH) - Tak čo? Niekde treba začať.

niekde treba začať. Dajme tomu aj v Hollywoode. Ale príde ponuka do divadelnej inscenácie alebo dajme tomu, že pekná postava v televíznom seriáli. Ide Marianna Ďurianová alebo nejde? “	Dajme tomu aj v Holywoode. Ale príde ponuka do divadelnej inscenácie alebo dajme tomu, že pekná postava v televíznom seriáli. Ide Marianna Ďurianová
Marianna: „Uhm. Tak budem...“ Moderátor: „Stačilo alebo nestačilo?“ Marianna: „... uvažovať, keď príde, ako dopredu načo, že. Keby to prišlo, tak sa nad tým zamyslím a potom sa rozhodnem.“ Moderátor: „Trúfla by si si?“ Marianna: „Tak nejde o to, či by som si trúfla.“ Moderátor: „Jasnačka, ale vždy o to ide.“ Marianna: „Hej?“ Moderátor: „No na začiatok treba poznať tak niekde svoje mantinely, či áno alebo nie.“ Marianna: „Určite, záviselo by asi aj od tej konkrétnej ponuky.“ Moderátor: „Ale mnohí ťa tam videli a išlo ti to. Kde sa vidí Marianna Ďurianová o niekoľko rokov?“ Marianna: „Taká neštandardná otázka, že?“ Hudák: „To sa ťa ešte nikto neopýtal.“ Moderátor: „Tak chcem to vedieť. Jasnačka, lebo internet...“ Forgáč: „Čo by si si zobrala na opustený ostrov?“ Marianna: „Teba.“ Forgáč: „Ó, dobrá otázka.“ Moderátor: „Internet expanduje... Načo by ti tam bol?“ Marianna: „Robil by mi zábavu.“ Forgáč: „Tata taratatatáda.“ Marianna: „Lepšie jak televízor.“	alebo nejde? – Tak budem uvažovať, keď príde ako dopredu na čo, že? Keby to prišlo, tak sa nad tým zamyslím a potom sa rozhodnem. - Trúfla by si si? – Nejde o to, či by som si trúfla. – Jasnačka, ale vždy o to ide. – Hej? (SMIECH) - No, na začiatku treba poznať asi tak niekde svoje mantinely. - Určite. – Či áno alebo nie. - Záviselo by aj od tej konkrétnej ponuky. – Ale mnohí ťa tam videli a išlo ti to. Kde sa vidí Marianna Ďurianová o niekoľko rokov? - Taká neštandardná otázka. (SMIECH) – To sa ešte nikto neopýtal. – Chcem to vedieť, lebo... Internet. – Čo by si si zobrala na opustený ostrov. (SMIECH) - Teba. – Dobrá otázka. - Internet expanduje. Na čo by ti tam bol? – Robil by mi zábavu. - Hej? (POSPEVOVANIE) - Lepšie než televízor. (SMIECH)
Moderátor: „Tak na opustenom ostrove super sa robí zábava. Ale predsa len to chcem vedieť.“ Tabaček: „Opustený si jak ostrov.“ Moderátor: „Si v správach, ktoré sú na internete, internet expanduje, správy samozrejme sú tvoja doména. Ale ak cítiš, že by si sa mala posúvať aj v tejto oblasti, tak kam?“ Marianna: „No ono, vieš, to v mojom prípade to je trochu ťažšie sa posúvať, čo sa správ týka, pretože ja som začala vlastne na tom najvyššom poste, keď som prišla do televízie, tak som dostala miesto moderátorky hlavného spravodajstva.“	- Na opustenom ostrove... Super sa robí zábava. Ale predsa len to chcem vedieť. - Opustený si ako ... - Si v správach, ktoré sú na internete, internet expanduje správy samozrejme sú tvoja doména, ale ak cítiš, že by si sa mala posúvať, aj v tejto oblasti, tak kam? - No, ono vieš. V mojom prípade je to trochu ťažšie sa posúvať, čo sa správ týka, pretože ja som začala na tom najvyššom poste, keď som prišla do televízie. Tak som dostala miesto moderátorky hlavného spravodajstva ... – To

Moderátor: „To je výkladná skriňa samozrejme v každej televízii.“ Marianna: „Presne tak. Číže v podstate ťažko už mi bolo ísť niekam ďalej v tomto smere, hej. Ale presne, ako si spomínal, robili sme napríklad aj spolu krásne projekty a ja som aj sama robievala, čo sa týka aj iných relácií ako spravodajských. Číže ja to neberiem akože idem si teraz stavať kariéru a musím sa niekam dostať. Prosto robím si svoju prácu, ktorá ma baví, ktorá je pre mňa svojím spôsobom už bez stresu, hej. Lebo za tie roky ten človek už získa tú rutinu v tom celom. A mňa to na tom baví, že je to práca, ktorá mi ide tak od ruky.“ Moderátor: „A je to vidno aj na tebe, že si spokojná, šťastná.“ Marianna: „Áno? Ďakujem.“ Moderátor: „Rob to ďalej. Marianna Ďurianová.“ Marianna: „Ďakujem veľmi pekne.“ Moderátor: „Ďakujeme veľmi pekne. (potlesk) Po štvrtom kole sa obyčajne Inkognito končí, ale prvým sa začína. Bude to nabudúce, sledujte nás. Želáme vám krásny zvyšok večera.“ Potlesk.	je výkladná skriňa, samozrejme... - Presne tak. – V každej televízii. - Číže v podstate ťažko už by mi bolo ísť niekam ďalej v tomto smere, hej? Ale presne ako si spomínal, robili sme napríklad aj spolu krásne projekty a ja som aj sama robievala, čo sa týka aj iných relácií ako spravodajských. Číže ja to neberiem, že idem si teraz stavať kariéru a musím sa niekam dostať. Robím si prosto svoju prácu, ktorá ma baví, ktorá je pre mňa svojím spôsobom už bez stresu. Lebo za tie roky človek získa tú rutinu v tom celom a mňa to na tom baví, že je to práca, ktorá mi ide tak od ruky. - A je to vidno aj na tebe, že si spokojná, šťastná. – Ďakujem. - Rob to ďalej. Marianna Ďurianová. - Ďakujem veľmi pekne. – Ďakujeme veľmi pekne. (POTLESK) - Po štvrtom kole sa obyčajne Inkognito končí, ale prvým sa začína. Bude to nabudúce. Sledujte nás. Želáme vám krásny zvyšok večera. (KONIEC)
--	--

Na základe posúdenia odvysielaného programu je možné konštatovať nasledovné:

Rada monitorovaním predmetného programu zistila, že v počte cca 66-krát z celého odvysielaného programu nebolo zabezpečené primerane dlhé zobrazenie titulkov na zabezpečenie ich čitateľnosti. V počte cca 48-krát boli zobrazené titulky v tak krátkom časovom úseku, že nebolo možné zachytiť ich celý obsah, častokrát iba ich existenciu. Rada takéto titulky zvýraznila **nahrubo** a **podčiarkla**. Pri zvyšných cca 18 prípadoch išlo o čosi dlhšie zobrazenie titulkov ako tie, ktoré sú analyzované vyššie, avšak stále nie dostatočne dlho na to, aby nepočujúci divák zachytil celý obsah zobrazovaného. V tomto prípade Rada zvýraznila titulky iba **hrubým písmom bez podčiarknutia**. V odvysielanom programe bolo zaznamenané aj zobrazenie titulkov v primeranom časovom intervale, prostredníctvom ktorého bola zabezpečená ich čitateľnosť, teda možnosť zachytenia obsahu titulkov. V tomto prípade ich Rada v analyzovanom prepise od ostatných titulkov ďalším spôsobom neodlišovala.

Vzhľadom na dĺžku programu (cca 1 hod. 10 min. vrátane reklamných prerušení) a frekvenciu výskytu predmetného nedostatku (cca 66 krát) ako i jeho charakteru, Rada zastáva názor, že predmetné konanie nadobudlo takú intenzitu, pri ktorom je opodstatnené konštatovať porušenie ustanovenia § 18aa ods. 1 písm. c) zákona č. 308/2000 Z.z. nadväzujúc na ustanovenie § 1 písm. d) vyhlášky č. 12/2016 Z.z vyhlášky Ministerstva kultúry č. 12/2016 Z. z. o titulkoch pre osoby so sluchovým postihnutím. Rada taktiež dodáva, že výskyt nesprávne zobrazených titulkov v počte cca 66-krát nebol zanedbateľný, a že týmto nedostatkom nebola zabezpečená možnosť zachytenia celého vypovedaného obsahu pre nepočujúceho diváka. Vzhľadom na skutočnosť, že vyššie uvedené nedostatky boli prítomné v rámci celého monitorovaného programu, Rada považuje za legitímne a proporcionálne konštatovať porušenie ustanovenia § 18aa ods. 1 písm. c) zákona č. 308/2000 Z. z.

Rada v rámci predmetného správneho konania nezistila také konanie vysielateľa, ktoré by zakladalo porušenie ustanovenia § 18aa ods. 1 písm. a) zákona č. 308/2000 Z.z. zákona č. 308/2000 Z.z., a preto v časti možného porušenia ustanovenia § 18aa ods. 1 písm. a) zákona č. 308/2000 Z.z. rozhodla o zastavení predmetného správneho konania.

Doplňková obsahová služba – titulky pre osoby so sluchovým postihnutím tvoria významný zdroj informácií pre osoby so sluchovým postihnutím, najmä najzraniteľnejšej skupiny, ktorou sú nepočujúce osoby. V prípade sporného programu sa jedná o žáner odlišný od spravodajských, či publicistických relácií, ktoré prinášajú aktuálne informácie z diania v Slovenskej republike a v zahraničí, prípadne verejné diskusie na spoločenské témy tvoriace predmet verejného záujmu, avšak skryté titulky sú nielen prostriedkom informovania a podporovania účasti osôb so sluchovým postihnutím na spoločenských, kultúrnych a iných stránkach života spoločnosti, ale zároveň podstatným spôsobom prispievajú k rozširovaniu slovnej zásoby, zlepšeniu znalosti gramatiky, či k celkovému zvyšovaniu úrovne vzdelanosti. Skutočný význam protizákonného postupu vysielateľa a reálny dopad na spoločenské uplatnenie sluchovo postihnutých osôb aj napriek žánru sporného programu, preto nie je možné považovať za marginálny.

Vzhľadom na vyššie uvedené nedostatky textu titulkov dospela Rada k záveru, že účastník konania odvysielaním doplnkovej obsahovej služby – titulky pre osoby so sluchovým postihnutím v rámci programu *Inkognito* dňa 11.6.2020 o cca 12:50 hod. na programovej službe TV JOJ porušil ustanovenie § 18aa ods. 1 písm. b) zákona č. 308/2000 Z. z. nakoľko odvysielal doplnkovú obsahovú službu – titulky pre osoby so sluchovým postihnutím, ktoré nezachytávali hovorený prejav v programe spôsobom, ktorý osobám so sluchovým postihnutím umožnil porozumieť jeho obsahu a taktiež ustanovenie § 18aa ods. 1 písm. c) zákona č. 308/2000 Z. z. v súvislosti s porušením ustanovenia vyhlášky 12/2016 Z.z. o titulkoch pre osoby so sluchovým postihnutím § 1 písm. d) *čas zobrazenia titulkov je primeraný na zabezpečenie jeho čitateľnosti*.

Odvysielaním predmetného programu evidentne došlo ku kolízií viacerých právom chránených záujmov, a to práva účastníka konania na slobodu prejavu a ústavou chráneného záujmu na ochrane práv a slobôd iných, konkrétne osôb so sluchovým postihnutím. V tejto súvislosti Rada dospela k záveru, že odvysielaný obsah je v rozpore s vyššie uvedeným záujmom chráneným v § 18aa ods. 1 písm. b) a c) zákona č. 308/2000 Z. z. Aplikáciou zákonom dovoľeného správneho uváženia je možné dospieť v konkrétnom prípade k záveru, že obmedzenie slobody prejavu v podobe vyvedenia deliktualnej zodpovednosti voči účastníkovi konania v prejednávanej veci je proporcionálne a nevyhnutné, keďže uložená sankcia odôvodňuje naliehavú potrebu a sleduje legitímny cieľ chrániť práva a slobody sluchovo postihnutých osôb, t.j. právo na informácie sluchovo postihnutých osôb.

* * *

U právnických osôb sa zodpovednosť za správne delikty zakladá zásadne bez ohľadu na zavinenie (objektívna zodpovednosť pre správny delikt). Táto zásada platí aj v prípade zákona č. 308/2000 Z. z. ako aj zákona č. 71/1967 Zb., ktoré nevyžadujú pri preukázaní, či došlo k správne deliktu dokazovať zavinenie, alebo dokonca úmyselné konanie. Podstatné je iba to, či k porušeniu zákona objektívne došlo, alebo nie. Tomu, že sa v tomto prípade nielenže nedokazuje zavinenie, ale ani sa nerozlišuje medzi zavinením úmyselným alebo nedbanlivostným, svedčí aj skutočnosť, že ani jeden z cit. zákonov neobsahuje tzv. liberačné dôvody, ktoré by umožnili zbaviť sa zodpovednosti za správny delikt. Okolnosti, za ktorých došlo k porušeniu zákona tak nie sú dôvodom na zastavenie správneho konania.

Podľa ustanovenia § 64 ods. 2 zákona č. 308/2000 Z.z.: „Sankciu podľa odseku 1 písm. d) rada uloží, ak vysielateľ, prevádzkovateľ retransmisie, poskytovateľ audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie alebo právnická osoba alebo fyzická osoba podľa § 2 ods. 3 a 4 aj napriek písomnému upozorneniu rady opakovane porušila povinnosť. Rada uloží pokutu bez predchádzajúceho upozornenia, ak bola porušená povinnosť uložená v § 19. Rada môže uložiť pokutu aj bez predchádzajúceho upozornenia, ak bola porušená povinnosť uložená v § 16 ods. 2 písm. a) a c), ods. 3

písm. k), § 20 ods. 1 a 3, § 30, ako aj v prípade vysielania bez oprávnenia [§ 2 ods. 1 písm. b)] alebo prevádzkovania retransmisie bez oprávnenia [§ 2 ods. 1 písm. e)].“

Ustanovenie § 64 ods. 2 zákona č. 308/2000 Z. z. prvá veta kogentným ustanovením, Rada je povinná pri ukladaní druhu sankcie skúmať predchádzajúce porušenia rovnakej povinnosti účastníkom konania ustanovenej zákonom č. 308/2000 Z. z.:

Právoplatné rozhodnutia v čase spáchania správneho deliktu:

Povinnosť ustanovenú v § 18aa ods. 1 písm. b) zákona č. 308/2000 Z. z.

Dňa 7. 2. 2018 bola účastníkovi konania rozhodnutím č. RL/8/2018 uložená sankcia vo forme upozornenia na porušenie zákona, okrem iného, v súvislosti s tým, že

- a. dňa 5. 6. 2017 v čase o cca 11:10 hod. na programovej službe JOJ PLUS v rámci programu *Divoké kone*,
- b. dňa 14. 6. 2017 v čase o cca 7:00 hod. na programovej službe WAU v rámci programu *Panelák*,
- c. dňa 14. 6. 2017 v čase o cca 7:20 hod. na programovej službe JOJ v rámci programu *Súdna sieň*,

odvysielal doplnkovú obsahovú službu – titulky pre osoby so sluchovým postihnutím, ktoré nezachytávali hovorený prejav v programe spôsobom, ktorý osobám so sluchovým postihnutím umožnil porozumieť jeho obsahu, čím prišlo k porušeniu povinnosti stanovenej v § 18aa ods. 1 písm. b) zákona č. 308/2000 Z. z. Predmetná sankcia-pokuta bola účastníkovi konania uložená aj v súvislosti s porušením povinnosti ustanovenej § 18aa ods. 1 písm. a) zákona č. 308/2000 Z.z. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 28. 2. 2018.

Dňa 6. 3. 2019 bola účastníkovi konania rozhodnutím č. RP/9/2019 uložená sankcia-pokuta vo výške 3.319 eur, okrem iného, v súvislosti s tým, že

- dňa 30. 9. 2018 v čase o cca 15:38 hod. odvysielal v rámci programovej služby WAU doplnkovú obsahovú službu – titulky pre osoby so sluchovým postihnutím k programu *Inkognito*, ktoré nezachytávali hovorený prejav v programe spôsobom, ktorý osobám so sluchovým postihnutím umožnil porozumieť jeho obsahu, čím prišlo k porušeniu povinnosti stanovenej v § 18aa ods. 1 písm. b) zákona č. 308/2000 Z. z. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 29. 3. 2019.

Dňa 5. 6. 2019 bola účastníkovi konania rozhodnutím č. RP/18/2019 uložená sankcia-pokuta vo výške 6.638 eur, okrem iného, v súvislosti s tým, že

- a. dňa 16. 12. 2018 v čase o cca 14:11 hod. na programovej službe WAU v rámci programu *Inkognito*,
- b. dňa 6. 1. 2019 v čase o cca 16:53 hod. na programovej službe WAU v rámci programu *Inkognito*,

odvysielal doplnkovú obsahovú službu – titulky pre osoby so sluchovým postihnutím, ktoré nezachytávali hovorený prejav v programe spôsobom, ktorý osobám so sluchovým postihnutím umožnil porozumieť jeho obsahu; čím prišlo k porušeniu povinnosti stanovenej v § 18aa ods. 1 písm. b) zákona č. 308/2000 Z. z. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 1. 7. 2019. Predmetná sankcia-pokuta bola účastníkovi konania uložená aj v súvislosti s porušením povinnosti ustanovenej § 18aa ods. 1 písm. a) zákona č. 308/2000 Z.z.

Dňa 11. 9. 2019 bola účastníkovi konania rozhodnutím č. RP/26/2019 uložená sankcia-pokuta vo výške 3319 eur, okrem iného, v súvislosti s tým, že

- dňa 5. 2. 2019 v čase o cca 14:59 hod. odvysielal v rámci programovej služby JOJ doplnkovú obsahovú službu – titulky pre osoby so sluchovým postihnutím k programu *Policajti v akcii*, ktoré nezachytávali hovorený prejav v programe spôsobom, ktorý osobám so sluchovým postihnutím umožnil porozumieť jeho obsahu. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 9. 10. 2019.

Dňa 8.4.2020 bola účastníkovi konania rozhodnutím č. RP/15/2020 uložená sankcia-pokuta vo výške 3.319 eur v súvislosti s tým, že

- dňa 22. 8. 2019 v čase o cca 14:00 hod. na programovej službe JOJ v rámci programu *Súdna sieň*,
- dňa 28. 10. 2019 v čase o cca 9:46 hod. na programovej službe JOJ v rámci programu *Súdna sieň*, odvysielal doplnkovú obsahovú službu – titulky pre osoby so sluchovým postihnutím, ktoré nezachytávali hovorený prejav v programe spôsobom, ktorý osobám so sluchovým postihnutím umožnil porozumieť jeho obsahu, čím prišlo k porušeniu povinnosti stanovenej v § 18aa ods. 1 písm. b) zákona č. 308/2000 Z. z. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 11.5.2020.

Povinnosť ustanovenú v § 18aa ods. 1 písm. c) zákona č. 308/2000 Z. z.

Dňa 30. 8. 2017 bola účastníkovi konania rozhodnutím č. RL/27/2017 uložená sankcia vo forme upozornenia na porušenie zákona, okrem iného, v súvislosti s tým, že dňa 16. 2. 2017 v čase o cca 8:54 hod. odvysielal v rámci programovej služby JOJ doplnkovú obsahovú službu – titulky pre osoby so sluchovým postihnutím k programu *Súdna sieň*, ktoré neboli v súlade s nasledovnými požiadavkami ustanovenými vyhláškou Ministerstva kultúry č. 12/2016 Z. z. o titulkoch pre osoby so sluchovým postihnutím

- § 1 písm. d), nakoľko čas zobrazenia titulkov nebol primeraný na zabezpečenie jeho čitateľnosti,
- § 2 ods. 1, nakoľko nebolo použité farebné odlíšenie titulkov pri zobrazení titulkov zaznamenávajúcich hovorený prejav viacerých postáv,
- § 2 ods. 2, nakoľko neboli použité pomlčky na začiatku vety na oddelenie hovoreného prejavu jednej postavy od prechádzajúceho hovoreného prejavu inej osoby,
- § 2 ods. 7, nakoľko upravený text titulkov menil a skresľoval zmysel hovoreného prejavu,
- § 3, nakoľko v programe obsiahnutý zvuk, ktorý mal vplyv na jeho dej, nebol v titulkoch oznámený a zobrazený veľkými písmenami,

čím prišlo k porušeniu povinnosti stanovenej v § 18aa ods. 1 písm. c) zákona č. 308/2000 Z. z. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 27. 10. 2017.

Dňa 6. 3. 2019 bola účastníkovi konania rozhodnutím č. RP/9/2019 uložená sankcia-pokuta vo výške 3.319 eur, okrem iného, v súvislosti s tým, že dňa 30. 9. 2018 v čase o cca 15:38 hod. odvysielal v rámci programovej služby WAU doplnkovú obsahovú službu – titulky pre osoby so sluchovým postihnutím k programu *Inkognito*, ktoré neboli v súlade s nasledovnými požiadavkami ustanovenými vyhláškou Ministerstva kultúry č. 12/2016 Z. z. o titulkoch pre osoby so sluchovým postihnutím

- § 1 písm. d), nakoľko čas zobrazenia titulkov nebol primeraný na zabezpečenie jeho čitateľnosti,

čím prišlo k porušeniu povinnosti stanovenej v § 18aa ods. 1 písm. c) zákona č. 308/2000 Z. z. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 29. 3. 2019. Predmetná sankcia-pokuta bola účastníkovi konania uložená aj v súvislosti s porušením povinnosti ustanovenej § 18aa ods. 1 písm. b) zákona č. 308/2000 Z.z.

Dňa 11. 9. 2019 bola účastníkovi konania rozhodnutím č. RP/26/2019 uložená sankcia-pokuta vo výške 3319 eur, okrem iného, v súvislosti s tým, že

dňa 5. 2. 2019 v čase o cca 14:59 hod. odvysielal v rámci programovej služby JOJ doplnkovú obsahovú službu – titulky pre osoby so sluchovým postihnutím k programu *Policaĵti v akcii*, ktoré neboli v súlade s nasledovnými požiadavkami ustanovenými vyhláškou Ministerstva kultúry č. 12/2016 Z. z. o titulkoch pre osoby so sluchovým postihnutím,

- § 1 písm. d), nakoľko čas zobrazenia titulkov nebol primeraný na zabezpečenie jeho čitateľnosti, čím prišlo k porušeniu povinnosti stanovenej v § 18aa ods. 1 písm. c) zákona č. 308/2000 Z. z.

Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 9.10.2019. Predmetná sankcia-pokuta bola účastníkovi konania uložená aj v súvislosti s porušením povinnosti ustanovenej § 18aa ods. 1 písm. a) zákona č. 308/2000 Z.z.

Dňa 4.12.2019 bola účastníkovi konania rozhodnutím č. RP/37/2019 uložená sankcia-pokuta vo výške 3.319 eur v súvislosti s tým, že dňa 11.7.2019 v čase o cca 18:01 odvysielal v rámci programovej služby JOJ doplnkovú obsahovú službu – titulky pre osoby so sluchovým postihnutím k programu *Ochrancovia*, ktoré neboli v súlade s nasledovnými požiadavkami ustanovenými vyhláškou Ministerstva kultúry č. 12/2016 Z. z. o titulkoch pre osoby so sluchovým postihnutím,

- § 1 písm. d), nakoľko čas zobrazenia titulkov nebol primeraný na zabezpečenie jeho čitateľnosti, čím prišlo k porušeniu povinnosti stanovenej v § 18aa ods. 1 písm. c) zákona č. 308/2000 Z. z.

Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 13.1.2020.

Dňa 8.4.2020 bola účastníkovi konania rozhodnutím č. RP/15/2020 uložená sankcia-pokuta vo výške 3.319 eur v súvislosti s tým, že

dňa 15. 8. 2019 v čase o cca 15:00 hod. odvysielal v rámci programovej služby JOJ doplnkovú obsahovú službu – titulky pre osoby so sluchovým postihnutím k programu Kutyl s.r.o., ktoré neboli v súlade s nasledovnými požiadavkami ustanovenými vyhláškou Ministerstva kultúry č. 12/2016 Z. z. o titulkoch pre osoby so sluchovým postihnutím:

- § 1 písm. b), nakoľko titulky v identifikovaných prípadoch prevyšovali maximálny povolený počet znakov v riadku, 2 čím došlo k porušeniu povinnosti, aby boli titulky pre osoby so sluchovým postihnutím v súlade s požiadavkami ustanovenými všeobecne záväzným právnym predpisom, ktorý vydá Ministerstvo kultúry podľa § 18aa ods. 2 zákona č. 308/2000 Z. z.

Predmetná sankcia-pokuta bola účastníkovi konania uložená aj v súvislosti s porušením povinnosti ustanovenej § 18aa ods. 1 písm. a) zákona č. 308/2000 Z.z. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 11.5.2020.

Pri určovaní výšky pokuty vzala Rada do úvahy:

Miera zavinenia – účastník konania je za porušenie predmetného ustanovenia zodpovedný bez ohľadu na zavinenie (objektívna zodpovednosť za správny delikt), podstatné je len to, či k porušeniu zákona objektívne došlo alebo nie. Je tiež potrebné upozorniť na skutočnosť, ako to vyplýva z vyššie uvedeného, že účastník konania bol za porušenie § 18aa zákona č. 308/2000 Z. z. sankcionovaný už v minulosti. Účastník konania mal a mohol teda vedieť, že svojím konaním môže porušiť alebo ohroziť záujem chránený zákonom č. 308/2000 Z. z. Účastník konania bol v čase spáchania uvedeného správneho deliktu oboznámený s výkladom Rady ohľadne aplikácie citovaných ustanovení zákona č. 308/2000 Z.z. a predmetnej vyhlášky Ministerstva kultúry č. 12/2016 Z. z. o titulkoch pre osoby so sluchovým postihnutím, a mal teda možnosť prispôbiť svoje vysielanie zákonným požiadavkám;

Rozsah a dosah vysielania – účastník konania je na základe licencie č. TD/15 celoplošným vysielateľom podľa zákona č. 220/2007 Z. z. o digitálnom vysielaní (ďalej len „zákon č. 220/2007 Z. z.“). Táto skutočnosť vyjadruje podľa § 24 ods. 3 písm. a) zákona č. 220/2007 Z. z. právo držiteľa licencie vysielateľ televíznu programovú službu niektorým zo štandardov digitálneho televízneho príjmu najviac na celom území Slovenskej republiky okrem vysielania v paralelných frekvenčných vyhradeniach

Trvanie a následky porušenia povinnosti – v prípade porušenia povinností ustanovených v § 18aa ods. 1 písm. b) a c) zákona č. 308/2000 Z.z.308/2000 Z. z. nejde o trvácí správny delikt, nakoľko k jeho spáchaniu došlo vo vyššie uvedenom dni a čase, v rámci identifikovaného programu. Následkom konania účastníka je nezabezpečenie ekvivalentnej možnosti porozumieť obsahu vysielaného programu aj osobám so sluchovým postihnutím, ktoré sú zraniteľnou spoločenskou skupinou odkázanou na prijímanie informácií odvysielaných v rámci televíznej programovej služby výlučne prostredníctvom doplnkovej obsahovej služby, ktorou sú titulky pre osoby so sluchovým postihnutím.

Závažnosť správneho deliktu – závažnosť správneho deliktu v súvislosti s porušením povinností ustanovených v § 18aa ods. 1 písm. b) a c) zákona č. 308/2000 Z. z. spočíva v tom, že vysielateľ nezabezpečil, aby bol hovorený prejav v programe zachytený v rámci titulkov spôsobom, ktorý

osobám so sluchovým postihnutím umožní porozumieť jeho obsahu a taktiež nezabezpečil, aby čas zobrazenia titulkov bol dostatočný na zabezpečenie ich čitateľnosti. Závažnosť správneho deliktu v súvislosti s porušením povinnosti ustanovenej v § 18aa ods. 1 písm. b) zákona č. 308/2000 Z. z. spočíva v tom, že vysielateľ v identifikovaných prípadoch zobrazované titulky častokrát zobrazil s určitými nedostatkami, ktoré boli analyzované vyššie v rozhodnutí a taktiež aj tým, že vysielateľ v závere monitorovaného programu vôbec nezobrazil titulky, ktoré by korešpondovali so zvukovou stopou posudzovaného programu. Závažnosť správneho deliktu v súvislosti s porušením povinnosti ustanovenej v § 18aa ods. 1 c) zákona č. 308/2000 Z. z. spočíva v tom, že vysielateľ v identifikovaných prípadoch pri zobrazení titulkov neposkytol divákovi dostatočný čas na zabezpečenie ich čitateľnosti s následným porozumením ich obsahu v nadväznosti na technické požiadavky ustanovené vo vyhláske Ministerstva kultúry č. 12/2016 Z. z. o titulkoch pre osoby so sluchovým postihnutím, v posudzovanom prípade konkrétne s požiadavkou podľa § 1 písm. d) predmetnej vyhlášky, podľa ktorej majú byť titulky pre sluchovo postihnutých zobrazené v primeranom čase na zabezpečenie ich čitateľnosti. Vzhľadom na všetky okolnosti prípadu nie je závažnosť správneho deliktu natoľko vysoká, aby musela byť uložená pokuta na hornej, resp. strednej hranici zákonom stanoveného rozsahu určeného pre porušenie predmetnej zákonnej povinnosti.

Ďalšie kritérium pre určenie výšky pokuty v zmysle § 64 ods. 1 písm. d) zákona č. 308/2000 Z. z., ktorým je spôsob porušenia povinnosti účastníkom konania, je predmetom výroku tohto rozhodnutia, ako aj jeho samotného odôvodnenia.

Zo skutkového stavu, ako aj z informácií, ktorými disponuje Rada, jednoznačne a preukázateľne nevyplýva, že pri naplnení skutkovej podstaty tohto správneho deliktu došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia, a teda uvedená skutočnosť v konečnom dôsledku nemala vplyv na určenie výšky pokuty. Rada vzala do úvahy najmä fakt, že k samotnému porušeniu povinnosti došlo, ako aj fakt, že sa jednalo o opakované porušenie tejto povinnosti, jej závažnosť, trvanie, mieru zavinenia a rozsah a dosah vysielania účastníka konania.

Rada tiež zohľadnila ekonomické dopady spôsobené pandémiou koronavírusu na elektronické médiá, najmä pokles reklamného trhu, a preto uložila sankciu na najnižšej hranici zákonom stanoveného rozsahu, t.j. 3 319 eur.

Rada pri určovaní výšky pokuty nemohla prihliadnuť na sankciu uloženú samoregulačným orgánom, nakoľko samoregulačný orgán pôsobiaci pre túto oblasť neexistuje.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené okolnosti a zákonom stanovený rozsah pre uloženie sankcie, z ktorého Rada vychádzala (od 3 319 € do 165 969 €), je sankcia vo výške 3 319 € plne odôvodnená a zodpovedá závažnosti prejednávanej veci.

Na základe vyššie uvedených skutočností Rada rozhodla tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e

Podľa § 64 ods. 6 zákona č. 308/2000 Z. z. možno proti tomuto rozhodnutiu podať správnu žalobu na krajský súd v Bratislave v lehote do 15 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia. Rozhodnutie je preskúmateľné súdom podľa § 177 a nasl. Správneho súdneho poriadku.

* * *

Toto rozhodnutie sa vydáva v troch rovnopisoch:

1x účastník konania MAC TV s.r.o.

2x Rada pre vysielanie a retransmisiu

PhDr. Marta Danielová
predsedníčka Rady
pre vysielanie a retransmisiu